INTERVIUL NOSTRU

NUMAI NOTE BUNE ŞI FOARTE BUNE

În chenarul de onoare al faptelor pionierești, succesele deosebite la învățătură ocupă un loc de frunte. Dorind să aflăm o exemplificare în această privință, ne-am adresat **Florentinei Ciobanu Iftimie,** *din județul Neamț, pionier locțiitor al președintelui C.N.O.P.*

– Te rugăm, Florentina, să ne citezi la acest subiect major unul din exemplele pe care voi, pionierii din județul Neamț, le considerați meritorii.

– Sînt multe astfel de exemple în județul nostru, dar vreau să mă refer mai ales la cel dat de pionierii de la școlile din localitățile Războieni și Ceahlău. De ani de zile, ei obțin, cu consecvență, o promovabilitate de sută la sută.

– Ne poți relata cîteva fapte concludente despre „secretul" succeselor lor?

– În aceste unități există, în primul rînd, o permanentă preocupare pentru formarea unei opinii foarte puternice în întreaga unitate, pentru ca toți să înainteze pe traseul învățăturii. La Școala Războieni, de pildă, gazeta „Semafor" prezintă periodic ediții speciale dedicate învățăturii. Chiar recent a fost redactat un astfel de număr cu genericul „În oglinda faptelor noastre". Copiii de aici au și o brigadă artistică mobilizatoare. Spectacolul „Să fim cu toții ca ei" – ei fiind pionierii care se autodepășesc la învățătură – a avut ecoul scontat.

– Am dori să numești și pe cîțiva dintre pionierii cei mai buni dintre cei mai buni, care fac totul ca ei înșiși și colegii lor să dea dovadă de-o strădanie tot mai mare pe acest traseu nobil.

– Sînt pionierii **Mihaela Gheorghiasa,** *din clasa a VII-a,* **Mihai Chirilă,** *din clasa a VIII-a,* **Nicoleta Filip** *și* **Georgeta Sanu,** *din clasa a VI-a, de la Școala Ceahlău; pionierii* **Dorin Orlăceanu,** *din clasa a V-a,* **Georgeta Borș,** *din clasa a VI-a,* **Ioan Vrînceanu,** *din clasa a VIII-a,* **Oana Setcu,** *din clasa a V-a, de la Școala Războieni.*

– Asemenea succese la învățătură, pe care ni le-ai exemplificat, înțelegem că nu sînt unicele și că tot mai mulți pionieri din județul vostru sînt deciși să învețe și mai bine în acest trimestru.

– Hotărîrea noastră de a obține rezultate tot mai bune la învățătură se cere mereu rostită în graiul faptelor. Cu toții muncim astfel ca, la finele acestui an școlar, cataloagele să surîdă în toate școlile de pe legendarele noastre plaiuri natale.

– Vă dorim mult succes!

M. MICU

Ritm

ÎN CADRUL amplei acțiuni de educație patriotică „Tot înainte", pionierii Școlii **Manoleasa** au organizat recent un concurs cu tema „Județul Botoșani în anii de lumină ai Epocii Nicolae Ceaușescu" ● **„Ce voi fi?"** — iată o întrebare al cărei răspuns au vrut să-l afle membrii unor cercuri tehnice de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din **Sectorul 3 al Capitalei,** cu prilejul vizitei lor la Întreprinderea „23 August", al dialogului purtat cu muncitorii și specialiștii privitor la ampla paletă a meseriilor practicate în această mare uzină bucureșteană ● **Noile săptămîni-record** pentru recuperarea maculaturii și altor materiale refolosibile, inițiate de pionierii din municipiul **Iași** și din orașele **Pașcani, Hîrlău, Tg. Frumos,** s-au soldat cu un bilanț care-i înscrie în rîndul fruntașilor pe județ ● **960 de pionieri** din localitățile doljene **Breasta, Giurgița, Almaj, Bechet, Bîrca, Cetate, Melinești, Unirea** și **Rast** au participat la dezbaterile și experiențele demonstrative organizate de către membrii cercurilor „Prietenii adevărului științific" pe temele: „Din tainele universului" și „Originea și evoluția omului" ● **Membrii cercului** de artă plastică din **Albești-Mureș** au vernisat de curînd o nouă expoziție, intitulată „Jocul culorilor" ● În tradiționala lor zi a activităților cultural-artistice, pionierii Școlii nr. 20 din **București** au înscris și un concurs de interpretare purtînd genericul „Copilăria noastră fericită" ● **Ștafeta sportivă în... familie:** la cei numai 11 ani ai săi, Tiberiu Curt, fiul fotbalistului Vasile Curt (actualmente arbitru în lotul divizionar A), este campion republican la „triatlon", proba sa „forte" fiind cea de 50 m plat cu un record de 7,1 s.

● Iarna – un anotimp care este folosit din plin de către copiii din **Băișoara,** județul **Cluj,** pentru perfecționarea lor ca schiori. Trimițîndu-ne imaginea de față, ei țin să precizeze că aceeași ambiție – de perfecționare – o dovedesc și la învățătură. Ba, chiar și mai mare!

FOTO REPORTER „CUTEZĂTORII"

DRAGI PRIETENI, după cum știți, rubrica Fotoreporter „Cutezătorii" publică numai fotografiile trimise de voi. Deci nu întîrziați să le expediați de îndată ce instantaneul vostru a fost transpus pe hîrtia fotografică. Într-un cuvînt, fiți cît mai... operativi!

Pentru că acum, iarna, multe dintre activitățile voastre se desfășoară în interior, vă sfătuim, în cazul în care nu folosiți blitzul, să lucrați cu aparatul așezat pe trepied, fixînd autodeclanșatorul cu timp lung de expunere: 15, 8, 4.

Pe curînd!

● La **Cupșeni,** minunată localitate maramureșeana, copiii sînt buni păstrători ai comorilor portului și obiceiurilor populare, neîntrecute în frumusețe! Fotografia pe care o priviți este realizată cu prilejul unuia dintre numeroasele spectacole prezentate de pionierii din Cupșeni în cadrul Festivalului Național „Cîntarea României".

● Prieteni cu florile, cu harnicele albine, cu porumbeii, cu simpaticii urecheați. Dar nu numai prieteni, ci și pricepuți în creșterea și îngrijirea acestora. Sînt doar cîteva notații care pot fi trecute pe cartea de vizită a pionierilor din **Lipova — Arad,** membri ai numeroaselor cercuri de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din localitate, din activitatea cărora pionierii fotoreporteri ne-au trimis această imagine.

Copiii și artele

CREAȚIE ȘI BUCURIE

Printre multele lucruri pe care le-am învățat de la copiii mei, a fost și acesta: desenele lor nu trebuiau privite cu îngăduință, pentru că, atunci cînd desenau, ei nu-și imaginau un alt fel de joacă, în locul babei-oarba sau al cățăratului în pomi. Făceau un lucru serios, un alt fel de a sta de vorbă cu lucrurile care le ieșeau în cale. Și copiii — toți copiii din lume — stau serios de vorbă cu lucrurile. Uneori, mai serios decît stau de vorbă oamenii mari între ei.

Desenele membrilor cercului de arte plastice „Cromo" din Albeștii de Argeș îmi întăresc vechea convingere că linia și culoarea pot deveni, în ochii copiilor, un fel foarte serios de a vorbi despre tot ceea ce se află în preajma lor. Și despre tot ceea ce își imaginează că ar putea vreodată să fie privit, nu cu ochii minții, ci cu ochii aceștia cu care descoperim lumea înconjurătoare. Soarele din desenele lor nu e, pur și simplu, un cerc galben străpuns de niște linii care ar fi razele; nici un copil nu îl vede așa, ci îl vede ca pe un **soare.** Cercul nu e **cerc,** e **soare** și trebuie să fim de acord că tot așa îl văd și pictorii adevărați. Floarea, pasărea, casa, chipurile prietenilor nu sînt doar linii și culori: ele sînt floare, pasăre, casă, chipuri ale prietenilor. Copiii au această putere de transfigurare care îl făcea cîndva pe marele Brâncuși să își dorească să rămînă întreaga viață copil.

1

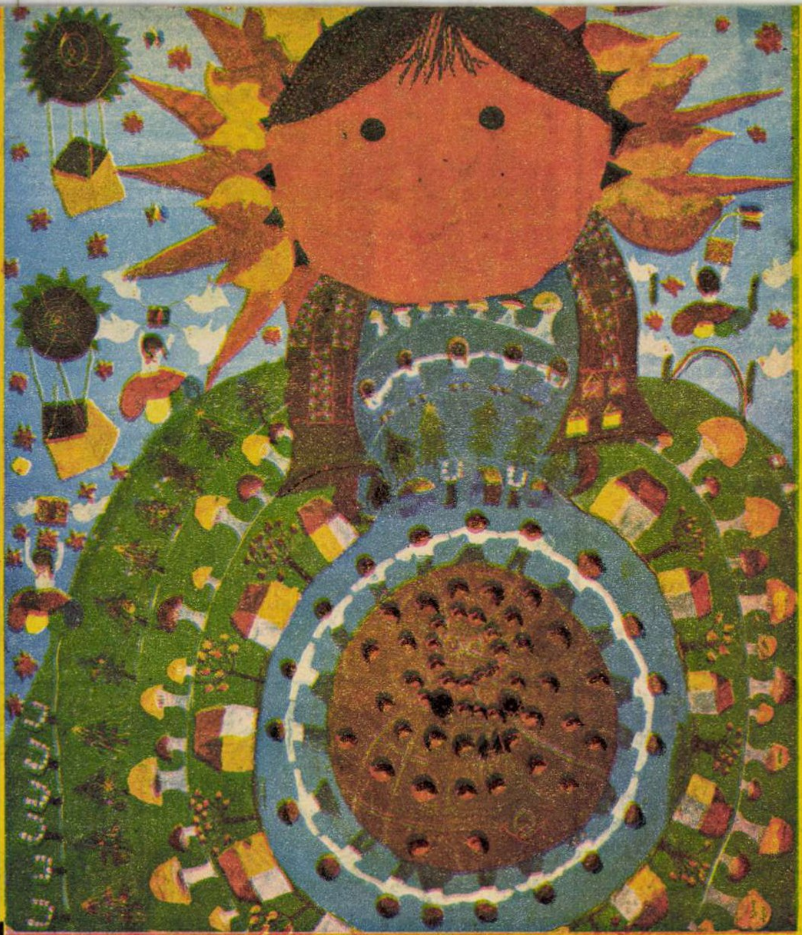

2

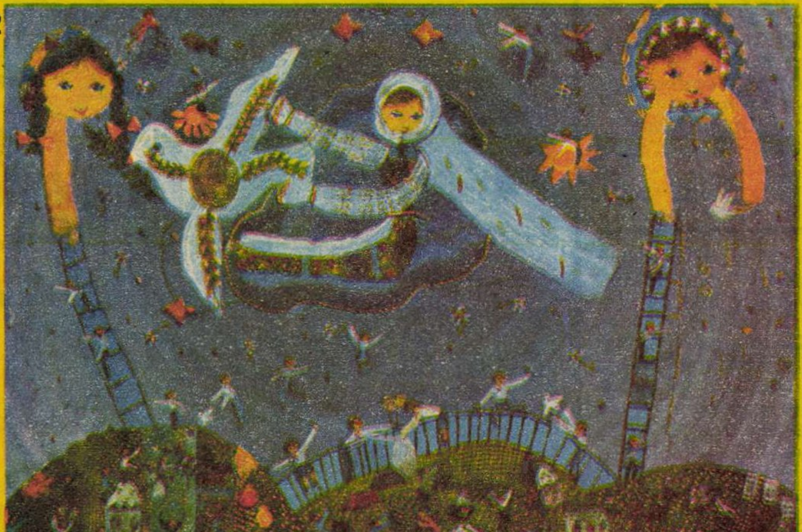

3

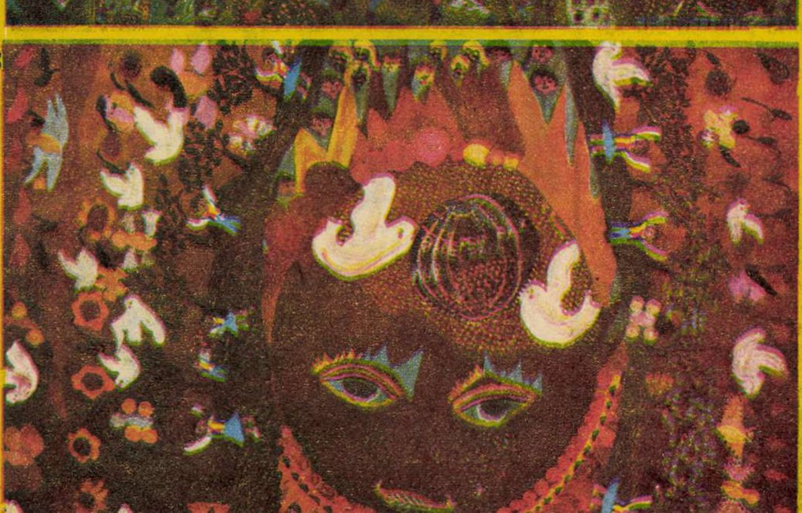

1. **FLORENTINA OPREA,** Soarele copilăriei.
2. **FILOFTEIA CONSTANTINESCU,** Mesagera.
3. **RUXANDRA NIȚULESCU,** Copilărie fericită.

Cercul de arte plastice „Cromo" din Albeștii de Argeș a luat ființă acum zece ani; atunci, în 1976, avea 20 de membri. Fișa lui de creație, lista expozițiilor la care a participat și a premiilor pe care le-a obținut, ocupă cîteva pagini, distincții la cele mai importante fiind obținute la Festivalul Național „Cîntarea României".

Sub conducerea profesoarei lor, **Elena Stoica,** ei au și început să lucreze pentru realizarea acestor condiții pe care le visează pentru începutul mileniului viitor. Și-au decorat școala cu o frescă, au împodobit — pentru mai tinerii lor colegi de generație — grădinița din Albești; au decorat și o clinică din Tîrgu Mureș. Sînt minunate aceste inițiative.

Toate cele zece lucrări ale copiilor din Albești pe care le-am avut sub ochi vorbesc despre un singur lucru: cum ar dori să arate Pămîntul unde trăiesc ei și toți copiii lumii. Pentru Virginia Marina, pămîntul e o grădină cu fructe rotunde, ale cărei flori sînt sădite de copii de-a dreptul în cer; soarele și stelele au înfățișarea unor stele mari, iar copiii, suiți în leagănele planetelor, zugrăvesc pe cer Luna. Pentru Alexandru Bichen, lumea celor patru anotimpuri e un fluture cu patru aripi mari, felurit colorate, pe care se văd copiii alergînd după fluturi (plasele lor au înfățișarea unor note muzicale), plecînd în vacanță printre pomi încărcați de fructe, culegînd livada, ridicînd gigantici oameni de zăpadă: imaginea unei copilării vegheate de aripile unui fluture — ce poate fi mai poetic? Soarele copilăriei înseamnă, pentru Ruxandra Nițulescu, un chip rotund de copil, cu ochi albaștrii-albaștrii de tot, luminînd un Pămînt cu porumbei și cu fluturi, în jurul căruia s-a încins o horă de copii cu obrazul însorit de un zîmbet. Pentru Florentina Oprea, el e tot un chip de copil, împodobit cu o cunună de raze, iar Pămîntul, o planetă înflorită, pe care anotimpurile își urmează unul altuia în pace și în bucurie.

Și iată **Portretul** desenat de Elena Crețu: e Lumea însăși, în uniformă de școlăriță, sub un cer unde stelele sînt zmeie înălțate de copii, iar pe Pămîntul plin de flori, alți copii se joacă împodobindu-l cu petale: o lume frumoasă, unde culorile se armonizează, purtătoare de lumină. Iar **Mesagera** Filofteii Constantinescu, aducînd lumii simbolicul Porumbel al Păcii, coboară spre pămînt, spre grădinile înflorite, spre casele luminate de soare, spre copiii care se bucură de pace. Și la Elena Crețu, de altfel, într-un alt desen al ei, **Vrem pace,** Pămîntul înconjurat de flori și de zboruri de porumbei e un loc al roadelor bogate, al muncii, al frumuseților simple, de fiecare zi. **Floarea păcii** cuprinde, la Florentina Oprea, întregul Pămînt împodobit cu flori și cu stele. E un Pămînt înconjurat, la Ruxandra Nițulescu, de o veselă Horă a Păcii. O izbîndă a luminii, a florilor, a stelelor pe care, la Arina Bianca Chiriloiu, nu le acoperă nici un nor.

Ce frumos va fi pentru omenire să trăiască într-o lume așa cum e visată de copiii din Albești! O lume a liniștii, a pămîntului înflorit, a grădinilor încărcate de roade. O lume în care copiii se pot juca fără a se gîndi la primejdiile războiului, ale morții. O lume creată prin munca oamenilor, pentru oameni.

DAN GRIGORESCU

„Limba noastră-i o comoară"

PLASTICITATEA LIMBII CLASICILOR

Puterea cuvîntului e, într-adevăr, fără margini. Dar numai dacă este folosită cu pasiunea şi adevărul şi talentul care îi caracterizează pe artiştii autentici. Cînd legendele vechi vorbeau despre construcţia zidurilor Tebei în sunetele muzicii şi poeziei, nu făceau decît să întărească valoarea constructivă a artelor. Şi poeţii au păstrat puterea aceasta „miraculoasă" a cuvîntului, în măsura în care şi-au însuşit adevărurile fundamentale ale vieţii, ale poporului din care fac parte, şi le-au redăruit oamenilor, turnate în formele frumuseţii. De aceea, plasticitatea cuvîntului atinge culmile în acele opere care însumează tot cuprinsul unei istorii şi al unui spirit. De aceea, la Eminescu mai mult decît la oricare alt artist, cuvîntul devine armonie, căpătînd lumina bronzului. Cînd poetul, vorbind în Scrisoarea a III-a *despre poporul român, sintetizează ţara în celebra sintagmă „rîul — ramul", el sapă o efigie de neuitat într-o exprimare aparent aşa de simplă. Toată opera eminesciană, ca şi capodoperele clasicilor, fac din limbă şi muzică, şi plastică, esenţializînd şi sublimînd cuvîntul, instrumentul luminos al comunicării între oameni.*

Profesor universitar Zoe Dumitrescu Buşulenga, în mijlocul membrilor subredacţiei „Cutezătorii" de la Palatul pionierilor şi şoimilor patriei.

De aceea se cuvine ca voi, cutezătorii, să cultivaţi cu iubire limba noastră, învăţînd-o, în valenţele ei cele mai înalte, din operele fără moarte ale clasicilor noştri.

ZOE DUMITRESCU BUŞULENGA

Cum vorbim?

Cum scriem?

INVARIABILE

Tema discuţiei noastre de astăzi mi-a fost sugerată chiar de voi, dragi cititori de pe băncile şcolii. Avînd ocazia să văd cîteva lucrări scrise ale unor elevi de clasa a VI-a, am descoperit două exprimări reprezentînd aceeaşi greşeală; un elev vorbea despre o „cămaşă grie", iar o colegă a lui despre o „bluză roză" (ca să nu vă miraţi de coincidenţă am să vă dezvălui că tovarăşa profesoară le ceruse să descrie un personaj imaginar, prin vestimentaţia sa).

Vedeţi, cei doi colegi se siliseră, de fapt, să nu încalce una din regulile de bază ale gramaticii limbii române: acordul adjectivului cu substantivul pe lîngă care stă. O respectăm cu toţii aproape instinctiv — un elev este „bun", iar o elevă este „bună"... Nu-i aşa?

Ceea ce nu ştiau ei este faptul că nu toate adjectivele din limba română au forme diferite pentru toate situaţiile. Iată, un copac este **verde** (singular, masculin), dar o floare este tot **verde** (singular, feminin), mai mulţi copaci sînt **verzi** (plural, masculin), dar şi mai multe flori sînt tot **verzi** (plural, feminin). Nimănui nu i-ar trece prin cap să spună, bunăoară, „o floare **verdă**" sau „două flori **verze**" doar pentru a respecta regula acordului!

Aşadar, iată o primă surpriză: adjective care au o singură formă pentru singular, indiferent de gen şi o singură formă pentru plural tot indiferent de gen.

Iată o situaţie şi mai ciudată: „un prieten **vechi**" şi „o prietenă **veche**" (deci, forme deosebite pentru masculin şi feminin la singular), dar „mai mulţi prieteni **vechi**" şi „mai multe prietene **vechi**" (deci, o singură formă pentru masculin şi feminin, la plural).

Dacă formele adjectivului — de care, aşa cum spuneam, trebuie să ţinem seama mai ales pentru respectarea acordului — ascund atîtea capcane, nu e nici o mirare că vom găsi şi adjective care au o singură formă şi pentru feminin, şi pentru masculin, şi pentru singular, şi pentru plural! Lingviştii le-au numit, din cauza aceasta, „invariabile". Să le vedem pe cele mai folosite.

Întîi, cele mai vechi în limba română: **ferice** (o formă folosită pînă prin secolul trecut pentru „fericit"; o puteţi întîlni în lecturile voastre literare), **cumsecade, anume.**

Vine apoi o serie de adjective împrumutate mai recent în limba română (ele intră în rîndul „neologismelor", adică al cuvintelor noi): **atroce, eficace, motrice, perspicace, propice, vivace.** Să nu vă supăraţi pe mine dacă nu vă explic ce înseamnă fiecare din ele! Puteţi să aflaţi singuri folosind un dicţionar.

Şi vine, în sfîrşit, o serie cuprinzînd nume de culori (aici sînt sigur că fetele n-au nevoie de explicaţii, aşa că băieţii le pot ruga să le spună şi lor): **bleu, gri, maro, crem, oliv, vernil.**

Vedeţi, însă, aflate sub „presiunea" sistemului gramatical al limbii române, şi aceste adjective au tendinţa de a se încadra în regula generală şi de aceea am găsit în lucrările colegilor voştri exemplele cu care am început. De aceea mai auzim uneori: **grie, marou, vernilă...** Deocamdată, pînă va fi aşa (dacă va fi vreodată aşa!) exprimarea corectă ne obligă să le considerăm invariabile.

Dar, atenţie, simplitatea atît de convenabilă a adjectivelor invariabile să nu vă facă acum să greşiţi la celelalte!

CEZAR TABARCEA

Aproape toate cuvintele româneşti care denumesc părţi ale corpului omenesc sînt moştenite direct din latină. Ele formează un grup foarte rezistent şi unitar din punct de vedere etimologic. Între acestea, **mînă** *ocupă un loc extrem de important.*

AVENTURA UNUI CUVÎNT

În latineşte se spunea **manus**, *cuvînt care a devenit în mod normal* **mînu** *atît la singular cît şi la plural. Deşi astăzi nu mai auzim această formă, ea nu trebuie să ne surprindă, pentru că în limba noastră veche pluralul articulat* **mînule** *nu era deloc rar. La cronicarul Ion Neculce, de exemplu, de la începutul secolului al XVIII-lea, citim:* **Cade în mînule vrăjmaşilor: Cu amindouă mînule.**

Altă formă de plural, **mînuri, mînurile,** *ne întîmpină şi astăzi în graiurile din Transilvania. În romanul* **Setea** *de Titus Popovici, cuvîntul acesta apare în vorbirea unui personaj:* **Uită-te, mă, la mînurile mele!**

Forma **mînă** *s-a refăcut mai tîrziu prin adaptarea vechiului* **mînu,** *care era tot de genul feminin, caracteristică acestui gen, cu desinenţa* **-ă.**

Mînă *nu a fost moştenit izolat, ci cu o întreagă familie de derivate. Astfel,* **mînecă, mănunchi, amnar** *şi altele ne-au venit tot din latineşte. Cercetarea atentă a originii lor ne arată că ele erau derivate de la* **manus.**

În interiorul limbii noastre s-au format alte derivate de la cuvîntul **mînă. Mănuşă,** *de exemplu, este un diminutiv şi înseamnă în limba populară nu numai „obiect de îmbrăcăminte care protejează mîna de frig", ci şi „toartă a unui vas". Verbele* **a mînui, a înmîna** *(adică* **a da în mînă**), *adjectivul* **îndemînatic,** *substantivul* **îndemînare** *(şi altele) au la baza lor cuvîntul* **mînă.**

Nu e lipsit de interes să arătăm ca pentru **mînă** *exista şi un sinonim, adică un cuvînt cu acelaşi înţeles. E vorba de* **brîncă,** *tot din latină, unde avea forma* **branca** *şi însemna „labă, mînă". Astăzi* **brîncă** *se mai aude doar în unele graiuri de prin nord-vestul ţării, dar în limba de odinioară era un cuvînt general, aşa cum ne dovedesc locuţiunile pe care le-a creat:* **a se brînci** *(de aici s-a format verbul* **a îmbrînci**), **a merge pe brînci** *(adică „de-a buşilea"),* **a cădea în brînci** *(adică „în mîini"). Aceste locuţiuni sînt folosite astăzi pe tot cuprinsul teritoriului românesc, ceea ce înseamnă că şi* **brîncă,** *cel care le-a dat naştere, era tot aşa de răspîndit la o epocă veche. Din cauza concurenţei lui* **mînă,** *cu care se identifică din punctul de vedere al înţelesului,* **brîncă** *a devenit regional şi e pe cale de a dispărea cu totul din limbă.*

GRIGORE BRÂNCUŞ

SĂ DESCOPERIM ÎMPREUNĂ...

Viața și aventurile unui rîu: BUZĂUL

Da, da, ați citit bine: **viața și aventurile,** fiindcă rîul despre care vrem să vă povestim parcurge adevărate aventuri pline de neprevăzut, de la izvorul lui din Munții Ciucaș și pînă la vărsarea în Siret. De-a lungul celor 325 de kilometri, acest rîu parcurge zone dintre cele mai diferite — munți, dealuri, văi, lunci și cîmpii — întîlnind în calea lui comune și sate, așezări și oameni, locuri ce merită să fie cunoscute și care ne pot oferi surprize dintre cele mai plăcute.

Venind de dincolo de munți, din Transilvania, prin locuri de un farmec și o frumusețe aparte, Buzăul ajunge mai întîi în Munții Buzăului pe care îi traversează pe la Siriu și intră astfel în Muntenia, de unde își începe călătoria prin județul căruia îi dă și numele: Buzău.

Dialog cu făurarii de lumină

Pînă nu de mult drumețul nu întîlnea prin aceste locuri decît un peisaj aproape sălbatic. Doar micile drumuri forestiere mai vorbeau despre prezența omului. De cîțiva ani însă Siriul a început să facă primii pași către sistemul energetic național: aici se ridică unul dintre cele mai mari baraje de hidrocentrală din țară, destinat furnizării a sute de mii de kilowați energie electrică pentru județul Buzău, cît și irigării unor mari suprafețe agricole din zona de cîmpie în care ajunge rîul.

Marea lucrare a cerut numeroase utilaje de înaltă tehnicitate, numeroși oameni care să le mînuiască: buldozere, macarale, autocamioane, tractoare lucrează zi de zi la dislocarea celor peste 40 000 de metri cubi de stîncă, ridică pereți de beton, „taie" galerii de fugă pentru apă, asigură, într-un cuvînt, bazele realizării unei lucrări nu numai uriașă, ci și solidă, care să înfrunte veacurile. Pentru prima oară Buzăul va cădea vijelios în turbine și astfel va intra într-un foarte rodnic „dialog" cu oamenii, furnizînd energia necesară înfloririi satelor și orașelor buzoiene.

Dar să urmăm, în continuare, firul apei. În aval de Siriu, Buzăul parcurge mica localitate Nehoiași, veche așezare de muncitori forestieri, iar mai apoi ajunge la Nehoiu — o comună în plină dezvoltare, care capătă tot mai mult aspectul unui oraș al energeticienilor și al lucrătorilor la pădure. Dezvoltarea din ultimele două decenii a localității și apariția pe harta ei a cîtorva obiective economice de importanță locală și națională au creat condițiile apropierii de oraș. O casă de cultură, un spital modern și alte edificii social-culturale, ca și cele cîteva zeci de blocuri de locuințe (realizate în stilul arhitecturii locale) le asigură celor ce locuiesc la Nehoiu o viață ce se desfășoară după normele unui confort modern, cu nimic mai prejos celui oferit de centrele urbane.

Un loc aparte între noile construcții ale acestui centru muncitoresc dintre codri de fag și de brad îl ocupă Liceul industrial cu profil forestier, pe porțile căruia intră, an de an, numeroși pionieri — viitori elevi ai școlii, dornici să deprindă o meserie de veche tradiție prin partea locului, moștenită de la bunici și părinți.

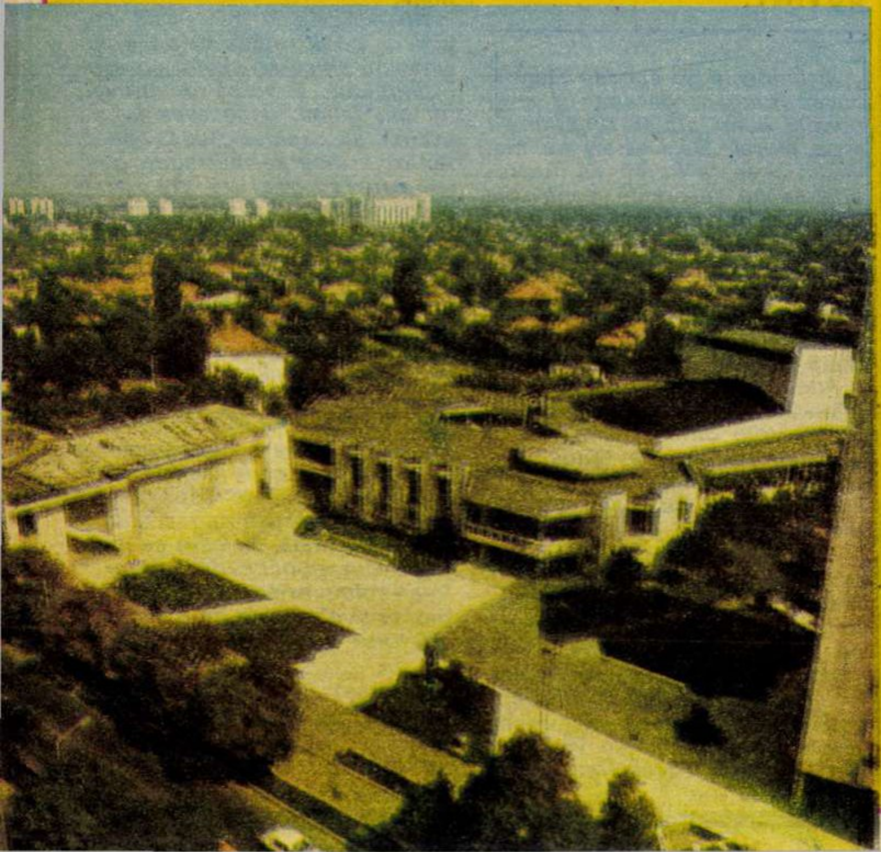

Și Buzăul devine... miner

Urci scările și abia la capătul lor te lămurești că e vorba de intrarea într-o galerie subterană. Pătrunzi în ea și — la lumina a două-trei becuri atîrnate în tavan — zărești (sau, mai bine-zis, auzi) strecurîndu-ți-se pe lîngă picioare, pe undeva, prin dreapta, un fir de apă. Izvorul minuscul ia calea inversă drumului tău în mină și îți lasă impresia că se grăbește să iasă cu orice preț la lumină. Sîntem la Pătîrlagele, locul unde a fost deschisă una dintre cele mai originale și eficiente mine de exploatare a nisipului cu ajutorul apei. Pompe uriașe aduc apa din rîul Buzău, o introduc în mină și — după ce i-au folosit forțele (au smuls cu ea nisipul depus aici, din timpuri imemoriale, de alte ape) — o redau rîului. Nisipul ia drumul de uscat al șoselei și se oprește la Berca, la Buzău ori la București, la fabricile de sticlă și de ceramică.

Și astfel, la Pătîrlagele, Buzăul devine miner. Un miner aparte, harnic și de mare ajutor pentru oameni. De altfel, sosit în această comună de pe cursul superior al albiei lui, firul rîului își încetinește mersul vijelios de la munte. Îl obligă s-o facă depresiunea calmă prin care trece, dar poate că — pe de altă parte — dorește să mai întîrzie o clipă și pentru a putea vedea mai de aproape noul chip al așezării, clădirile și oamenii, roadele unei munci neobosite și frumoase pe care locuitorii o desfășoară la fabrica de materiale de construcții, la cariera de diatomită și nisip cuarțos, la cele două centre de prelucrare a legumelor și fructelor, în livezi și-n celelalte locuri unde hărnicia și-a pus și-și pune, zi de zi, amprentele ei.

Ferestrele de frumos ale sufletului

Pretutindeni pe valea ce-i poartă numele, Buzăul întîlnește locuri scăldate nu numai în lumina dimineții, ci și în aceea a bucuriei de a primi, cu fiecare zi, cu fiecare an, noi straie de frumusețe. Dar poate ca nicăieri nu-i este dat unui rîu să întîlnească două simboluri ale poeziei din sufletele oamenilor, cum îi este dat Buzăului de la curbura Carpaților. Este vorba de două comune care și-au legat de mulți ani numele de două arte — sculptura și literatura: Măgura și Pîrscov. Prima dintre ele a fost gazda Taberei naționale de sculptură, ale cărei „roade" pot fi văzute și admirate în poieni, printre arbori — 160 de sculpturi moderne, tot atîtea însemne ale bucuriei buzoienilor de a trăi și munci demni și liberi pe un pămînt liber; totodată, operele de artă de aici vorbesc turiștilor și despre o străveche îndeletnicire a meșterilor anonimi de la Măgura — cioplitul în piatră. Legătura dintre istorie și contemporaneitate se face firesc prin Muzeul pietrei, amplasat și el, tot în aer liber, în apropierea Taberei de sculptură. Cea de-a doua comună, Pîrscov, locul de naștere al marelui poet și prozator Vasile Voiculescu, cel care a scris și calde, și emoționante pagini despre copii și copilărie. Casa lui natală, aflată acum în curs de amenajare ca muzeu memorial, mai păstrează și azi ecouri ale îndepărtatei copilării a poetului.

La Berca, printre petroliști

La Berca, Buzăul își încetinește mersul, parcă spre a privi turlele înalte de metal ale sondelor de petrol și, mai ales, pentru a-i vedea la lucru pe sondori — detașament de seamă al industriei energetice a județului și al țării. Ajunși aici simțim nevoia să facem și noi o precizare: încă din secolul trecut, într-o altă parte a județului Buzău, la Sărata Monteoru se exploata țițeiul printr-un procedeu original — prin **puțuri** și **mine**. Aceasta demonstrează că pămînturile buzoiene s-au dovedit a fi darnice cu locuitorii lor și în această privință. La Berca funcționează astăzi cîteva zeci de sonde, iar sondorii de aici se bucură de un vechi și binemeritat prestigiu în țară. Dezvoltarea industriei extractive a determinat și dezvoltarea așezării, propusă spre a deveni în curînd centru urban. Liceul petrolier de la Berca constituie cel dintîi pas pe care mulți dintre fiii localnicilor îl fac în însușirea unei profesii a bărbăției și a curajului, a demonstrării virtuților proprii pe calea împlinirii unor vise îndrăznețe. După absolvirea acestei școli urmează intrarea în producție, la sondele ce extrag și dau țării atît de prețiosul „aur negru".

Agricultor în Bărăgan

După ce trece pe lîngă sate cu livezi și vii bogate (Cîndești, Vernești) și pe lîngă ruinele cetății de la Cîrlomănești (datînd de pe vremea lui Burebista — și unde s-au descoperit, de curînd, interesante statuete zoomorfe și piese ceramice de mare valoare), Buzăul intră în Bărăgan. Aici el își descoperă o nouă vocație: aceea de agricultor. Un sistem de irigație ce se întinde pe mai mulți kilometri, racordîndu-se cu albia Cricovului va asigura în viitorul apropiat apa necesară grîului, porumbului și celorlalte culturi din Bărăganul buzoian. Astfel, zeci de mii de hectare vor cunoaște binefacerile udărilor, iar hambarele unităților agricole de aici se vor umple, an de an, cu boabele spicelor „mari cît vrabia".

Acolo unde rîul dă numele unui oraș

Cea mai grăitoare emblemă a devenirii socialiste a locurilor prin care trece rîul este, fără îndoială, municipiul Buzău, un fost tîrg provincial, astăzi unul dintre marile orașe ale țării. Centru de reședință a județului cu același nume, Buzăul, situat pe malul drept al rîului pe care l-am însoțit, se prezintă vizitatorului ca un centru urban în plină dezvoltare. Distins în 1976 (cu ocazia sărbătoririi a 1 600 de ani de la prima lui atestare documentară) cu ordinul „Steaua Republicii Socialiste România" clasa I, municipiul dispune de o puternică industrie, cu mai multe platforme pe care se află numeroase fabrici și întreprinderi (între care Întreprinderea de utilaj tehnologic, Fabrica de sîrmă și produse din sîrmă, Fabrica de geamuri, Fabrica de prelucrare a maselor plastice etc.). Investițiile, atenția de care s-a bucurat din partea conducerii partidului și statului nostru, îndeosebi după Congresul al IX-lea al P.C.R., au determinat o puternică dezvoltare a localității pe plan social-cultural. S-au construit obiective de larg interes cetățenesc (Sala polivalentă, Spitalul municipal, Casa de cultură a sindicatelor, Casa științei și tehnicii pentru tineret, numeroase școli, policlinici etc.), au apărut noi și moderne cartiere de locuințe: Crîng, Micro 14, Dobrogeanu Gherea, Micro 5, Unirii ș.a.

Municipiul Buzău este astăzi și un puternic centru cultural, cu numeroase obiective turistice, cu o viață spirituală bogată și variată, tinerii lui distingîndu-se în competițiile naționale, fiind laureați ai multor întreceri din cadrul Festivalului Național „Cîntarea României" și al „Daciadei".

Lăsînd în urmă municipiul Buzău, rîul pe care l-am însoțit pînă aici pleacă mai departe, prin Bărăgan, la întîlnirea cu Siretul.

FLORENTIN POPESCU

ECONOMISIREA ENERGIEI

ÎNDATORIRE PATRIOTICĂ A FIECĂRUIA DINTRE NOI!

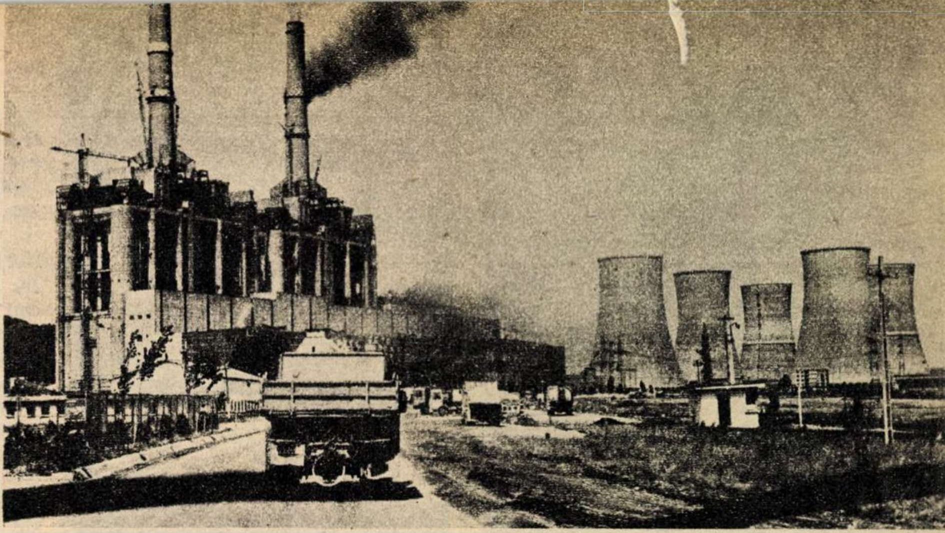

Între prioritățile pe care partidul le-a stabilit pentru buna desfășurare a activității in cel de-al doilea an al cincinalului, folosirea cu răspundere și chibzuință a combustibilului și energiei preocupă in cel mai inalt grad intregul nostru popor. În toate domeniile se desfășoară ample acțiuni pentru ca fiecare gram de cărbune sau petrol, fiecare kilowatt-oră de energie să fie intrebuințate cu maximum de randament. Măsurile pe care minerii și energeticienii le intreprind permanent pentru sporirea resurselor de materii prime și energie electrică sint conjugate pe intreg cuprinsul patriei, in intreprinderi, in orașe și comune cu înzecite eforturi pentru ca producția să se desfășoare normal, pentru ca sarcinile dezvoltării intensive în anul 1987 să fie indeplinite exemplar.

Cuvîntul de ordine al preocupărilor și acțiunilor ce se desfășoară în această perioadă pe „frontul" energiei este economisirea. Pentru că, așa cum dovedește practica de zi cu zi, **economisirea energiei** *reprezintă principala formă de creștere a acestei resurse vitale pentru întregul organism economic și social. Iată de ce, pretutindeni unde ne aflăm, acasă, la locul de muncă, pe băncile școlii sau în laboratoare, economisirea energiei este o răspundere patriotică căreia fiecare dintre noi trebuie să-i răspundem printr-un înalt spirit de bun gospodar. Economisirea energiei este o îndatorire civică față de care fiecare cetățean al țării, fiecare pionier și școlar trebuie să manifeste maximă răspundere, evitînd orice cale de risipă, închizînd orice „robinet" prin care se poate scurge oricît de puțină energie.*

Temeiul obligațiilor și acțiunilor ce ne revin tuturor este bine cunoscut: resursele de care dispunem în acest domeniu sînt limitate, iar producția zilnică și orară de energie electrică și combustibil este astfel determinată încît să dea posibilitatea bunei funcționări a întreprinderilor industriale, desfășurării normale a vieții de zi cu zi. Iată de ce, prețuirea pe care trebuie să o dovedim față de consumul fiecărui kilowatt-oră înseamnă, de fapt, demonstrația practică a atitudinii noastre active față de gospodărirea judicioasă a bogățiilor patriei. Pentru că să reținem cu toții:

Realizarea unui kilowatt-oră de energie electrică necesită consumul a: 0,32 mc gaz metan sau ● 1,5 kg lignit sau ● 250 gr de păcură.

Chemarea patriotică de a înlătura cu desăvîrșire orice portiță a risipei își află rațiunea în efectul major pe care cel mai la îndemînă gest de economisire îl are asupra producției materiale. Calculele făcute de specialiști arată cu claritate faptul că:

Economisind un kilowatt-oră, economia națională beneficiază de resurse pentru a produce: 1,3 kg alumină sau 1,5 kg oțel în cuptoare electrice sau ● 25 kg fontă brută de furnal sau ● 7 kg ingrășăminte complexe sau ● 6 kg paste făinoase sau ● 1,5 mp țesături fine de lină.

Acțiunea de economisire – îndatorire civică, patriotică – se cere mereu prezentă, oră de oră, zi de zi, prin orice pîrghie care ne stă la îndemînă. Fie apăsînd pe comutator cînd nu avem nevoie de lumină artificială, fie scoțînd din priză un aparat electric de care nu avem strictă necesitate, fie reducînd la minimum consumul din propria gospodărie. Efectul major al unor asemenea acțiuni este ilustrat de următorul calcul:

- **Prin inlocuirea in propria gospodărie a trei becuri de 100 W cu becuri de 40 W, intr-o lună, pe ansamblul țării, se economisesc 280 milioane kwh.**

Aceasta reprezintă echivalentul producției obținut timp de aproape trei luni de cele 13 hidrocentrale de pe rîul Bistrița.

PIONIERI ȘI ȘCOLARI:

Acasă, la școală, în laboratoare să contribuim cu maximă răspundere la economisirea fiecărui kilowatt-oră de energie electrică, să închidem peste tot orice cale a risipei. Nici o economie nu este prea mică atunci cînd este vorba de energie!

AGENDA PIONIERULUI COMANDANT

RECUPERAREA MATERIALELOR REFOLOSIBILE

Una dintre principalele îndatoriri patriotice ale pionierilor și școlarilor, ca și ale tututor cetățenilor țării, este colectarea materialelor refolosibile (metale, hîrtie, textile, sticle, borcane ș.a.) – importantă sursă de materii prime pentru economia națională și modalitate eficientă de economisire a energiei.

Acțiunea de recuperare a materialelor refolosibile a antrenat întreaga masă a pionierilor și școlarilor. Conștienți de valoarea contribuției lor la înfăptuirea unor sarcini de mare importanță pentru economia țării, ei și-au îndeplinit și depășit, an de an, angajamentele asumate. Astfel, în anul ce a trecut, angajamentul de muncă patriotică, în care alături de activitatea de recuperare a materialelor refolosibile se află și colectarea plantelor medicinale, lucrările din agricultură, silvicultură și zoottehnie, a fost îndeplinit în proporție de 106 la sută.

Și în acest an, la începutul căruia ne aflăm, purtătorii cravatei roșii cu tricolor sînt hotărîți ca, printr-o bună organizare a activităților de muncă patriotică, să-și realizeze integral, valoric și cantitativ, la toți indicatorii, angajamentele luate. În acest sens, consiliile și comandamentele pionierești au hotărît ca **pînă la 1 Mai să îndeplinească 60 la sută din angajamentul de muncă patriotică, pînă la Ziua pionierilor — 90 la sută, iar pînă la 23 August să-l realizeze, din punct de vedere valoric, integral.**

Întrucît unele componente ale angajamentului (colectarea plantelor medicinale, lucrări în agricultură) pot fi abordate abia odată cu venirea primăverii, acum, în prima parte a anului, comandamentele pionierești acționează în special în direcția recuperării ritmice a materialelor refolosibile.

Referitor la buna desfășurare a acestei importante acțiuni vă prezentăm cîteva recomandări, izvorîte din practica activităților pionierești, din experiența de pînă acum a numeroase unități de pionieri:

- *cantitățile de materiale ce vor trebui recuperate în acest an, conform angajamentului unității, se repartizează cifric pe fiecare detașament, grupă, pionier și școlar.* **La această acțiune participă toți pionierii și școlarii din unitatea respectivă;**
- *consiliile și comandamentele pionierești stabilesc măsuri concrete privind organizarea acțiunii (grafic cu eșalonare a activităților pentru o recuperare ritmică, zilele cînd sînt aduse materialele și locul depunerii lor, asigurarea condițiilor optime pentru predarea grabnică a materialelor adunate către instituțiile specializate etc.);*
- *în cadrul fiecărui comandament (unitate, detașament), unul sau mai mulți pionieri au sarcina de a răspunde de colectarea materialelor refolosibile (organizare, desfășurare, evidență ș.a.). Periodic, aceștia informează comandamentul din care fac parte, pe comandant și pe comandantul-instructor asupra modului în care se desfășoară acțiunea și a rezultatelor obținute.*
- *cel puțin o dată pe lună, comandamentele unităților și detașamentelor analizează operativ felul în care se desfășoară acțiunea și rezultatele obținute față de grafic;*
- *este deosebit de eficientă organizarea unor activități colective, cu întreaga grupă sau cu întregul detașament, sub îndrumarea comandantului instructor, în cadrul cărora se recuperează materialele refolosibile de la domiciliile cetățenilor (blocuri de locuințe, cartiere, localități), din alte locuri unde acestea există. De asemenea, stabilirea unor perioade record în colectarea acestor materiale contribuie în bună măsură la valorificarea mai operativă a lor.*

O sarcină permanentă, de mare răspundere a comandamentelor este aceea de a asigura, în cadrul activităților pionierești, înțelegerea de către toți pionierii și școlarii a semnificației politico-educative a acestei activități, a utilității sociale a faptelor lor de muncă dedicate dezvoltării patriei noastre.

Semafor

VALIZA DE AUR SAU „BUNĂ ZIUA, POLITEȚE”

BUNĂ ZIUA
VĂ AJUT EU
VĂ ROG
MULȚUMESC
POFTIM
BINE AȚI VENIT

Dacă ați fi niște cititori de vîrstă mai mică, s-ar cuveni să vă spun o poveste, de exemplu povestea „Valizei de aur".

Voi însă lucrați cu calculatorul, sînteți inventatori, literați, sportivi, ați depășit demult vîrsta poveștilor. S-ar putea oare să vă intereseze întîmplările unui oarecare Cum-îl-cheamă?

E vorba de prima lui călătorie mai lungă. N-are importanță destinația: poate se ducea într-o excursie, poate la bunici, poate într-un cantonament sportiv.

Spirit prevăzător, Cum-îl-cheamă și-a pus de toate în valiză: racheta de tenis, caietul lui „secret", în care scrie versuri și desenează proiecte de invenții, albumul filatelic cu mărci de schimb, patinele pe rotile și patinele fără rotile, trusa de desen, un fluier de arbitru, aparatul de fotografiat și, mai ales, multe speranțe de succes.

V-am prevenit că nu intenționez să vă spun o poveste deoarece sînteți prea mari ca să mai credeți în povești. Și, într-adevăr, lui Cum-îl-cheamă i s-a întîmplat un lucru pe care numai copiii mici, nu voi, ar putea să-l uite. (Precizez însă că el nu era mic...) A trebuit să se întoarcă din drum de cîteva ori, oftînd sub greutatea valizei, întrucît constata mereu că uitase ceva acasă.

Evident, există lucruri de care te poți dispensa. Nici chiar patinele, de exemplu, nu sînt de neînlocuit: le împrumuți de la altcineva. Dar Cum-îl-cheamă uitase acasă un lucru care nu se ia niciodată cu împrumut, ceva care nu poate fi decît al tău. Din această cauză, în loc de succes, avea parte numai de necazuri: oamenii se uitau la el de parcă nu l-ar fi văzut, nu-i dădeau nici o atenție. Ce credeți că uitase Cum-îl-cheamă?

Destule — întrucît prima oară s-a întors acasă pentru a-l lua pe **„bună ziua".** Asta uitase! Dar nu numai atît. Pe urmă a revenit după **„vă rog".** Valiza a devenit „de aur" abia după ce a completat-o cu **„mulțumesc", „bine v-am găsit", „dați-mi voie"** etc. Nu-i așa că nu vă vine să credeți că fusese în stare să uite asemenea lucruri? E normal, ați depășit demult vîrsta poveștilor. Dar poveștile au nu numai o vîrsta istorică, ele au și o vîrstă morală. Și filozofică. Dovada: de unde, la început, Cum-îl-cheama fusese ca și invizibil pentru ceilalți, el a devenit, după recuperarea caracterului său, foarte vizibil, respectat și vrednic de succes.

Normal: cînd spunem „bună ziua", „vă rog", „mulțumesc" și așa mai departe e ca și cum am pune moneda în aparatul telefonic: obținem îndată legătura cu interlocutorul dorit. În lipsa lor, aparatul rămîne mut, iar comunicarea nu se mai face.

Un simplu „bună ziua", un simplu „mulțumesc"... Dar ce-ar fi să ne reamintim istoria formulei „bună ziua"? Căci există o asemenea istorie. „Bună ziua" nu este decît rezumatul unui mesaj mult mai complet pe care oamenii, întîlnindu-se, și-l transmiteau încă din cele mai vechi timpuri. El poate fi reconstituit astfel: „Sînt bucuros că te întîlnesc. Te respect. Sîntem prieteni. Îți doresc ție și alor tăi sănătate și pace. Îți urez ca și astăzi să ai o zi bună, să muncești rodnic. Dacă pot să te ajut cu ceva, spune-mi, voi face tot ce pot".

Ce-ar fi să încercați și voi, dragi cititori, „reconstituirea" altor formule și gesturi de politețe, adăugînd însă și **exemple concrete,** observate de voi? Pentru că, după cum bine știm, exprimarea politicoasă nu este decît **prefața** unui **gest concret** de **omenie,** a unei fapte prin care dovedești că știi să le fii util altora — colegi, părinți, vecini, profesori sau simpli trecători pe care nici nu-i cunoști.

Trimiteți aceste relatări pe adresa revistei „Cutezătorii", București, Piața Scînteii nr. 1, notînd pe plic „pentru rubrica Semafor". Ca de obicei, vom publica și premia cele mai interesante relatări.

Vă rog, mulțumesc și la revedere!

OVIDIU ZOTTA

enigmele lui DOREL

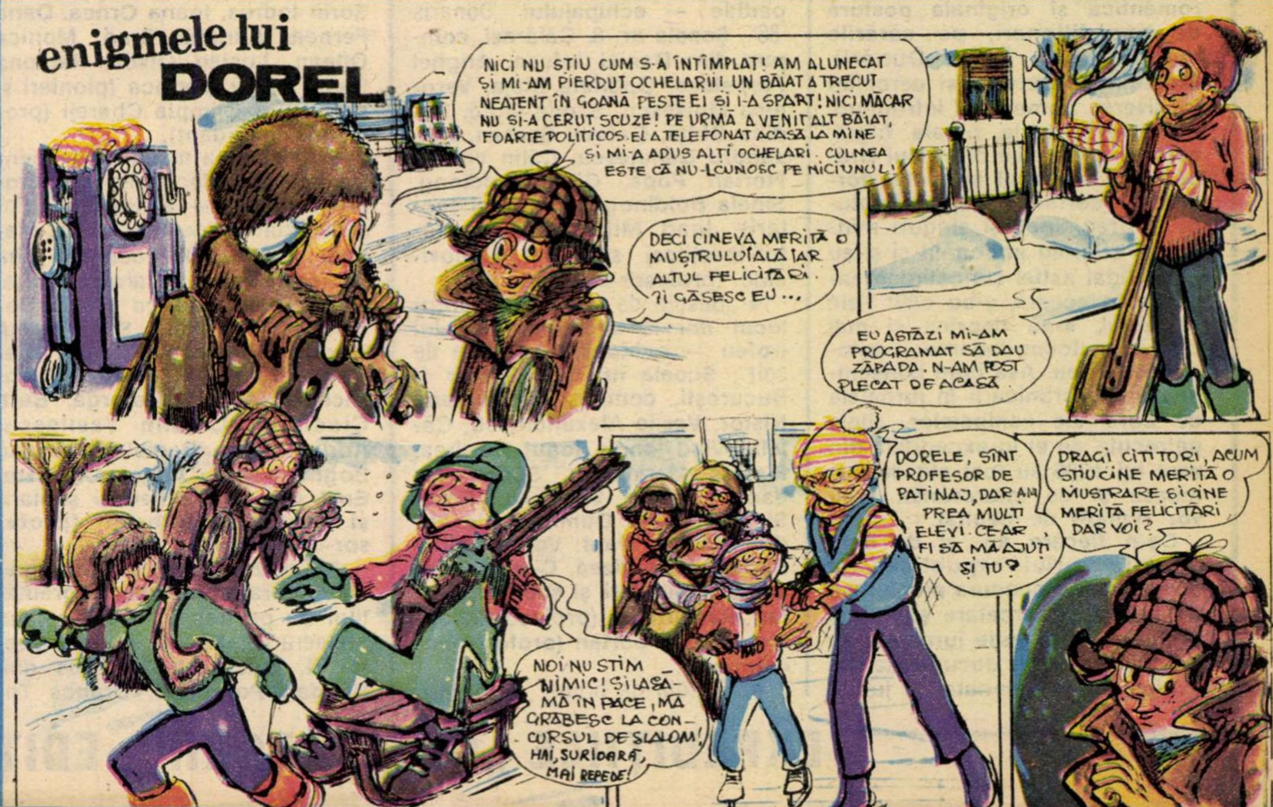
NICI NU ȘTIU CUM S-A ÎNTÎMPLAT! AM ALUNECAT ȘI MI-AM PIERDUT OCHELARII! UN BĂIAT A TRECUT NEATENT ÎN GOANĂ PESTE EI ȘI I-A SPART! NICI MĂCAR NU ȘI-A CERUT SCUZE! PE URMĂ A VENIT ALT BĂIAT, FOARTE POLITICOS. EL A TELEFONAT ACASĂ LA MINE ȘI MI-A ADUS ALȚI OCHELARI. CULMEA ESTE CĂ NU-L CUNOSC PE NICIUNUL!
DECI CINEVA MERITĂ O MUȘTRULUIALĂ IAR ALTUL FELICITĂRI. ÎI GĂSESC EU...
EU ASTĂZI MI-AM PROGRAMAT SĂ DAU ZĂPADA. N-AM FOST PLECAT DE ACASĂ.
NOI NU ȘTIM NIMIC! ȘI LASĂ-MĂ ÎN PACE, MĂ GRĂBESC LA CONCURSUL DE SLALOM! HAI, SURIOARĂ, MAI REPEDE!
DORELE, SÎNT PROFESOR DE PATINAJ, DAR AM PREA MULȚI ELEVI. CE-AR FI SĂ MĂ AJUȚI ȘI TU?
DRAGI CITITORI, ACUM ȘTIU CINE MERITĂ O MUSTRARE ȘI CINE MERITĂ FELICITĂRI. DAR VOI?

Scenariu: SANDU ALEXANDRU Desene: PUIU MANU

EXPEDIȚIILE „CUTEZĂTORII“

Rezultatele celei de-a XVII-a ediții,

1986

Și-n vacanța de vară a anului trecut, așa cum se petrec lucrurile din 1969 încoace, mii de pionieri și școlari, constituiți în echipaje, au străbătut, în lung și-n lat, fascinantul peisaj al patriei, aventurîndu-se, în atît de romantica și originala postură de expediționari, pe cărările munților și-n Delta Dunării. Efectuînd observații și cercetări în diverse domenii și înfruntînd, deopotrivă, arșița, ploaia, frigul, ceața și greutățile drumului străbătut cu rucsacul în spate, dormind în corturi în mijlocul naturii și pregătindu-și singuri mîncarea, ei și-au îmbogățit și și-au consolidat astfel cunoștințele însușite în școală, s-au călit fizic și moral, s-au deprins și mai bine cu autoconducerea și autogospodărirea. Așa cum consemnează toți cronicarii în jurnalele de bord ale echipajelor, zilele petrecute de ei în expedițiile din vara lui 1986 au fost atît de frumoase și de interesante, încît vor rămîne de neuitat.

Ca-n fiecare an, și de data aceasta juriul republican al acestui mare concurs pionieresc de turism și cercetare științifică a studiat cu atenție jurnalele de bord și celelalte documente ale echipajelor desemnate de juriile județene pentru faza națională, acordînd tradiționalele trofee și celelalte distincții. Iată cui au revenit acestea:

- Marele trofeu transmisibil „BUSOLA DE AUR“ — pentru cea mai complexă și mai reușită expediție — echipajului „Donaris '86“, Școala nr. 8, Călărași, compus din: Daniel Iofcea, Anghel Perpeleac, Gabriela Blaja, Veronica Moisescu, Sanda Iliuță, Rodica Ghiță, Gabriel Șerban, Alexandru Dănulescu, Călin Vintilă, Florian Popa, Gigel Boldinog, Sinela Boldinog (pionieri și școlari), Ioan Mihalache (învățător-însoțitor) și Aurel Macoviciuc (profesor-comandant).
- „Busola de argint“ — pentru locul doi la secțiunea Marelui trofeu — echipajului „Floare de colț“, Școala nr. 129, Sector 4, București, compus din: Iuliana Nistor, Vasile Alexandrescu, Cătălin Vlad Iancu, Ionuț Magirea, Flavius Marineanu, Sorin Ciobanu, Adrian Vlădescu, Fănel Sindilă, Laura Dumitru, Alexandru Bădilă, Paul Voroș, Alina Bartha, Iulia Rizea, Claudiu Alexandru (pionieri și școlari), Ștefan Răsturnoiu (profesor-însoțitor) și Ioan Șortan (profesor-comandant).
- „Busola de bronz“ — pentru locul trei la secțiunea Marelui trofeu — echipajului „Păunașii“, Liceul de științe ale naturii, Cluj-Napoca, județul Cluj, compus din: Daniela Pop, Călin Platon, Laura Cocora, Sorina Borzea, Dana Raus, Rareș Chereji, Sorin Indrea, Ioana Ornea, Dana Fernea, Adriana Brad, Monica Oltean, Lucian Ötvös, Ramona Raus, Diana Marinca (pionieri și școlari) și Olimpia Chereji (profesor-comandant).
- „Chemarea munților“ — pentru activități deosebite de ocrotire a naturii — echipajului „Rododendron“, Școala nr. 10, Slatina, județul Olt, compus din: Carmen Preda, Carmen Tase, Carla Ciani, Viorica Gagiu, Ionela Iancu, Sofia Scarlătescu, Eleodor Nicolescu, Daniel Diaconu, Marius Radu, Gabi Nicolae, Adrian Motorga, Berti Ciocîrlan, Cătălin Vasilescu, Adrian Pătru, Daniel Nicolescu, Bogdan Nită, Angela Vărzaru, Emil Albotă (pionieri și școlari) și Florin Chintescu (profesor-comandant).
- „Cutezătorii“ — pentru dîrzenie și curaj în învingerea greutăților de pe traseu — echipajului „Temerarii“, Școala nr. 45, Sector 1, București, compus din: Bogdan Popoviciu, Dragoș Tonea, Mădălina Marinescu, Bogdan Timar, Raluca Petrescu, Cristian Petrache, Angela Pătru, Radu Matei, Adela Enache, Ana Iercosan, Cristina Cordescu, Radu Toader, Luiza Lungu, Dragoș Pătru (pionieri și școlari) și Maria Marinescu (profesor-comandant).
- „Scutul dacic“ — pentru cercetări și descoperiri deosebite din domeniul istoriei patriei — echipajului “Fiii Dunării“, Școala nr. 1, Chiselet, județul Călărași, compus din: Sorin Cocirlă, Cătălin Cezar Dan, George Malciu, Eugen Vîrtosu, Daniel Stoica, Florea Călin, Florea Stănciuț, Cătălin Dumitru, Viorica Ghiță, Elena Gărvăneanu, Bogdan Teodor, Georgică Zlate, Cristian Giurgiuveanu, Dan Giurgiuveanu (pionieri și școlari) și Ștefan Teodor (profesor-comandant).
- „Miorița“ — pentru cercetări și culegeri deosebite din domeniul etnografiei și folclorului — echipajului „Samus 2 000“, Școala Năpradea, județul Sălaj, compus din: Ioana Porumb, Claudiu Feder, Adriana Ciocean, Gina Grozea, Eugen Lazăr, Aurel Ciurte, Nicoleta Feder, Monica Silaghi, Sorin Birta, Sorin Covaci, Dan Rodica, Claudia Pintea, Cosmin Criste (pionieri și școlari), Liviu Ciocean (profesor-însoțitor) și Aurel Medve (profesor-comandant).
- „Caseta de cristal“ — pentru cercetări și colecții deosebite din domeniile geografiei, geologiei și științelor naturii — echipajului „Alpin“, Școala nr. 115, Sector 5, București, compus din: Cristian Mitrea, Mariana Trîncă, Geta Ștefănescu, Paula Lupulescu, Ionel Ristea, Gabriela Roșca, Luminița Uteanu, Angela Nicolescu, Cristian Măgdăliniș, Felicia Răduță, Narcis Preda, Andrei Botez (pionieri și școlari) și Gabriel Silvășanu (profesor-comandant).
- „Sfinxul Carpaților“ — pentru marcări și remarcări de trasee turistice — echipajului „Fereastra Zmeilor“, Școala Hîrtiești, județul Argeș, compus din: Emil Pravăț, Sergiu Defteriu, Robert Brezeanu, Damian Chițulescu, Dragoș Andrei, Cristian Crețu, Mădălina Brezeanu, Alexandru Iana (pionieri și școlari), Marilena Iana (profesor-însoțitor) și Constantin Iana (profesor-comandant).
- „Egreta de fildeș“ — pentru cea mai reușită expediție nautică — echipajului „Solaris“, Școala nr. 142, Sector 6, București, compus din: Bogdan Vlejoancă, Sorin Stan, P. Notzinger, C. Stîlpeanu, E. Palade, Cl. Petrișor, C. Beldiman, D. Palade, Fl. Obaciu, M. Obaciu, Gh. Trandafir, C. Constantin, C. Sîrbu, M. Tudose (pionieri și școlari) și Ștefania Iliuță (profesor-comandant).
- „Gențiana“ — pentru cea mai reușită expediție a unui echipaj

compus numai din fete, echipajului „Gențianele", **Casa pionierilor și șoimilor patriei Rîmnicu-Vîlcea, județul Vîlcea, compus din: Alina Rădoi, Mihaela Stănescu, Dana Perșa, Patricia Guțescu, Eliza Bușe, Cristina Stănescu, Adriana Perșa, Marinela Bălășel, Ileana Ungureanu, Gabriela Andrei, Iuliana Ponov, Emanuela Banu, Magdalena Popescu (pionieri și școlari) și Ghiță Procopie (profesor-comandant).**

● „Jóbarát" („Prieten bun") — **pentru cea mai reușită expediție a unui echipaj format din cititori ai revistei cu acest nume — echipajului** „Șoimii", **Școala Aciș, județul Satu Mare, compus din: Patka Ildikó, Szilágyi Sàndor, Biró István, Szilágyi Attila, Kovács Sándor, Miskolczi Endre, Dolhai Zsigmond, Sándor Sándor, Kanyó Emese, Balogh Attila, Nagy Edit, Biró Antal (pionieri și școlari) și Szojnik István (profesor-comandant).**

● „Cortul de mătase" — **pentru romantism și voie bună — echipajului** „Serpemvivium", **Școala nr. 16, Oradea, județul Bihor, compus din: Rácz Attila, Lucian Zghibolt, Sorin Buhaș, Péter Geza, Covaci Otilia, Irina Simionescu, Tobias Csaba, Tobias Akos, Andrei Borși, Pakoț Zsolt, Sofia Petre, Toth Andreea (pionieri și școlari), Venczel Marton și Adrian Oțoiu (profesori-comandanți).**

● „Termosul de argint" — **pentru activități deosebite de autofinanțare și autogospodărire — echipajului** „Vulturii", **Școala Ilișești, județul Suceava, compus din: Daniel Maloș, Liviu Cojocaru, R. Mazăre, Felicia Lupu, M. Anechitei, Dumitru Forgaci, Doina Cucu, Tatiana Focșa, Liviu Pintea, Dumitru Doboș, Gheorghe Seserman, Cezar Parascan (pionieri și școlari) și Maria Scalco (profesor-comandant).**

— **Trofeul individual** „Pana de aur" — **pentru jurnalul cu cea mai mare valoare literară și documentară — pionierului Daniel Maloș, cronicarul echipajului** „Vulturii 3", **Școala Ilișești, județul Suceava.**

— **Trofeul individual** „Pana de argint" — **pentru locul doi la secțiunea „Panei de aur" — pionierei Mădălina Marinescu, cronicara echipajului** „Temerarii", **Școala nr. 45, Sector 1, București.**

— **Trofeul individual** „Pana de bronz" — **pentru locul trei la secțiunea „Panei de aur" — pionierei Mădălina Ilie, cronicara echipajului** „Floare de colț", **Școala Ponoarele, județul Mehedinți.**

— Premiul special al juriului — **echipajelor** „Cutezatorii Jiului de Jos", **Școala Valea Stanciului, județul Dolj, și „Valahii 26", Școala N. Bălcescu, județul Bacău.**

— Premiul special al Consiliului Național al Societății de Cruce Roșie din R.S.R. — **echipajului** „Floare de colț", **Școala nr. 10, Reșița, județul Caraș-Severin.**

— Premiul special al revistei „Start spre viitor" — **echipajului** „Terra", **Școala nr. 26, Timișoara, județul Timiș.**

— Premiul special al revistei „Cutezătorii" — **echipajului** „Prietenii muntelui", **Școala nr. 133, Sector 4, București.**

Mențiuni

— **la** „Chemarea munților" — **echipajelor:** „Cireșarii", **Școala nr. 6, Săcele, județul Brașov;** „Zada 5", **Școala nr. 23, Iași;** „Floarea de colț", **Școala Ponoarele, județul Mehedinți;** „Vulturii Retezatului", **Casa de copii școlari, Uricani, județul Hunedoara.**

— **la** „Cutezătorii" — **echipajelor:** „Șoimii munților", **Școala Helegiu-Deleni, județul Bacău;** „Orizont 20", **Școala nr. 20, Deva, județul Hunedoara;** „Vulturii 4", **CPȘP, Sadu, județul Gorj;** „Pandurii lui Tudor", **CPȘP, Drăgășani, județul Vîlcea.**

— **la** „Scutul dacic" — **echipajului** „Pe urmele lui Horea și Iancu", **CPSP, Sibiu.**

— **la** „Miorița" — **echipajelor:** „Miorița 86", **Școala nr. 1, Vadu Moldovei, județul Suceava;** „Samus 1", **Școala Cîțcău, județul Cluj;** „Pelendava 2", **CPȘP, Craiova, județul Dolj;** „Ziridava", **CPȘP, Pecica, județul Arad.**

— **la** „Sfinxul Carpaților" — **echipajelor:** „Garofița", **Școala nr. 16, Pitești, județul Argeș;** „Ecoul munților", **Școala nr. 6, Curtea de Argeș, județul Argeș.**

— **la** „Caseta de cristal" — **echipajelor:** „Sfinxul", **Școala Liteni, județul Suceava;** „Prietenii naturii", **CPȘP, Brezoi, județul Vîlcea;** „Brîndușa 86", **Școala Chiheru de Jos, județul Mureș;** „Temerarii", **Școala nr. 23, Craiova, județul Dolj;** „Yola", **Școala nr. 3, Cluj-Napoca, județul Cluj.**

— **la** „Egreta de fildeș" — **echipajelor:** „Nufărul Roșu", **Școala nr. 3, Carei, județul Satu Mare;** „Sunet de tulnic", **CPȘP, Brad, județul Hunedoara;** „Delta 1", **CPȘP, Țăndărei, județul Ialomița;** „Evrika", **CPȘP, Tg. Jiu, județul Gorj;** „Danubius", **Școala M. Kogălniceanu, județul Ialomița.**

— **la** „Jóbarát" — **echipajului** „Ika", **Școala Cernat, județul Covasna.**

— **la** „Termosul de argint" — **echipajelor:** „Curcubeul", **Școala Aluniș, județul Mureș;** „Cireșarii '86", **CPȘP, Urziceni, județul Ialomița;** „Cireșarii", **Școala nr. 29, Galați.**

— **la** „Cortul de mătase" — **echipajelor:** „Arcașii lui Ștefan", **Școala nr. 9, Iași;** „Miosotys alpestris", **CPȘP, Tg. Mureș, județul Mureș;** „Egreta", **CPȘP, Panciu, județul Vrancea.**

EXPEDIȚIILE „CUTEZĂTORII", EDIȚIA A XVII-A, 1986

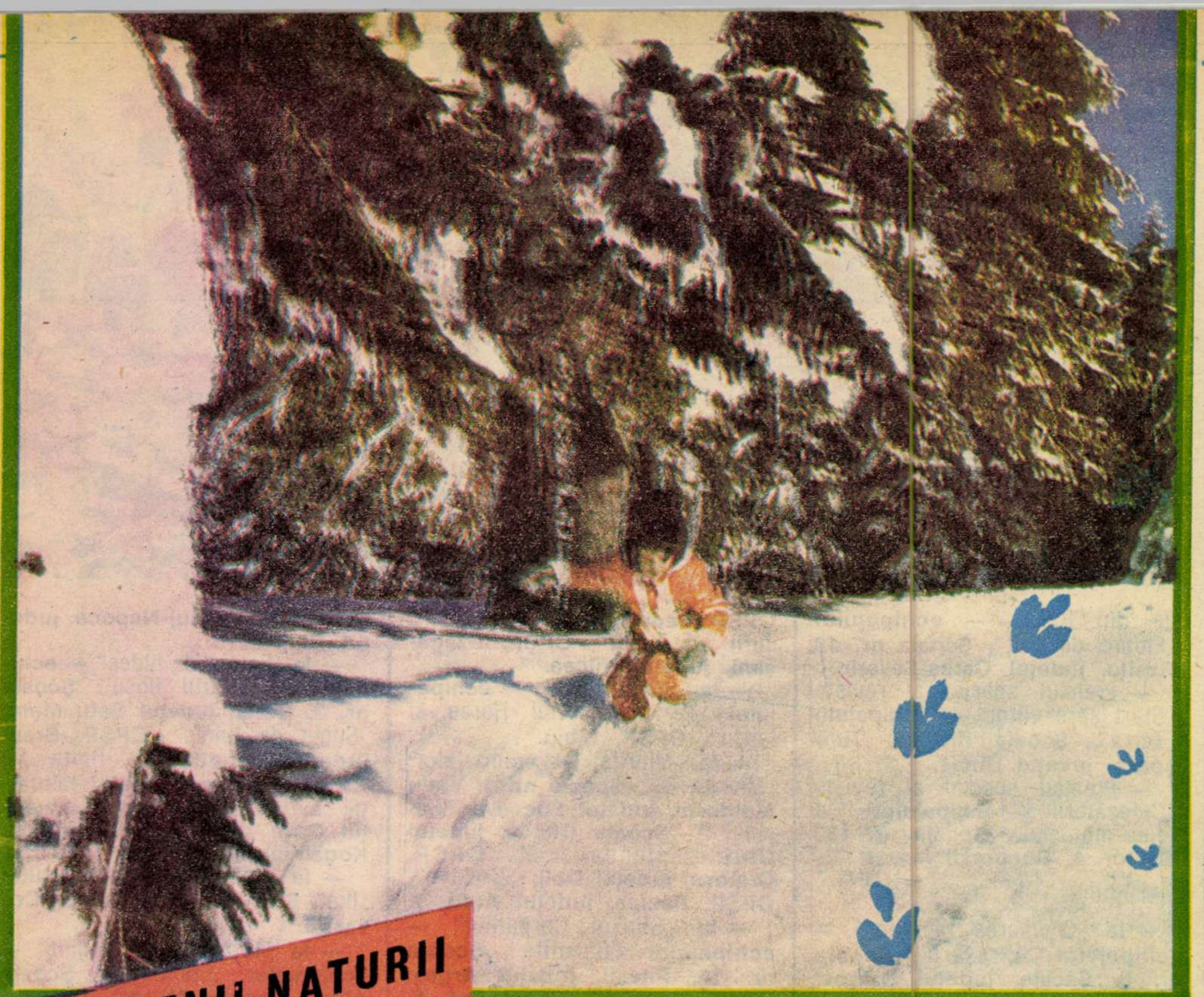

PRIETENII NATURII

VIAŢA PADURII ÎN ANOTIMPUL ALB

Cînd cumpăna toamnei înclină către iarnă, cînd zilele se împuţinează, lungindu-se nopţile, iar soarele se arată din ce în ce mai zgîrcit, atunci vieţuitoarele intră într-o perioadă de nelinişte. Fiecare, în felul ei, se pregăteşte să întîmpine şi să petreacă iarna.

Majoritatea micilor făpturi — viermi, moluşte, melci, insecte, peşti — petrec iarna într-o stare de amorţire. Înainte de a intra în această stare, făpturile îşi caută adăposturi potrivite. Astfel, rîmele îşi sapă galerii adînci în pămînt, scoicile se îngroapă în mîl, peştii se retrag spre fundul apelor mari, cea mai mare parte a insectelor se adună în colonii, îngropîndu-se în frunze, muşchi, sub scoarţa copacilor etc. Micile făpturi îşi agonisesc rezerve în corp. De pildă, rezerva de grăsimi a banalelor muşte sau a ţînţarilor ajunge la 28 la sută din greutatea corpului lor!... Numeroasele vietăţi care trăiesc vara în apa bălţilor, vizibile sau invizibile cu ochiul liber, îngheaţă iarna pentru a-şi reveni primăvara. S-a constatat astfel că într-o bucată de gheaţă scoasă din apa unei bălţi se aflau 117 specii de vieţuitoare, care, pînă atunci îngheţate, au început să mişte de îndată ce s-a dezgheţat apa!

O bună parte din păsări — şi nu numai ele! — pribegesc toamna către alte continente. S-a constatat însă că lăstunii şi rîndunelele, în condiţiile unor temperaturi scăzute, pot rămîne într-o stare de amorţire 9 pînă la 13 zile. Ele se strîng în mici sto-

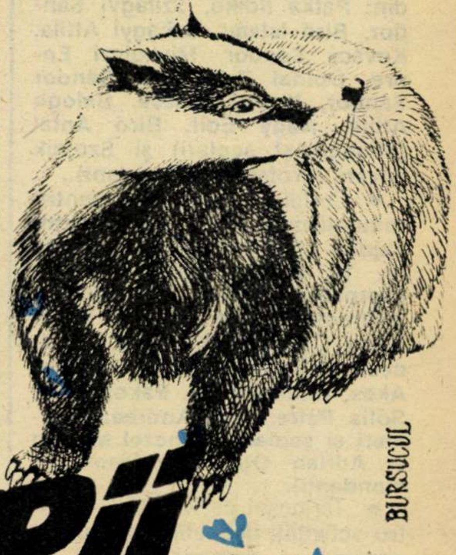

Fulgi de nea

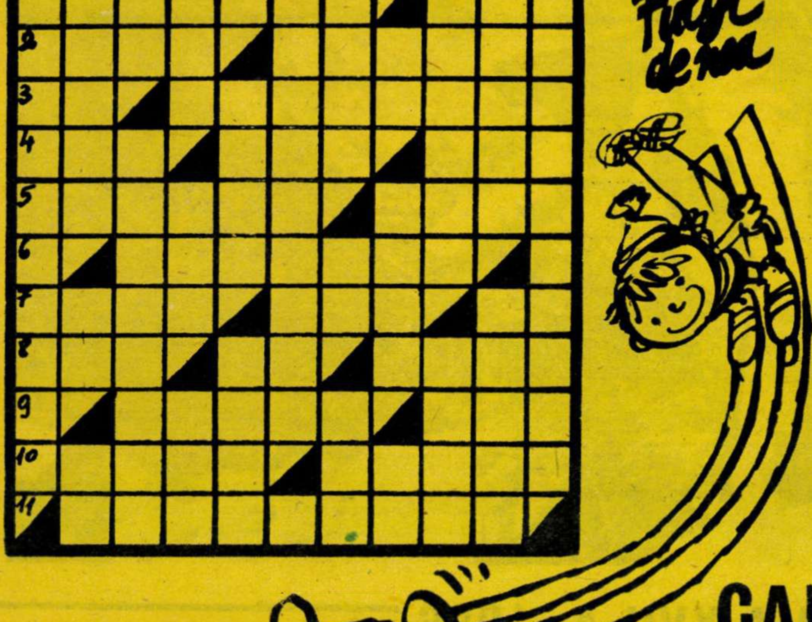

ORIZONTAL: 1) Poetă română (Otilia; 1894—1967), semnatara poeziei „Baba iarna intră-n sat" • Vechi popor din Italia. 2) Poet ardelean (Emil; 1886—1954), autorul poeziilor „Ninge" şi „Pastel de iarnă". „..de iarnă", titlul unei creaţii din lirica lui G. Topîrceanu. 3) În stup! Drum strîmtat de troiene. 4) Strigătul corbului • Hăis! (reg.) Rîu în nordul Angliei. 5) „Pînă-n ziuă stau pe gînduri şi la ea privesc.." (Vasile Alecsandri — „La gura sobei" (fem. pl.) • Iarna îl alungă din păduri. 6) Zăpezi. 7) Prefix cu semnificaţia „european" • Gerul o transformă în gheaţă (pl.) • Nicu Gane. 8) Clar • Început la ...sfîrşit! / Sugestie. 9) Poet român (St. O.; 1875—1913), autorul versurilor: „Fulgii albi de nea se scutur,/ Peste cap îţi zboar-un flutur" („Cîntec de leagăn") • Rîu în Franţa. 10) Distrat • Veşti. 11) „...de iarnă", celebru ciclu de lieduri de Fr. Schubert.

VERTICAL: 1) Pictor român contemporan (Alexandru), semnatarul pînzei „Peisaj de iarnă" • „Gerul... şi sălbatic strînge-n braţe-i cu jălire/ Neagra luncă de pe vale care zace-n amorţire" (V. Alecsandri — „Gerul"; masc. pl) • Ude la capete! Pană (reg.). 3) Verigă • Pregătită pentru... hibernare. 4) „Bate vîntul dintr-o parte,/ Iarna-i..., vara-i departe" (M. Eminescu — „Ce te legeni...") • Localitate în S.U.A. • Vîrf în Munţii Bistriţei. 5) Calificativ • A zvînta. 6) Congelaţi. 7) Bruma dimineţilor... de vară • Jumătate de trup! Floare de gheaţă... ruptă! 8) Campion • Numeral • Măsură agrară. 9) Figuri la patinaj • Irigaţiile nu încep încă! 10) Situaţii • Zăpadă... franţuzească — titlul unei poezii de G. Topîrceanu (neart.). 11) Titlul unei cunoscute poezii de M. Eminescu din care reproducem versurile: „Ziua scade, noaptea creşte/ Şi frunzişul mi-l răreşte." (Trei cuv.).

Dicţionar: OSC, OHA, URE, AIN, IMO, OUL, FLO

DORIN ARGHIR,
Oneşti-Bacău

CALEIDOSCOP•CALEIDOSCOP

luri, se îngrămădesc printre stîncării și rămîn nemișcate, fără să se hrănească, temperatura corpului lor scăzînd pînă la 18°C. Fenomene asemănătoare s-au constatat și la unele specii de păsări colibri. Caprimulgul american trece printr-o adevărată perioadă de hibernare.

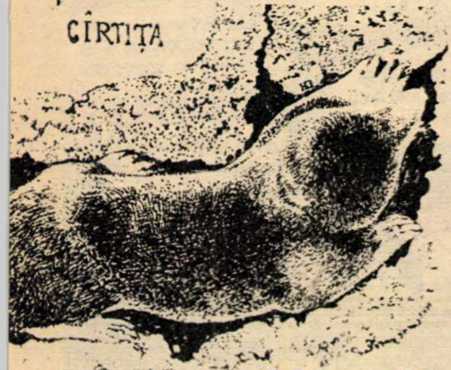

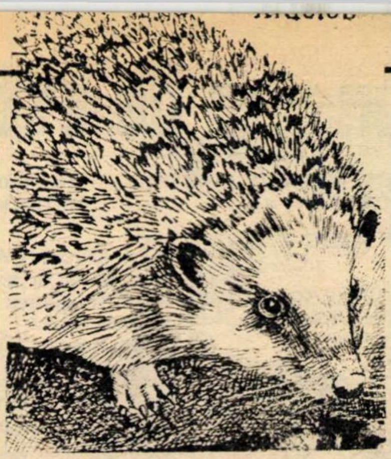

Dar nu toate păsările și nici toate animalele pot pleca în marea călătorie a toamnei pentru a reveni primăvara. Și atunci, din cele care rămîn, unele... dorm. Fiindcă hibernarea este, la urma urmelor, un fel de somn adînc, în care funcțiile vitale ale organismelor sînt reduse la minimum.

Cîrtița își sapă o galerie mai adîncă decît cele în care viețuiește în mod obișnuit și, după ce și-a agonisit un bun strat de grăsime sub blăniță, adoarme.

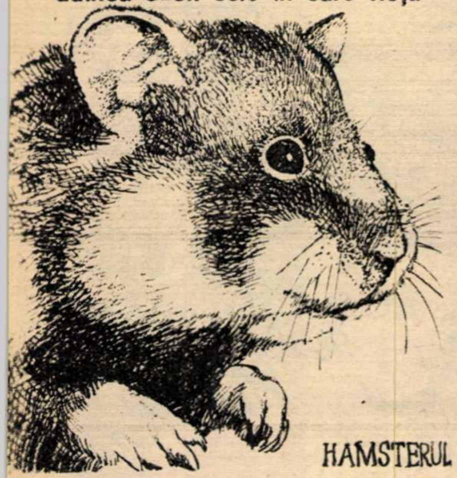

Bursucul s-a îngrijit să-și pregătească din vreme vizuina și, gospodar cum este din fire, și-a căptușit-o cu mușchi și frunziș uscat, ba a mai adunat și cîte ceva prin cămara pe care și-a încropit-o și, vîrîndu-și botul în stuful cozii, se pune pe somn.

În golurile alpine, marmota se trage mai către scutul jnepilor, își adîncește vizuina și... somn ușor.

Ariciul s-a adunat ghem, s-a învelit într-o adevărată plapumă de frunze uscate și mușchi, s-a vîrît sub rădăcina cine știe cărui ciot, apoi trece și el la somn.

Liliacul se adună în mici colonii, se agață cu capul în jos în locuri mai ferite de vînturi, se învelește în propriile-i aripi și gata.

Ursul, ei bine, ursul nu doarme: el dormitează! Starea de somnolență pe care o petrece în bîrlog alternează cu stări de veghe. Nu te poți apropia de el fără să te simtă! Nu bea și nu mănîncă nimic pînă ce va ieși din bîrlog, dar, prin făurar, ursoaica fată unul, doi sau chiar trei ursuleți, pe care îi va alăpta fără ca ea să îngurgiteze ceva, mistuindu-și propriile rezerve de grăsime acumulate din vreme în corp. De altfel ursuleții nou-născuți nu sînt mai mari ca niște iepurași.

Hibernarea este un fenomen complex. S-a constatat că începe, de obicei, cînd temperatura ambiantă ajunge la 1,5—6°C (în unele cazuri chiar la 5—10°C) și se încheie cînd temperatura mediului înconjurător a ajuns la 15°C.

În timpul hibernării, în corpul animalelor se petrec o serie de fenomene fiziologice. Astfel, temperatura corpului scade, ajungînd cu numai 0,5—3°C superioară celei din jur; metabolismul energetic se reduce de 10—100 ori; se reduce activitatea respiratorie (de pildă, la arici, de la 40—50 de respirații pe minut la numai 6—8, putîndu-se opri complet timp de 5—10 minute); scade ritmul cardiac (tot la arici, de la 230 la numai 24 de contracții ale inimii pe minut); tensiunea arterială scade de 5 pînă la 20 ori; se modifică activitatea glandelor endocrine (hipofiza, suprarenalele, tiroida); se modifică și compoziția sîngelui, crescînd conținutul de bioxid de carbon, scăzînd în schimb conținutul în zaharuri.

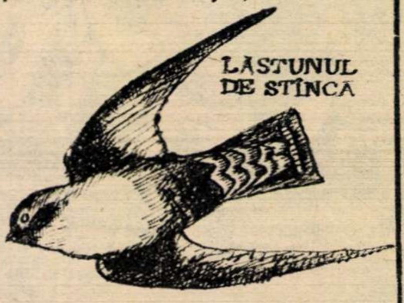

Durata hibernării este variabilă, de obicei fiind de cinci luni, în funcție de animal, mediu înconjurător, specie.

Ieșirea din hibernare — trezirea — este și ea un fenomen deosebit de interesant. Dar despre aceasta cu ocazia imprimăvărării!

OLGA IORDĂCHESCU
EUGEN JIANU

Atenție!

CONCURSUL „TICUȚĂ CEL UITUC" CONTINUĂ. PREMIILE - TRUSE STILOURI ȘI PIXURI - VĂ AȘTEAPTĂ.
SĂPTĂMÎNAL, TRIMITEȚI RĂSPUNSURILE PE ADRESA LUI TICUȚĂ LA REDACȚIE: „CUTEZĂTORII" PIAȚA SCÎNTEII NR. 1, BUCUREȘTI, COD. 71341
SCRIEȚI CITEȚ ȘI NU UITAȚI SĂ VĂ TRECEȚI ADRESA COMPLETĂ!

TICUȚĂ CEL UITUC

TICUȚĂ PARTICIPĂ LA UN CONCURS DE SCHI FOND. PRIVIȚI CU ATENȚIE DESENUL. CE A UITAT TICUȚĂ?

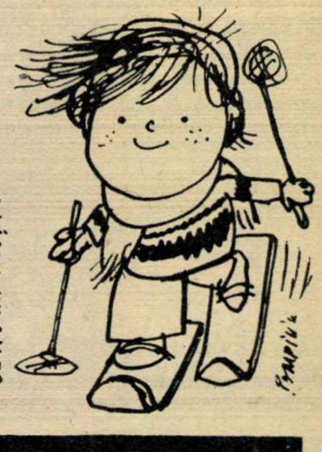

CONCURSUL

Arena matematicienilor

UN NUMĂR CIUDAT

Se poate oare găsi un număr alcătuit din 6 cifre cuprinse între 1 și 8, din care, dacă se înmulțește cu 2, cu 3, cu 4, cu 5 sau cu 6, rezultă diferite alte numere care cuprind exact aceleași cifre ca ale numărului considerat, însă dispuse într-o ordine diferită?

Indicați un astfel de număr!

Ing. **LIVIU MACOVEANU**

Şah

Vă prezentăm o miniatură șahistă jucată la Iași în 1929 de către marele nostru scriitor Mihail Sadoveanu:

1. e4 d6 2. f4 Cd7 3. Nc4 g6 4. Cf3 Ng7? 5. N: f7 + ! R: f7 6. Cg5 + Re8 7. Ce6 și albul cîștigă. La 6. Rf6 7. Df3! iar la 8. e5 albul de asemenea cîștigă. Victoria atît de rapidă este consecința neexecutării la timp a rocadei de către negru, acesta lăsînd cel mai sensibil cîmp de pe tablă — f7 — în bătaia nebunului din c4, după care acțiunile combinate ale albului cu calul și dama asupra regelui de negru, rămas fără apărare, decid partida.

REZOLVAREA „ENIGMEI" LUI DOREL: Este limpede că nepoliticos a putut fi numai voinicul schior tras cu sania de surioara lui! Băiatul cel politicos a fost, evident, grijuliul „profesor de patinaj".

DEZLEGAREA JOCURILOR DIN NUMĂRUL TRECUT

SEZON ARGINTIU: 1) Distractive. 2) Alegorice. 3) Car. I.T.U. R.S.C. 4) Iubi. Ateneu. 5) Alb. Iar. 6) Daruri. Rs. 7) Arem. Flăcăi. 8) Id. Ani. 9) Pionieri. 10) Întări. Urca. 11) Teleschi.

ȘAH: 1...T:f3! 2.N:f3 D:f3+!! 3.R:f3 C:d4++ 4.Rg4 Nc8+ 5.Rh4 Cf3 mat.

Trofeele „Expedițiilor" Cutezătorii.

Foto: M NIEDL

COPERTA NOASTRĂ

CUTEZĂTORII 5 Redacția revistelor pentru copii — București

REDACTOR ȘEF: **ION IONAȘCU**
SECRETAR RESPONSABIL DE REDACȚIE: **OVIDIU ZOTTA**
RESPONSABIL DE NUMĂR: Ion Crînguleanu; *PREZENTAREA ARTISTICĂ:* Pompiliu Dumitrescu; *PREZENTAREA TEHNICĂ:* Viorel Sâmpetrean

Redacția Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon 17 60 10. ADMINISTRAȚIA Editura „Scînteia" TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" - Sector export-import presă P.O.Box 12-201, telex 10376 prsfir București, Calea Griviței nr. 64–66.

Materialele nepublicate nu se înapoiază.

Index 41836 16 pagini 1,50 lei

EXPEDIȚIILE „CUTEZĂTORII"

La un pas de extraordinar

Scenariu: **CONSTANTIN DIACONU**
Desene: **SORIN ANGHEL**

(File din jurnalele de bord ale echipajelor participante la cea de-a XVII-a ediție, 1986)

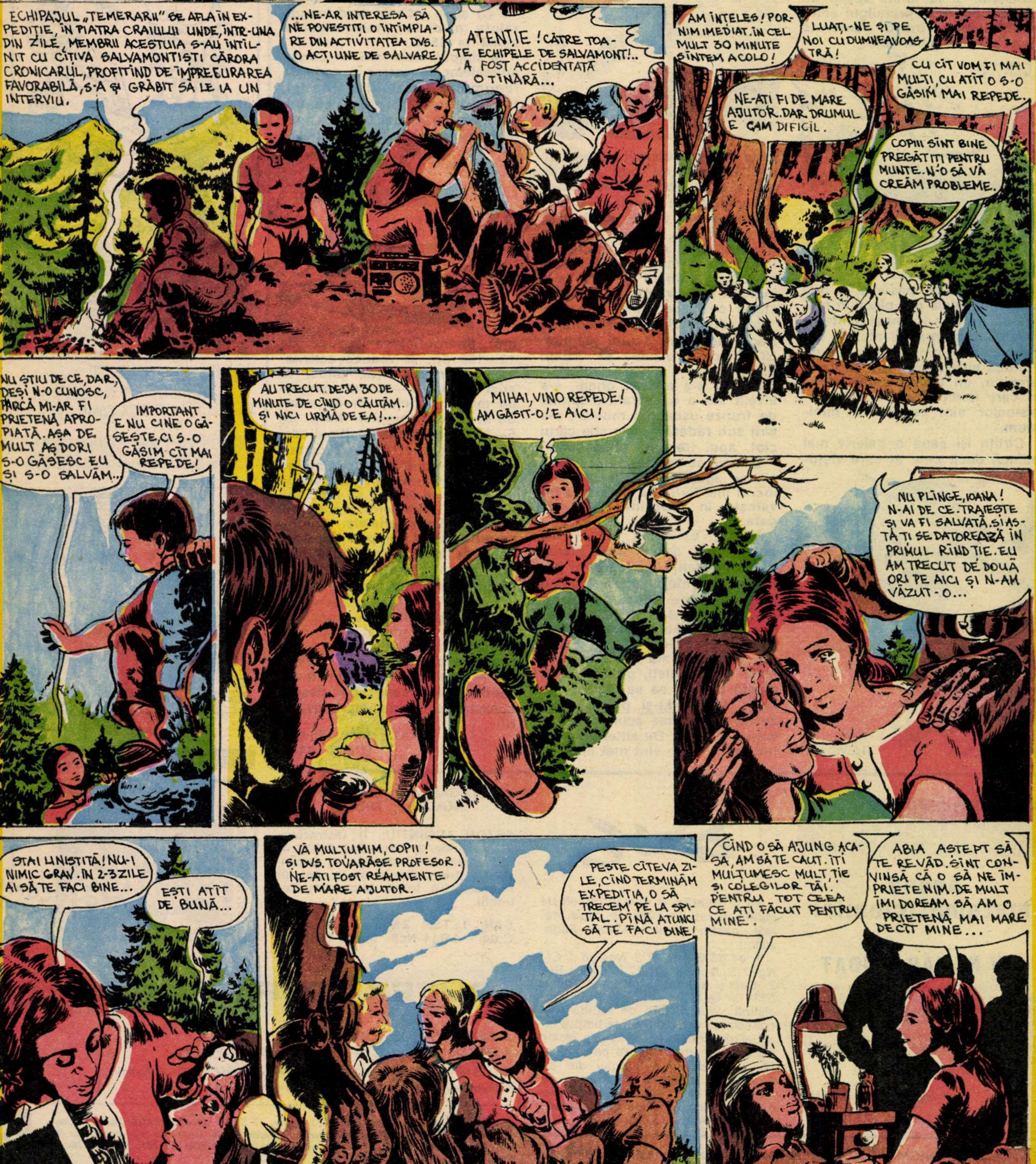
ECHIPAJUL „TEMERARII" SE AFLA ÎN EXPEDIȚIE, ÎN PIATRA CRAIULUI UNDE, ÎNTR-UNA DIN ZILE, MEMBRII ACESTUIA S-AU ÎNTÎLNIT CU CÎȚIVA SALVAMONTIȘTI CĂRORA CRONICARUL, PROFITÎND DE ÎMPREJURAREA FAVORABILĂ, S-A ȘI GRĂBIT SĂ LE IA UN INTERVIU.
...NE-AR INTERESA SĂ NE POVESTIȚI O ÎNTÎMPLARE DIN ACTIVITATEA DVS. O ACȚIUNE DE SALVARE.
ATENȚIE! CĂTRE TOATE ECHIPELE DE SALVAMONT!.. A FOST ACCIDENTATĂ O TÎNĂRĂ...
AM ÎNȚELES! PORNIM IMEDIAT. ÎN CEL MULT 30 MINUTE SÎNTEM ACOLO!
LUAȚI-NE ȘI PE NOI CU DUMNEAVOASTRĂ!
CU CÎT VOM FI MAI MULȚI, CU ATÎT O S-O GĂSIM MAI REPEDE.
NE-AȚI FI DE MARE AJUTOR. DAR DRUMUL E CAM DIFICIL.
COPIII SÎNT BINE PREGĂTIȚI PENTRU MUNTE. N-O SĂ VĂ CREĂM PROBLEME.
NU ȘTIU DE CE, DAR, DEȘI N-O CUNOSC, PARCĂ MI-AR FI PRIETENĂ APROPIATĂ. AȘA DE MULT AȘ DORI S-O GĂSESC EU ȘI S-O SALVĂM...
IMPORTANT E NU CINE O GĂSEȘTE, CI S-O GĂSIM CÎT MAI REPEDE!
AU TRECUT DEJA 30 DE MINUTE DE CÎND O CĂUTĂM. ȘI NICI URMĂ DE EA!...
MIHAI, VINO REPEDE! AM GĂSIT-O! E AICI!
NU PLÎNGE, IOANA! N-AI DE CE. TRĂIEȘTE ȘI VA FI SALVATĂ. ȘI ASTA ȚI SE DATOREAZĂ ÎN PRIMUL RÎND ȚIE. EU AM TRECUT DE DOUĂ ORI PE AICI ȘI N-AM VĂZUT-O...
STAI LINIȘTITĂ! NU-I NIMIC GRAV. ÎN 2-3 ZILE AI SĂ TE FACI BINE...
EȘTI ATÎT DE BUNĂ...
VĂ MULȚUMIM, COPII! ȘI DVS. TOVARĂȘE PROFESOR. NE-AȚI FOST REALMENTE DE MARE AJUTOR.
PESTE CÎTEVA ZILE, CÎND TERMINĂM EXPEDIȚIA, O SĂ TRECEM PE LA SPITAL. PÎNĂ ATUNCI SĂ TE FACI BINE!
CÎND O SĂ AJUNG ACASĂ, AM SĂ TE CAUT. ÎȚI MULȚUMESC MULT, ȚIE ȘI COLEGILOR TĂI. PENTRU TOT CEEA CE AȚI FĂCUT PENTRU MINE.
ABIA AȘTEPT SĂ TE REVĂD. SÎNT CONVINSĂ CĂ O SĂ NE ÎMPRIETENIM. DE MULT ÎMI DOREAM SĂ AM O PRIETENĂ MAI MARE DECÎT MINE...

(Va urma)

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

6

JOI, 12 FEBRUARIE 1987,
ANUL XXI (NR. 1009)

Din sumar :

- O expediție... la doi pași de tine !
- Legămînt cu viitorul
- Copiii și florile
- Sport
- Enciclopedie „Cutezătorii"
- Caleidoscop

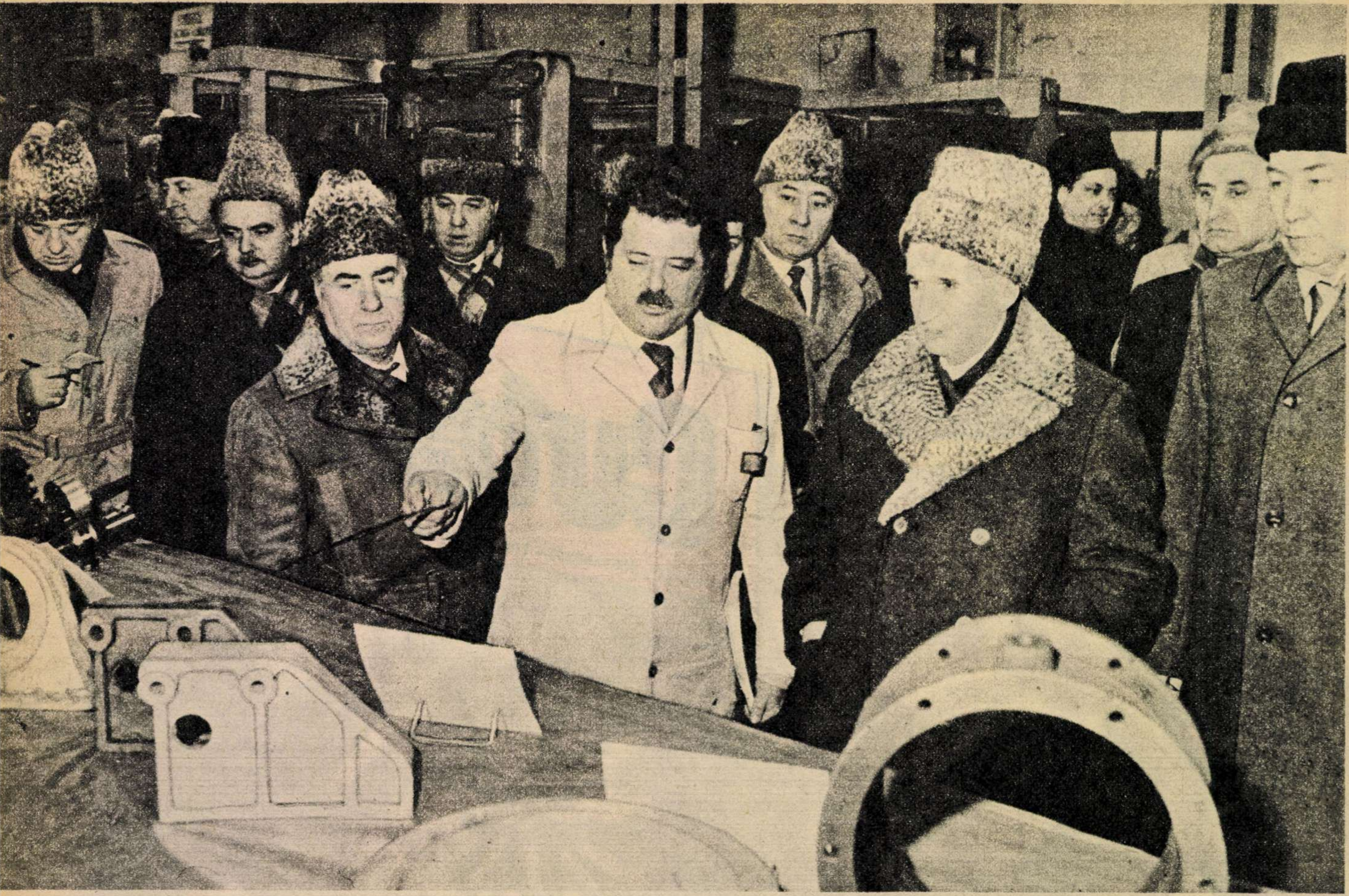

Aspect din timpul vizitei la Întreprinderea „23 August"

CADRAN POLITIC

În întreaga economie națională, oamenii muncii din toate domeniile de activitate acționează cu înaltă responsabilitate pentru înfăptuirea orientărilor și indicațiilor formulate de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al partidului, președintele Republicii, în cuvîntarea rostită la ședința din 30 ianuarie a Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R., care a examinat și aprobat Raportul și Comunicatul cu privire la îndeplinirea Planului național unic de dezvoltare economico-socială a Republicii Socialiste România pe anul 1986. Situînd la baza întregii activități indicațiile, orientările și exigențele secretarului general al partidului cuprinse în această cuvîntare, mobilizator program de muncă și acțiune al întregului nostru popor, colectivele muncitorești din industrie, agricultură, cercetare, din celelalte ramuri ale economiei sînt hotărîte să nu precupețească nici un efort pentru a obține realizări superioare în întreaga activitate de producție, în dezvoltarea economiei noastre naționale, transpunînd în viață istoricele hotărîri ale celui de-al XIII-lea Congres al partidului.

Vizita de lucru a tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, efectuată recent în unități reprezentative ale industriei noastre constituie o nouă și grăitoare expresie a preocupării statornice a conducătorului partidului și statului nostru pentru perfecționarea întregii vieți economico-sociale a țării, a activității sale neobosite, dedicate ridicării patriei noastre pe cele mai înalte culmi de progres și civilizație. Întîlnirea de lucru a tovarășului Nicolae Ceaușescu cu aceste mari colective muncitorești din Capitală – efectuată acum, în cel de-al doilea an al actualului cincinal, cînd întregul nostru popor este angajat într-o intensă activitate creatoare pentru înfăptuirea indicațiilor și orientărilor tovarășului Nicolae Ceaușescu cuprinse în cuvîntarea rostită la recenta ședință a Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. – a prilejuit o analiză aprofundată, exigentă a modului în care se acționează pentru îndeplinirea, încă din primele luni, a sarcinilor de plan pe 1987, care prevăd continuarea dezvoltării în ritm înalt a întregii economii naționale.

Participanții la amplul dialog al iubitului nostru conducător cu oamenii muncii i-au adresat, din nou, din adîncul inimilor, tovarășului Nicolae Ceaușescu, cu prilejul recentei aniversări a zilei de naștere și omagierii îndelungatei sale activități revoluționare, tradiționala urare de ani mulți și fericiți, multă sănătate și putere de muncă, noi și tot mai mari succese în activitatea pe care o desfășoară cu dăruire patriotică și abnegație revoluționară pentru binele și fericirea națiunii, pentru înflorirea continuă a scumpei noastre patrii și creșterea prestigiului României în întreaga lume.

Acționînd în spiritul istoricelor hotărîri ale Congresului al XIII-lea al partidului, puternic stimulați de indicațiile și orientările formulate de tovarășul Nicolae Ceaușescu la recenta ședință a Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R., oamenii muncii din întreaga țară răspund cu însuflețire vibrantelor chemări la întrecere socialistă adresate tuturor colectivelor muncitorești pentru îndeplinirea și depășirea sarcinilor din Planul național unic de dezvoltare economico-socială a României pe anul 1987. Mobilizatoarele chemări la întrecere, activitatea creatoare, efervescentă a comuniștilor, a tuturor oamenilor muncii exprimă hotărîrea întregului nostru popor de a munci cu dăruire și abnegație, cu înalt spirit comunist, revoluționar în realizarea și depășirea sarcinilor de plan pe acest an, pentru a întîmpina Conferința Națională a Partidului Comunist Român prin realizări deosebite în întreaga activitate economică și socială, în înfăptuirea Programului Partidului Comunist Român de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism.

Partidului

Partid născut din jertfe şi din lupte,
Din adevăr născut, din demnitate.
Tu eşti lumina ce-a ştiut să-nfrunte
Ani grei, ducînd poporul către libertate!

În tine se adună toată cutezanţa
Eroilor care-au văzut prin tine
Întreaga măreţie-a României
De astăzi şi sporită către mîine.

Lumina noastră eşti spre viitor
Urcăm prin tine trepte-n rodnicie
Urmînd pe marele conducător,
Strateg de geniu-n noua Românie.

Mihaela Alecu,
clasa a VII-a,
Călăraşi

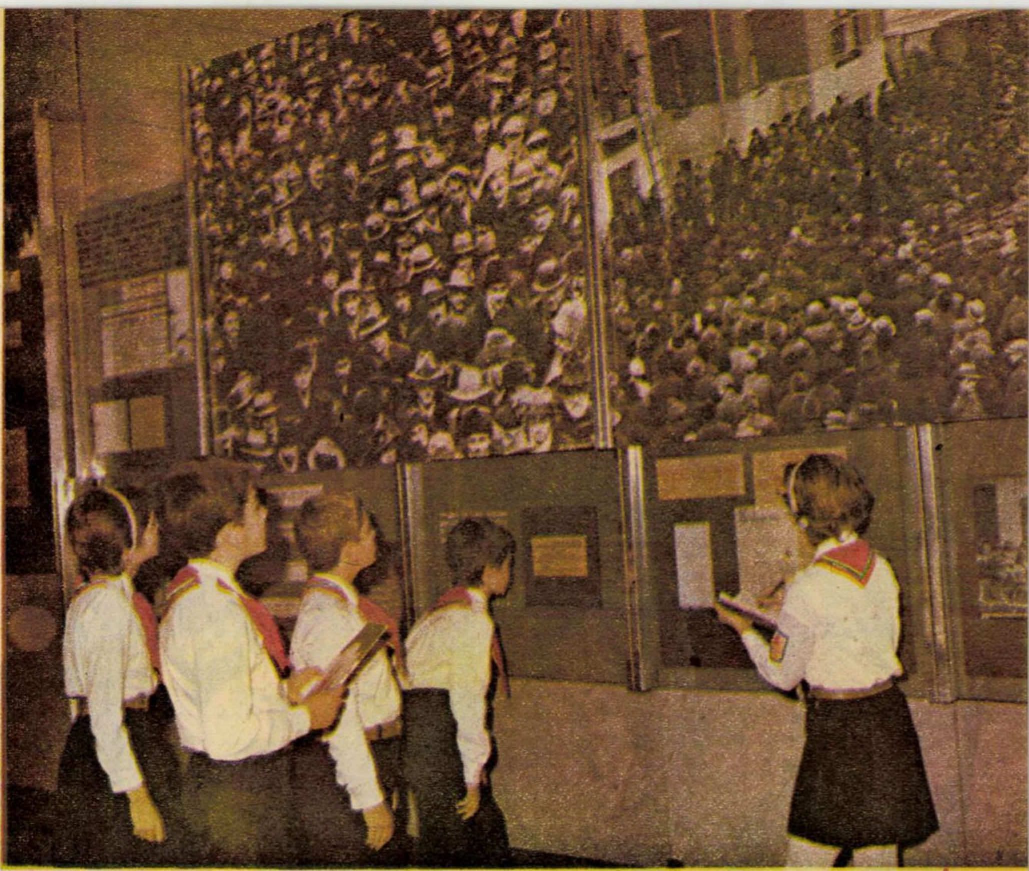

EROISMUL COMUNIŞTILOR-

izvor al cutezanţei noastre revoluţionare

Luptele din 1933 au demonstrat cu putere forţa unită a clasei muncitoare, capacitatea sa de a-şi asuma rolul istoric în viaţa întregului popor. În acelaşi timp, acestea au demonstrat capacitatea Partidului Comunist Român în organizarea şi conducerea marilor bătălii revoluţionare, în îndeplinirea misiunii istorice de a conduce întregul popor spre victoria deplină în revoluţia de eliberare naţională şi socială, în revoluţia socialistă şi făurirea cu succes a socialismului în România.

NICOLAE CEAUŞESCU

În marea carte a istoriei patriei, munca şi lupta partidului nostru comunist s-au gravat cu nepieritoarele insemne ale eroismului şi neinfricării, ale abnegaţiei şi dăruirii revoluţionare pentru triumful idealului comunist, ale inaltei răspunderi patriotice faţă de destinele ţării. Fiecare moment al istoriei contemporane a României incorporează, la loc de seamă, gîndul de lumină şi fapta cutezătoare ale comuniştilor, neingenuncheata lor voinţă de acţiune, nestrămutata lor hotărire de a se afla mereu in primele rinduri, marea lor putere de a se ridica deasupra oricăror greutăţi şi privaţiuni in numele vrerilor de mai bine ale poporului. Un asemenea luminos moment, pe care cu aleasă cinstire il evocăm in fiecare an in miez de februarie, il reprezintă marile bătălii revoluţionare ale muncitorimii române din ianuarie-februarie 1933.

Atunci, in acel fierbinte inceput de an, de la un capăt la celălalt al ţării, la chemarea partidului comunist şi avind mereu in frunte pe comunişti, s-au ridicat la luptă muncitorii petrolişti, ceferişti, metalurgişti, textilişti, din alte ramuri industriale, declanşind greve, ocupind întreprinderile, manifestind pe străzi şi in pieţele oraşelor. Se dovedea incă o dată că muncitorimea era forţa cea mai hotărită a luptei impotriva ofensivei capitalului şi a monopolurilor străine, care periclitau drepturi fundamentale ale oamenilor muncii, cucerite prin grele jertfe. Sub impulsul acţiunii revoluţionare a clasei muncitoare condusă de partidul comunist s-au ridicat la luptă alte şi alte forţe sociale, afectate şi ele de criza economică: ţărănimea, intelectualii, funcţionarii, meseriaşii, şomerii. Ţara se infăţişa atunci ca un uriaş cimp de acţiune impotriva nedreptelor rinduieli ale vremii.

În cadrul marilor bătălii sociale din ianuarie-februarie 1933 s-au ilustrat cu deosebită putere patriotismul fierbinte al muncitorimii române, profunda răspundere faţă de prezentul şi viitorul ţării care o insufleţea, hotărirea de a apăra cu orice preţ drepturile suverane ale României impotriva oricăror incercări de a lovi demnitatea, independenţa acesteia. În cadrul acestor lupte revoluţionare clasa muncitoare, poporul român au protestat cu hotărire impotriva fascismului.

Din perspectiva deceniilor care au trecut de la acel glorios ianuarie-februarie 1933, ne apare cu deosebită limpezime faptul că luptele revoluţionare de atunci s-au gravat in marea carte a istoriei patriei ca o strălucită pagină de eroism comunist. Fiinţă din marea fiinţă a poporului, angajat cu toate energiile in slujirea marilor aspiraţii ale neamului, partidul comunist a fost strălucitul strateg al acestor bătălii revoluţionare, forţa care a imprimat inaltă combativitate revoluţionară, organizare şi deplină coeziune rindurilor muncitorimii. Comuniştii au fost in permanenţă cei mai hotăriţi şi mai dirji dintre luptători. Cu abnegaţie şi neinfricare ei s-au aflat mereu la posturile cele mai grele ale bătăliilor purtate atunci, incurajind prin cuvint şi faptă, insufleţind mulţimile prin forţa exemplului lor. Comuniştii au fost, statornic, in primele rinduri, organizind lupta, intărind hotărirea de acţiune, inmănunchind energiile muncitorilor intr-un unic şi puternic şuvoi. Bătăliile revoluţionare desfăşurate cu 54 de ani in urmă au făcut ca oamenii muncii să se pătrundă şi mai adinc de adevărul că partidul comunist era portdrapelul celor mai scumpe aspiraţii, că el era singura forţă care putea conduce masele pe drumul care ducea spre implinirea acestor idealuri.

Cu fireşti simţăminte de dragoste evocăm faptul că in anul 1933, anul eroicelor lupte revoluţionare muncitoreşti, in rindurile partidului a intrat tovarăşul Nicolae Ceauşescu. Opţiunea sa fermă a marcat inţelegerea, incă de la o virstă tinără, a adevărului că locul tuturor celor cărora le erau aproape de inimă idealurile şi vrerile poporului era in rindurile partidului, sub flamurile lui de luptă, că oricit de greu era drumul acţiunii revoluţionare acesta trebuia străbătut pentru ca să triumfe visul poporului de a se clădi aici, in vatra strămoşească, o orinduire mai bună şi mai dreaptă, o ţară mindră, liberă şi prosperă. În acel an eroic, incepea drumul unui exemplar destin revoluţionar, aflat cu neabătută consecvenţă sub semnul obiectivelor luptei partidului comunist, strins impletit cu intreaga activitate a acestuia. Pe acest lung drum al luptei revoluţionare tovarăşul Nicolae Ceauşescu avea să dovedească alese insuşiri morale, politice şi organizatorice, care i-au adus de timpuriu preţuirea tovarăşilor de luptă. În aspre infruntări cu autorităţile vremii, tovarăşul Nicolae Ceauşescu a dovedit inaltă fermitate, dirzenie şi abnegaţie revoluţionară, exemplară putere de muncă, maturitate politică, mare forţă de convingere şi mobilizare, neabătută incredere in triumful idealului comunist. Alesele sale calităţi probate in ani lungi de luptă revoluţionară, activitatea sa dăruită in intregul său partidului şi poporului s-au aflat la temelia istoricei opţiuni a Congresului al IX-lea, care in deplin consens cu opţiunile comuniştilor, ale tuturor oamenilor muncii, ale întregului nostru popor i-a încredinţat suprema funcţie de conducere in partid, o opţiune confirmată pe deplin de anii care au trecut de atunci, anii Epocii Nicolae Ceauşescu, cea mai bogată în împliniri din intreaga existenţă a poporului.

Eroismul comuniştilor probat in gloriosul ianuarie-februarie 1933 işi găseşte o strălucită continuare in eroismul muncii unui intreg popor care astăzi dă viaţă istoricelor obiective ale Congresului al XIII-lea.

S. ARIEŞANU

La ce se gîndește această pionieră, comandantă de detașament? Să acționeze astfel încît fiecare coleg să-și manifeste aptitudinile creatoare și spiritul de inițiativă în folosul tuturor.

O EXPEDIȚIE... LA DOI PAȘI DE TINE!

De la o vreme, o preocupare nouă, deosebită, a început să capteze atenția detașamentului clasei a VII-a B, de la **Școala nr. 18** din municipiul Bacău. Inițiativa era susținută cu energie, perspicacitate și tact colegial de **Oana Alexandrescu,** pionier comandant de detașament. Preocuparea din comandament a surprins de la bun început plăcut, prin firescul, necesitatea și omenescul ei. Într-adevăr! Printre cei 40 de pionieri, ambițioși la învățătură — dovadă că au absolvit cu rezultate deosebite anul trecut școlar (cea mai mică medie obținută fiind de 7,40) — se detașa un număr apreciabil de colegi care se făcuseră remarcați pentru calitățile lor nu numai în clasă și în școală, ci și printre pionierii din municipiu, din județ, iar cîțiva dintre ei, în țară. Prezența lor genera, prin forța lucrurilor, o pereche de... „paralele"! De o parte, cei care „sclipeau", de altă parte, colegii care se cam țineau în „umbră" și nu prea erau băgați în seamă. Iată motivul pentru care pionierii din comandament au decis să transforme aceste „paralele" în linii... convergente și să pornească într-o expediție la... doi pași de ei, convinși fiind că vor face descoperiri promițătoare.

Descoperirile Nicoletei

Una dintre colegele lor este **Cătălina Iacob.** Învață foarte bine, totuși... Sfioșenia ei, ca un strai cenușiu al unei rețineri ce nu-și găsea rostul, o deservea. Nu căutase să devină competitivă, ca **Lăcrămioara Dumitrache,** de pildă, la concursul de română. Lăcrămioara, pe deasupra, avea har artistic, era poetă în devenire! Cum Cătălina nu-și impunea să se remarce (ceea ce ar fi fost de dorit din partea ei) —, colegele au fost cele care au ajutat-o. **Nicoleta Bîrgăoanu** i-a mărturisit Oanei că, plecînd deunăzi de la școală cu Cătălina, a fost impresionată cum admira priveliștile naturii în metafore alese și romantice, cum pentru ea **„dimineața sclipise în diamantul văzduhului"** și cum în amurg **„soarele apunea topit în aur"...** La cîteva zile, altă descoperire, făcută de **Ingrid Lintzmaer** și **Mihaela Manciu:** Cătălina scrie versuri, au văzut pe banca ei un caiet cu creații proprii. În vacanța ce-a urmat, au plecat împreună în tabără la Tușnad și, stînd în aceeași cameră, Oana, Ingrid și Mihaela au îndemnat-o pe Cătălina să compună versuri despre frumusețea zilelor de tabără. Reîntoarse în clasă, ele propun organizarea unui moment poetic-muzical în care, alături de Lăcrămioara, poeta clasei, să recite din versurile proprii și noul lor talent în curs de afirmare, Cătălina. Încet, încet, emotivitatea Cătălinei s-a volatilizat la căldura prețuirii și atenției tot mai apropiate a colegilor. Participarea ei la concursul „Tinere condeie" din acest an școlar este așteptată cu nădejde.

„Eruditul"

Alexandru Deju — Sandu cum îi spun cei apropiați — e un băiat liniștit, inteligent, dar nu se manifestă nici el îndeajuns de ambițios, după opinia Oanei. „Am încheiat trimestrul I cu medii de la 8 în sus, a replicat Sandu. „Da — a zis Oana —, dar de ce nu răspunzi la lecții mai răspicat, parcă ai șovăi...". „Așa e felul meu de a fi, domol...", caută să argumenteze neconvins Sandu. Colegii devin mai iscoditori. Ei observaseră că Sandu se pricepe să facă precizări și pe teme de astronomie, și de geografie, și de botanică și zoologie, și de sport... Făcea impresia unui erudit, în științe, mai ales. **Dimitrie Gurzun,** Dimi, cum îi spun colegii, îi face o vizită acasă și descoperă fermecat că Sandu este un foarte înzestrat filatelist, elaborîndu-și un clasor bogat și interesant. Descoperirea lui Dimi se află, iar Sandu este înconjurat de filateliștii clasei, care-i propun încîntați să facă schimb de timbre. Sandu a devenit mai sociabil. Și la lecții conjugîndu-și mai activ cunoștințele însușite din manual cu cele căpătate în studiul său filatelic. Prinzînd curaj, propune înființarea unui cerc de filatelie în școală și organizarea ulterioară a unei expoziții de profil. Încă un coleg devenise și mai apreciat în detașamentul lor.

Campionul nu mai este anonim

... Era o zi de muncă entuziastă: zi record la recuperarea materialelor refolosibile. Cînd cei dintr-a VII-a B au început să transporte încărcătura prețioasă de hîrtie spre locul de depozitare, **Codrin Bernevig** observă uimit cum **Ion Ichim** ridică deodată, cu ușurință, o greutate de 15 kg. Termină ei lucrul și Codrin caută să plece împreună cu Ionel acasă și să stea de vorbă. „Tu, Ionuț, ai forță fizică, nu glumă, ce-ar fi să te înscrii la... lupte?". Ionuț devine încrezător. Vorba lui Codrin are greutate, fiind un coleg și pionier excepțional. Se înscrie la clubul sportiv, talentul lui este remarcat, muncește cu tenacitate și... În clasa lor învață acum un vice-campion: pionierul Ion Ichim.

Sînt doar cîteva episoade, din mai multe, care pot fi relatate și despre cum au fost „descoperiți" peisagista Daniela Florea, caricaturistul Daniel Antohi ș.a.

Realitatea demonstrează că fiecare dintre colegii voștri are calități remarcabile. Totul este să învățați să le cunoașteți și să le valorificați pe deplin.

MARGARETA MICU

Foto: Nicolae Bălăiță
fotocineclubul „Bacovienii"

DRAGI CITITORI,

Descoperitorii de talente, din clasa a VII-a B, nu sînt nici pe departe singurii și așteptăm scrisorile voastre în care să ne povestiți cum reușiți să vă cunoașteți cît mai bine unii pe alții, să vă puneți în valoare și să vă stimulați însușirile deosebite. Autorii celor mai concludente scrisori vor primi diploma de corespondent al revistei noastre.

LEGĂMÎNT CU VIITORUL

Pretutindeni în școli, pionierii claselor a V-a au pășit în acest nou trimestru stăpîniți de acea puternică frămîntare lăuntrică pe care o trăim fiecare în preajma unui important eveniment. Acest unic și emoționant eveniment îl constituie pentru ei rostirea și semnarea Legămîntului pionierului. Este legămîntul fierbinte, angajant al fiecărui copil care poartă cravata roșie cu tricolor, față de patria scumpă, față de partid, față de poporul român căruia îi aparține cu întreaga sa ființă.

„Voi învăța și voi munci pentru a deveni fiu de nădejde al patriei mele Republica Socialistă România; voi fi credincios poporului și Partidului Comunist Român; voi respecta neabătut îndatoririle pionierești".

Cuvintele atît de bogate în semnificații, pe care pionierii claselor a V-a le rostesc în lumina drapelului tricolor al patriei, le conferă tuturor puternicul simțămînt al urcușului pe o nouă treaptă a devenirii lor revoluționare, al responsabilităților sporite ce le revin în cadrul Organizației Pionierilor. Legămîntul pionierului este puternicul legămînt pe care-l fac acum pentru viață, pentru viitor, ce le va lumina drumul de învățătură și muncă, faptele lor de azi, faptele lor de mîine. El le întăreste tuturor voința de a se autodepăși continuu, de a învinge atunci cînd le e greu, de a lupta permanent pentru nou și a răspunde prezent întotdeauna atunci cînd e nevoie de ei, a crește cu adevărat tineri revoluționari. Tuturor puterea Legămîntului pionierului le mobilizează energiile pentru a învăța și a munci tot mai temeinic și a dovedi în orice clipă că sînt demni de încrederea ce li se acordă în acest moment solemn.

E. ROȘCA

Ritm

● **Inițiativa organizării,** la Școala **Marghita — Bihor,** a unui concurs dedicat aniversării a 2 500 de ani de la primele lupte ale poporului geto-dac și intitulat „Sîntem aici dintotdeauna" a fost înscrisă de pionierii acestei școli în repertoriul actualei ediții a acțiunii „Patrie română, țară de eroi" ● **A intrat în tradiția** membrilor cercurilor tehnico-aplicative de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din **Hunedoara** să organizeze întîlniri cu muncitori fruntași din marile întreprinderi industriale ale orașului. Un asemenea fructuos dialog l-au avut, de curînd, cu maistrul Ion Albu de la secția Cuptoare a Combinatului siderurgic hunedorean și cu șefa secției de bobinaj de la Întreprinderea „Drum nou" — Rodica Dăscălescu ● **Pentru cîștigarea titlului** de „cel mai bun electronist" au participat la o recentă întrecere demonstrativă membrii cercurilor de construcții electronice din școlile și de la Casa pionierilor și șoimilor patriei ale **Sectorului 6 din Capitală** ● **„Prietenii adevărului științific"** de la Școala **Frumușica — Botoșani** și-au invitat colegii la un captivant dialog pe tema **„Viața pe Terra și în Univers"** ● **Un cerc de artă plastică** de frumoasă tradiție ființează la Casa pionierilor și șoimilor patriei din **Bălcești — Vîlcea.** Rodul artistic al imaginației și muncii lor creatoare s-a materializat, de curînd, într-o nouă și sugestivă expoziție intitulată „Copilărie fericită" ● **Editura „Albatros"** ne semnalează, printre noutățile editoriale, o carte de evocare a eroismului ostășesc — „Tineri sub ploaia de gloanțe" de Constantin Ucrain, romanul istoric „Cinstiți meșteri mari" de Elena Popovici și în seria dicționarelor „Albatros" — „Mic dicționar de neologisme" de Florin Marcu ● **Afluență** mare de matematicieni care rîvnesc să se inițieze în tainele informaticii, se înregistrează, în aceste zile, la Casa pionierilor și șoimilor patriei din **Piatra-Neamț.** Deși „actul de naștere" al cercului cu asemenea profil datează doar din acest an școlar, sîntem convinși că performanțele nu vor întîrzia... ● **Ciuperci în plină iarnă?** „E posibil, în serele noastre, de la Casa pionierilor și șoimilor patriei", pare că ne spun cei doi pionieri **gălățeni,** surprinși în... plin cules! ● **Renumita pîrtie** de pe Muntele Semenic i-a reunit la startul întrecerilor județene de schi fond și alpin, de biatlon și sanie ale Cupei „Pionierul" pe pionierii din județul Caraș-Severin, cîștigători ai preliminariilor din cele opt faze zonale.

ILEANA PIȚA

FOTO

Reporter „CUTEZĂTORII"

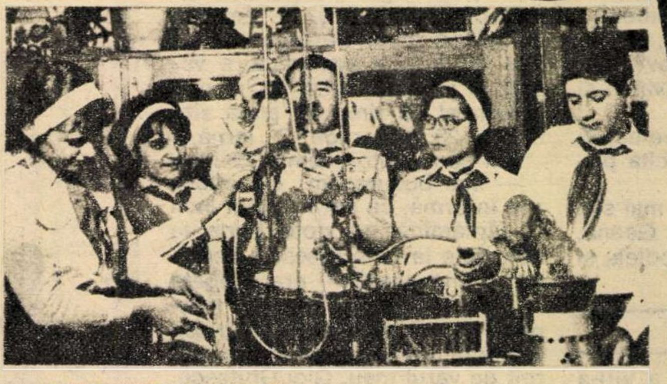

● AGROBIOLOGII. Chiar dacă zăpada ne demonstrează zilnic că ne aflăm în plină iarnă, pionierii membri ai cercurilor de agrobiologie se gîndesc la... primăvară. Fotoreporterii Casei pionierilor și șoimilor patriei din **Craiova** au trimis pe adresa concursului instantanee în care colegii lor agrobiologi urmăresc germinarea grîului.

● FERMIERII. „Primul miel din acest an, născut în ferma pionierilor din Celei, merită o fotografie!", susțin harnicii crescători de oi și de animale mici din comuna **Celei,** județul **Gorj.** Din setul de imagini realizat de pionierii fotoreporteri vă prezentăm un „prim plan".

● CINEAȘTII. Numeroase secvențe dintr-un nou film — al cărui subiect este încă un secret — s-au așezat pe peliculă. Corespund însă întru totul dorințelor și propriilor exigențe ale membrilor cineclubului Casei pionierilor și șoimilor patriei din Cluj-Napoca? Rămîne de văzut! „Revizuirea, refacerea, finisarea fac parte, în mod obligatoriu, din munca cineclubiștilor", ne destăinuie colegii lor, fotoreporteri, care i-au surprins tocmai într-un astfel de moment.

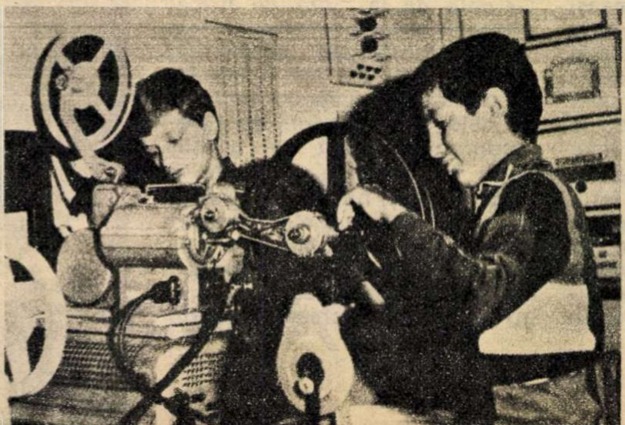

Laboratorul rubricii : Concursul nostru Fotoreporter „Cutezătorii" se află în plină desfășurare. Constatăm însă că mulți dintre participanți nu își înscriu pe versoul fotografiilor trimise numele și școala la care învață. Reamintim tuturor că **fiecare imagine trebuie să aibă, pe lîngă explicația conținutului său (care e bine să fie cît mai amplă), și numele autorului sau autorilor acesteia,** clasa și școala la care învață.

SĂ DESCOPERIM ÎMPREUNĂ

Copiii și florile

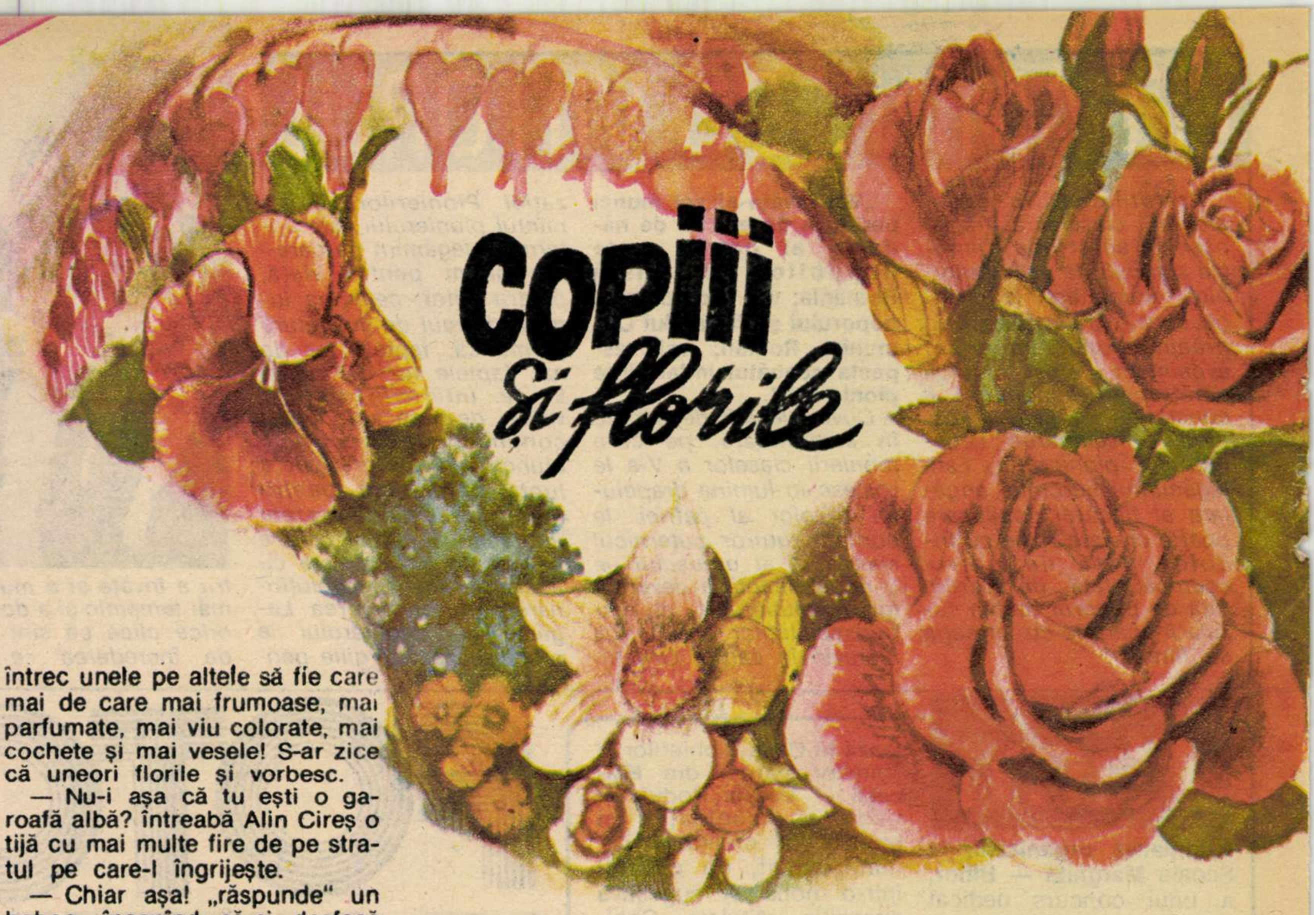

— Alo? Mariana? Ce bine-mi pare că te-am prins la telefon! Tocmai mă grăbeam să-ți spun că azi am avut două bucurii. După ce mi-am supravegheat timp de trei ore înflorirea unui buchet...

— Ce spui tu, Mihaela, „înflorirea" unui... buchet?!

— Așa-i spun eu stratului de garoafe pe care le îngrijesc. Știai că ele dau mai repede în floare cînd mă simt pe aproape? După flori a urmat, afară, o partidă de patinaj, unde, în mînă cu o garoafă din noua „recoltă", i-am înfruntat pe toți adversarii și adversarele, obținînd locul...

— Întîi, nu-i așa?

— Noi îi spunem „premiul florilor", care înseamnă un fel de premiu special pentru originalitate: patinasem avînd cea mai frumoasă floare! Toată lumea mi-o admira, aplaudînd-o ca pe-o campioană!

— Într-adevăr, emoționant!

— Pe la Iași cum e vremea?... Ninge?... Nu vii cumva, într-o duminică, pînă la Brașov?...

— Să înceapă primăvara și mai vedem noi.

— Dacă vii aici, la Codlea, îți ofer chiar de pe acum cîtă primăvară vrei!

Discuția telefonică de mai sus a avut loc între Mihaela Geană, din clasa a VII-a, din Codlea, și verișoara ei din Iași.

Flori pe planeta Marte!

Ovidiu Sava din clasa a VIII-a lucrează în grupa a VI-a a cercului de floricultură de la Casa pionierilor și șoimior patriei din Codlea. Ca să te remarci aici trebuie să fii, într-adevăr, cineva: e nevoie de pasiune, talent, atașament față de plante, știință, muncă și disciplină. Ei bine, Ovidiu dispunea de toate aceste calități, în plus îl pasiona și lectura unor romane care să-i țină respirația tăiată uneori: cele științifico-fantastice.

Dar trebuie să știți că cercul de floricultură de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din Codlea, unic în țară, este format din 12 grupe, una și una, în care cei 180 de membri, pionieri în clasele V-VIII „duc"... aceeași viață ca și florile pe care ei le cultivă în serele și grădina ce le sînt încredințate. „Duc aceeași viață ca și florile" e un fel de-a spune; ei le îngrijesc și le au în seama lor ca pe niște idei, ființe, idealuri, pasiuni. Fiecare are numărul său de flori; gîndesc, imaginează cum să le vadă mai frumos crescute sau înflorite. Și am spune că spiritul de competitivitate dintre grupe se manifestă și la... plante, la flori! Se întrec unele pe altele să fie care mai de care mai frumoase, mai parfumate, mai viu colorate, mai cochete și mai vesele! S-ar zice că uneori florile și vorbesc.

— Nu-i așa că tu ești o garoafă albă? întreabă Alin Cireș o tijă cu mai multe fire de pe stratul pe care-l îngrijește.

— Chiar așa! „răspunde" un boboc, începînd să-și desfacă dantelăria albă. Garoafa albă în fața lui Alin e simbolică, e veselă și jucăușă, albă ca un mic porumbel, în timp ce afară sînt minus 20 de grade C, iarnă...

Dar să ne întoarcem la Ovidiu.

— Mă bucurasem, cu cîteva zile în urmă, că am încheiat încă o săptămînă cu note bune la obiectele la care fusesem ascultat. Ajung acasă — era sîmbătă —, mă dezbrac și repede m-apuc să mănînc ceva; mă presa romanul științifico-fantastic dăruit de vărul meu, Gigi Ghițescu, din Brașov, numai pentru... două ore! Era vorba de-o escaladare pe Marte. Însă... tocmai cînd să-l urmăresc pe unul din cosmonauți cum coboară din navă pe îndepărtata planetă, mi s-a întîmplat ceva extraordinar: am fost străfulgerat de gîndul că florile mele au rămas neudate pe ziua de azi. Cu gîndurile în altă parte, uitasem de ele. Brusc, am sărit ca un arc și-n cinci minute am fost lîngă ele, în seră. Le-am dat apă din belșug și ele s-au înveselit, uitînd că le... uitasem. M-am „reîntors" pe planeta Marte cu brațele pline de flori.

Garoafa de la... ora de fizică!

Lui Florin Badea i se întîmplă ceva neașteptat: tot luîndu-se, de pe la orele 6,30, cu florile de pe cele două straturi de care-i răspunzător direct, tot alintîndu-le și jucîndu-se (florilor le place joaca!), băiatul s-a trezit... că-i opt fără un sfert! Într-un zbor, a fost la școală. N-a întîrziat, dar... ora de fizică a început imediat și întîmplarea făcu să fie invitat la lecție chiar el, Florin.

Şi-avea sub haină o garoafă pistruiată! Garoafa s-a răsfăţat toată ziua pe catedră, trăgînd cu ochiul în catalog la notele elevilor. Printre ele şi a lui Florin: 9!

O floare pentru mama

— Încă de la grădiniţă, ne spune Mihaela Geană, am început să dezleg tainele florilor. Cînd i se spunea unei fetiţe: „Eşti frumoasă ca o floare", mă uitam la ea şi nu ştiam cu ce s-o asemăn. Într-adevăr, multe dintre noi purtăm nume de flori: Gherghina, Margareta, Floarea etc. Dar îi auzeam pe părinţii mei care lucrează la Întreprinderea de Sere din Codlea spunînd adesea: „Astăzi florile din sera numărul 2 au rîs ca nişte fetiţe". Cea mai mare emoţie, aş zice bucurie, pe care am avut-o vreodată, a fost aceea cînd, anul trecut, de 8 Martie, luînd o garoafă care crescuse în seră din butaşul sădit şi îngrijit de mine, am dăruit-o mamei.

Un episod de iarnă...

S-a întîmplat în februarie 1985. Noapte, vînt puternic, viscol, minus douăzeci de grade. La sera nr. 2 a îngheţat o conductă. Mii şi mii de garoafe, una mai elegantă decît alta, boboci gata să dea în floare, tije bogate cu cîte 7—8 fire, toată această lume de vis şi frumuseţe a intrat mai întîi în... panică, pe urmă începu să cedeze frigului, îngheţului. Temperatura scăzuse sub un grad. S-a dat alarma şi deci era unu noaptea, inginerele Angela Bianu, Elena Dobrescu şi reglatorul Constantin Horinc, împreună cu muncitoarele Maria Savu, Mioara Olteanu, Simona Suciu, Elvira Petre au creat un colectiv puternic, efectuînd rapid remedierea defecţiunii produse: s-au aprins focuri în sobe şi pe aleile serei, mecanicii au pus instalaţia la punct şi conducta a revenit la normal; apa caldă a început să circule din nou. Încetul cu încetul, florile şi-au revenit: mii şi mii de garoafe au început să fie iar vesele, să chicotească între ele şi să cînte.

...şi altul de vară

Tot în 1985, vara, datorită unei călduri toride, florile din sera 21 erau predispuse unei pieiri lente: nu mai puteau respira, se ofileau, se deshidratau, transpirau şi... Aproape că nici oamenii de-aici nu mai puteau suporta temperatura. Totuşi s-a format, bineînţeles, o echipă de şoc din care făceau parte muncitoarele Silvia Nica, Viorica Seceleanu şi tehnicianul Mihai Ionescu. Au urcat pe seră cu scări speciale, dotaţi cu unelte şi furtunuri, cu găleţi pornind la hidratarea serei, au deschis geamurile pentru aerisirea florilor, au deschis uşa pentru crearea curenţilor. 300 000 de garoafe, gata de recoltare, şi-au revenit la viaţă, zîmbind palmierilor şi plantelor tropicale care aplaudau din turnul special de-alături.

Şi între flori, ca în viaţă: munca, dragostea, creaţia, dăruirea trebuie însoţite şi de atenţie.

Inginera Elena Dobrescu e asaltată zilnic de florile şi plantele din sere ca o învăţătoare de copiii dintr-o şcoală. Toate vor să fie ascultate, luate în seamă, mîngîiate, lăudate, apreciate cu note mari, plivite, curăţate, spălate, hrănite şi mai ales iubite. De altfel, florile de la Codlea ascultă şi muzică! Bach, Beethoven, Enescu, Mozart, Porumbescu sînt nelipsiţi de pe casetele cu muzică simfonică pusă special pentru... flori!

Bucegii, Piatra Craiului, Perşanii, Măgura Codlei ocrotesc tot timpul anului insula soarelui de la Codlea, o mîndrie a României şi-a lumii întregi. Oraş modern şi industrial cu o mare întreprindere de coloranţi, una de mecanică, o fabrică de mobilă etc., Codlea este renumită şi prin Întreprinderea sa de sere în care anual cresc şi înfloresc două flori pentru **fiecare** cetăţean al României socialiste! Avînd o îndelungată tradiţie, în ultimii 20 de ani activitatea complexă din sectorul agricol al Codlei a căpătat un avînt nou, faima şi frumuseţea florilor de-aici fiind cunoscută în toate colţurile ţării, pe toate continentele lumii.

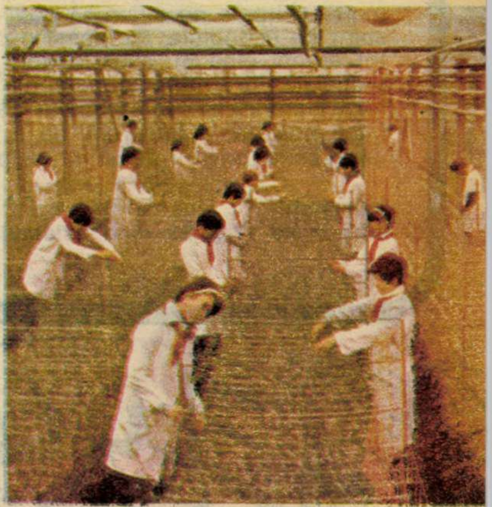

— Nici curcubeul nu are atîtea culori cîte pot avea garoafele şi florile noastre de tot felul, ne spune inginera Dobrescu. Peste 45 de culori şi zeci de parfumuri pornesc de aici odată cu florile noastre în toată lumea. Printre flori sînt foarte multe tinere muncitoare, fete, ele însele flori; frumuseţea, nobleţea muncii lor sînt cuprinse în milioanele de garoafe, trandafiri, frezii, crizanteme, orhidee, plante şi flori cultivate în ghiveci.

Beneficiind de-o climă specială, de oameni harnici şi iscusiţi, aceste meleaguri din Ţara Bîrsei îşi recomandă frumuseţea rodniciei lor şi prin florile din Codlea, tuturor celor dornici de lumină, puritate, pace, bucurie.

ION CRÎNGULEANU
Foto: Tudor Cristea
Desene: Pompiliu Dumitrescu

ECONOMISIREA ENERGIEI

O DATORIE A NOASTRĂ, A TUTUROR

Nici o economie nu este prea mare atunci cînd este vorba de energia electrică! Un îndemn, dar și o datorie de conștiință. La această chemare de a gospodări cu înaltă chibzuință una dintre importantele bogății ale țării, fiecare dintre noi trebuie să răspundă printr-un permanent efort de a folosi judicios fiecare kilowatt-oră. Posibilitatea de a ne aduce contribuția, alături de colectivele de oameni ai muncii din întreprinderile industriale și de pe șantiere ne este oferită cotidian, acasă, la școală, în laboratoare. Oriunde ne aflăm să dăm dovadă de spirit de economie. Fie apăsînd pe comutator atunci cînd nu avem nevoie de lumină artificială, fie evitînd „concurența" dintre lumina naturală și cea a becului. Este la îndemîna noastră, a fiecăruia, de a închide cu desăvîrșire orice robinet al risipei.

Nu uitați!
Între orele 17 și 23, cînd sistemul energetic național este solicitat la maximum, să reducem consumul de energie electrică.

Bătălia pentru energie, la care sînt angrenate, cu toate forțele, colectivele din minerit, oamenii muncii din termocentrale, din toate unitățile productive trebuie să se desfășoare larg și în sectoarele neproductive, în toate unitățile de învățămînt și cultură. Oriunde putem economisi un kilowatt-oră să ne străduim să facem aceasta cu înaltă răspundere. Pentru a cunoaște mai bine sursele ce ne stau la îndemînă pentru reducerea consumului energetic în propria gospodărie, este bine să știm că, într-o lună, consumul de energie electrică este de ● **9kWh la un aspirator ● 15kWh la un aparat de radio ● 20 kWh la un televizor; 29 kWh la un frigider ● 50 kWh la iluminatul casnic. În același timp e bine să știm că 1 kWh de energie este consumat de ● un strung care funcționează 10 minute sau de ● un război de țesut care funcționează 20 de minute.**

PIONIERI ȘI ȘCOLARI!

Acasă,
la școală,
în laboratoare,
dovediți un înalt spirit
de chibzuință
în folosirea energiei electrice.
Economisirea
acestei avuții a țării
este o datorie de conștiință,
o îndatorire patriotică
a noastră, a tuturor.

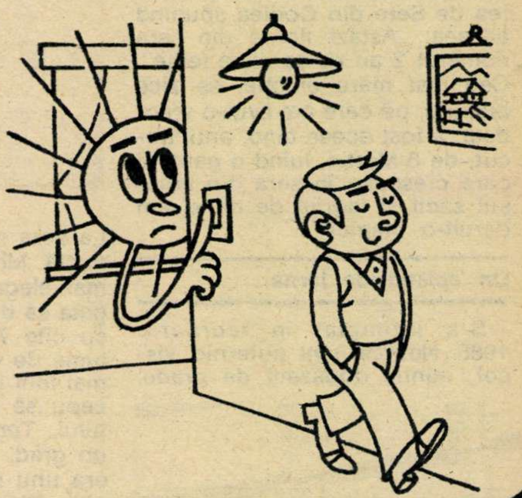

SEMAFOR SPORT

„De ce vă place iarna?" Am adresat această întrebare, astfel formulată, simplu, direct, odată cu primele zăpezi din actualul sezon alb, multor copii-școlari și pionieri (chiar și unor șoimi ai patriei...), pe care i-am întîlnit în periplurile noastre prin țară, din Obcinele Bucovinei, din Țara de Sus a Moldovei și pînă în Munții Lotrului, urmînd o parte din arc carpatic. Răspunsurile au fost invariabil aceleași: „Pentru că ne mai îmbujorează obrajii, ne face mai sănătoși, ne oferă atîtea bucurii! Ce poate fi mai plăcut decît să patinezi, să schiezi sau să te lansezi cu săniuța?"

Într-adevăr, bucuriile iernii sînt, sub aspect sportiv, pentru agrement și bună dispoziție, proprii vîrstei copilăriei (deși, ca să fim sinceri, am văzut și tați și chiar bunici gustînd din plin satisfacția unei alunecări pe derdeluș sau a unei curse de fond cu tălpicele de lemn...).

Am găsit la **Cîmpulung Moldovenesc,** pe stadionul din localitate, acum transformat ad-hoc în patinoar, sute de copii. Aparțineau Școlii nr. 4. Directorul Casei pionierilor și șoimilor patriei din localitate, **Mircea Mihalea,** ne-a atras atenția: **„Este școala cu unitatea de pionieri în care TOȚI elevii se inițiază în patinaj. Fiecare își are perechea sa de patine, așa cum în celelalte anotimpuri ale anului, fiecare își are jocul său de șah...** „Realitatea? Cea semnalată de tovarășul profesor Mihalea: sub îndrumarea **prof. Gh. Bratu** și chiar a directorului școlii, **prof. Gh. Noapteș,** detașamentele, pe rînd, își urmau lecțiile de educație fizică pe patinoar. Inițiere, dar și concursuri pentru desemnarea campionilor, a celor care vor merge mai departe către locul I pe județ, în așteptarea finalei pe țară a „Cupei Pionierul". Frumos și, mai ales, încurajator și pentru copiii din celelalte școli ale orașului sucevean...

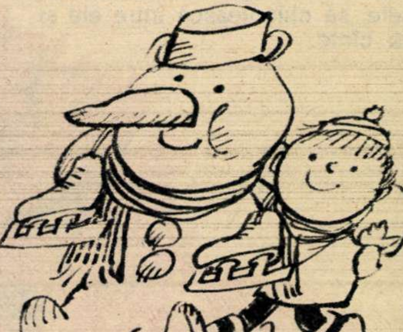

3

Scurt popas și la **Moldovița,** așezare rurală superioară ca altitudine orașului Cîmpulung. Pregătiri febrile pentru concursurile de sanie inițiate de unitatea de pionieri de aici, cu sprijinul (notați bine: al președintelui consiliului popular, **Ioan Grămadă). Prof. Dimitrie Solomei** nu mai prididea cu invitațiile, la Vatra Moldoviței și Vama, la Argel și Gura Humorului, în toate școlile din localitățile învecinate. **„S-a creat o tradiție la noi: vara organizăm concursuri atletice și iarna concursuri de sanie și schi. Întrecerile au loc prin rotație. Acum e rîndul nostru, în săptămînile următoare, pînă la topirea zăpezii, vom fi, la rîndu-ne, oaspeți..."**

Trecem în orașul **Pașcani,** acolo unde TOATE școlile și-au amenajat în curți patinoare naturale. La Școala nr. 2, un șoim al patriei **(Iulian Maftei)** și un pionier **(Viorel Moisi)** fac demonstrații sub privirile admirative ale colegilor de clasa I și,

1

2

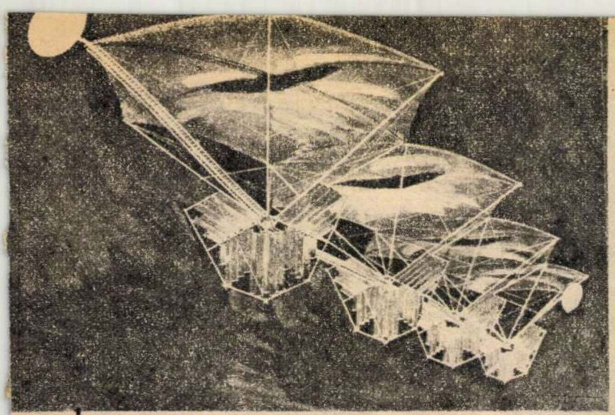

Ați întrebat? Vă răspundem!

FLORENTIN DIMA din BRAȘOV: „Ce sînt velierele solare?“

În anul 1920, savantul sovietic Constantin Țiolkovski scria: „Presiunea luminii solare ar putea fi aplicată vehiculelor spațiale care au învins gravitația terestră“. Era vorba despre folosirea presiunii exercitate de radiația solară — așa-numitul „vînt solar“. Ideea a fost reluată prin anii '50, dar ea nu a putut fi pusă, atunci, în practică. Abia în noiembrie 1964, în vederea economisirii de carburant, specialiștii au aplicat-o la „Mariner 3“ și „Mariner 4“, primele nave cosmice care zburau spre Marte, fiecare fiind dotată cu patru pînze montate în formă de „x“. O defecțiune a făcut însă ca dispozitivele să nu poată fi manevrate. Recent problema a fost reluată în studiu. Astfel s-a imaginat realizarea unei ambarcații cu pînze a căror suprafață ar atinge... 600 000 de metri pătrați. Velierele solare ar circula în jurul astrului zilei pînă cînd ar căpăta o asemenea viteză încît ar putea fi dirijate spre planetele sistemului solar și chiar mai departe. Deși presiunea „vîntului solar“ este mică, faptul că, în spațiu, viteza navei ar fi accelerată continuu ar face-o capabilă să atingă viteze prin care ar depăși cea mai rapidă rachetă existentă în prezent. A călători pe o rază de lumină, lucru ce părea un vis, devine astfel, sub ochii noștri, o realitate.

LOREDANA MARTINAȘ din IAȘI: „Deși cărbunele este negru, se vorbește adesea despre „cărbunele verde“, „cărbunele alb“, „cărbunele albastru“. Despre ce anume este vorba?“

„Cărbunele alb“ este una dintre denumirile generice date căderilor de apă, utilizate pentru producerea energiei electrice prin intermediul hidrocentralelor. Utilizarea apelor fluviale în acest scop a dus la apariția noțiunii de „cărbune albastru“; folosirea energiei valurilor în centrale mareemotrice a prilejuit apariția expresiei „cărbunele verde“. Cît despre cărbunele... negru, el este bine cunoscut sub toate formele sale. În condițiile variațiilor de debit ale apelor, precum și în acelea ale rezervelor limitate de petrol, cărbunele este cea mai eficientă sursă de energie. Extras din mine și cariere prin efortul eroic a mii și mii de mineri, acesta constituie pîinea industriei, a termocentralelor. **(Subredacția „Opinia pionierească“, Casa pionierilor și șoimilor patriei din Iași).**

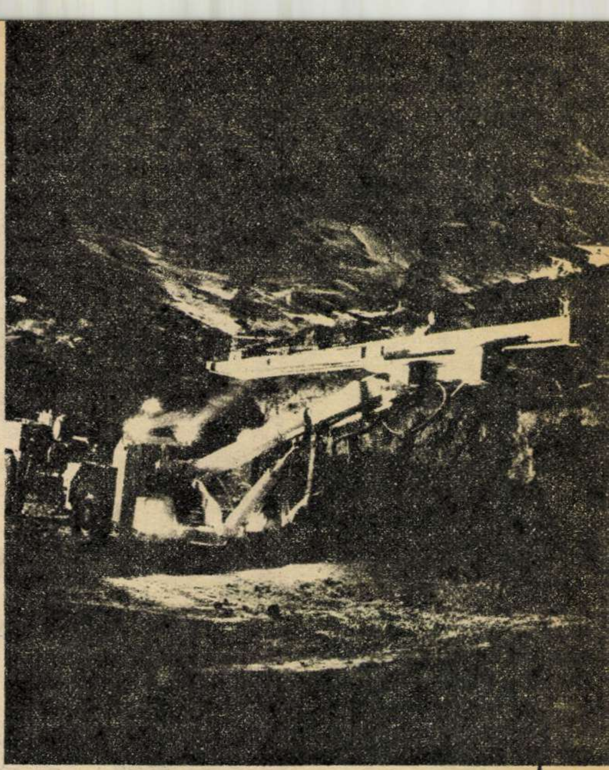

respectiv, a II-a. O imagine asemănătoare surprindem și la Școala nr. 3, acolo unde pioniera **Andreea Știrbu** (clasa a VII-a) dădea lecții de inițiere celor mai mici, toți șoimii din prima clasă. **„Este o inițiativă frumoasă,** ni se precizează de către conducerea Casei pionierilor și șoimilor patriei din localitate, **aceea ca pionierii care au depășit treapta inițierii să ajute și pe alții în deprinderea tehnicii patinajului“.** Se înțelege că inițiații de ieri, ca Andreea Știrbu, de pildă, **pot** și trebuie să aspire la mai mult, către un loc în lotul celor mai bune patinatoare din județul Iași. Cum și face!

Ne oprim la **Panciu,** unde tot un primar inimos, ca și la Moldovița, tovarășul **Neculai Socaciu,** dorește neapărat ca schiul să fie „materie de învățămînt“, acum iarna. Și este! Ne demonstrează pionierii care pînă mai ieri se aflau printre fruntașii pe localitate la atletism, la cros: **Violeta Horeangă** și **Viorel Darie** (9—10 ani), **Lenuța Dinu** și **Dan Popa** (11—12 ani), **Victorița Isac** și **Romeo Onofrei** (13—14 ani).

Traversăm Carpații, ajungem în județul **Harghita,** la Sărmaș, 12 km de Toplița, unde s-a amenajat o modernă pistă de sanie. Dar nu aceasta este obiectivul nostru principal, ne interesează amenajările efectuate chiar de copii, de pionieri în satele și comunele harghitene. Le revedem în Dănești și Ditrău, în Frimoasa și Lazarea, în Joseni și Mădăraș, la Remetea și Sîndominic, la Sintimbru și Tomești. N-am ajuns să le cuprindem pe toate, pentru că sînt mult mai multe, dublează numărul așezărilor rurale sus-amintite. **Prof. Ioan Sticlaru,** secretar al C.J.E.F.S. Harghita, ne semnalează aportul Consiliului județean al Organizației Pionierilor, al profesorilor și comandanților-instructori la reușita acestei acțiuni, contribuția consiliilor populare și răspunsul prompt al părinților copiilor: și pentru amenajarea unor patinoare, dar și cînd a fost cazul să dea la iveală schiuri și patine confecționate pe plan local. Harghita are, la nivelul unităților de pionieri, „divizii“ de patinaj, hochei și schi. O experiență de excepție preluată treptat și de alte județe (Sibiu, Caraș-Severin, Prahova).

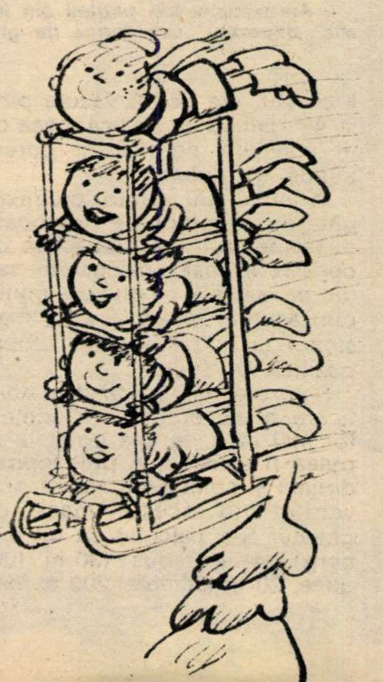

Popas la **Poiana Brașov,** stațiune montană fără sezon. Acum, **în plină** iarnă, căile spre Poiana sînt înțesate de lume. De „lumea mică“ cu predilecție copiii, școlarii și pionierii din cele peste 25 de școli din orașul de sub Tîmpa. Învață să schieze, să ajungă mari sportivi. Cum a fost unul dintre instructorii lor, **prof. Mihai Bîră,** secretar al C.J.E.F.S. Brașov. Campion mondial universitar! Primul dintre elevii săi a fost chiar propriul fiu; tot Mihai se numește. Cîndva, cînd a învățat să-și păstreze echilibrul pe tălpice, avea 4 ani, acum, la peste 20 de ani, Mihai cel ... mic se află printre cei mai buni schiori ai țării. Și ca Mihai Bîră — junior, Mihai Bîră — senior dorește ca zeci de copii din Brașov, cu deosebire din cartierul Schei, cel care lega, cîndva, Brașovul de Poiana, să ajungă pe vechiul drum pe la pietrele lui Solomon... Acolo se află, împreună cu Mihai Bîră, mulți instructori de schi, voluntari, se înțelege, profesori, învățători, de alte profesiuni sau meserii, care inițiază copiii în schi. Este de relevat această ambiție a brașovenilor de a avea generații întregi de succesori într-un sport al iernii cu tradiție în zonă. Cum încearcă și cei din Predeal, prin intermediul **prof. Ion Matei.**

Un salt ceva mai mare, pînă la **Voineasa** Vîlcii. Hotelul, vilele, cabanele, locuințele celor stabiliți acolo sînt suprasolicitate de amatori de schi. Părinți cu copii, cu predilecție. **Prof. Nicolae Dinescu,** cunoscutul arbitru de fotbal și antrenor la Chimia, divizionara A din Rîmnicu Vîlcea, își găsește timp ca împreună cu alți colegi de la școlile vîlcene să răspundă solicitărilor pentru a iniția copiii vizitatorilor în schi. Fac acest lucru chiar și profesori mai vîrstnici, acum la a doua tinerețe, ca **Petrică Darie,** de pildă. În scurtele lor șederi la Voineasa (ca și Nicolae Dinescu) nu pregetă — dimpotrivă, îi încîntă — să vină în sprijinul copiilor doritori, nici să-și pună în valoare îndemînarea și cutezanța. Schiul este, prin definiție, un sport al celor curajoși!

TIBERIU STAMA

FOTOGRAFIILE NOASTRE

1 O speranță a schiului alpin din Cîmpulung Moldovenesc?... Așa lasă impresia ALEXANDRU ILISEI (5 ani), care se avîntă cu toată cutezanța șoimilor pe pirtia — fundal a stadionului...

2 Gata de start, într-un concurs de schi fond, pionierii din școlile sucevene grupați la Vatra Dornei.

3 Un carnaval pe gheață, altă modalitate (ingenioasă) de a practica patinajul. Inițiatori, elevii Școlii nr. 2 din Gura Humorului.

4... sau pionierii care practică înotul la bazinul din incinta Școlii nr. 3 — Sectorul 1 al Capitalei.

5 Dar, parcă, o ieșire la derdeluș este tot mai atrăgătoare! Caută (și reușesc!) să ne convingă elevii școlilor nr. 111 și 113 din Sectorul 4 al Capitalei. Loc de desfășurare — Parcul Tineretului.

LA TOATE LATITUDINILE — VIAȚĂ!

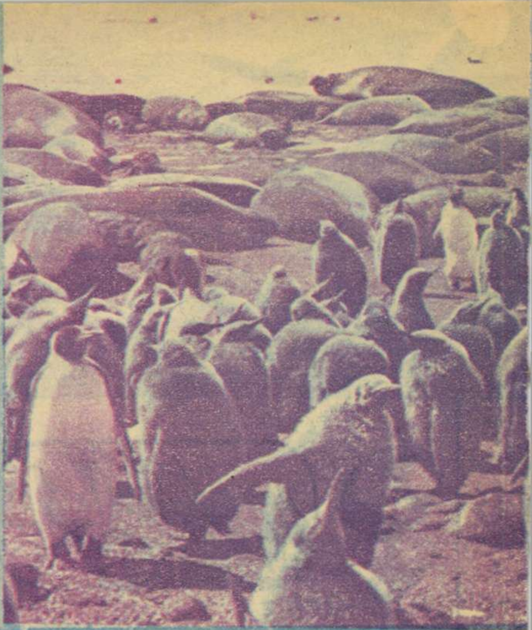

ENCICLOPEDIE „CUTEZĂTORII“

MĂRILE înghețate

Gheața marină provine din apa mărilor care, datorită conținutului ei chimic, îngheață... sub zero grade! Un alt interesant fenomen fizic este dilatarea și contractarea gheții marine în funcție de temperatură. Gheața se dilată atunci cînd temperatura din jur scade net și, dimpotrivă, ea se contractă atunci cînd temperatura crește. Trebuie amintit și fenomenul de sublimare a gheții (sublimare se numește transformarea directă în vapori a unui corp solid, fără stadiul lichid), acesta avînd loc în proporții aproape egale cu cel al apei dulci. Astfel, evaporîndu-se lent, gheața menține umiditatea aerului polar, făcîndu-l mai respirabil, ceea ce permite existența vieții pe banchizele de gheață (unde trăiesc insecte, păsări, foci, morse, urși albi etc.). Cînd iarna se înrăutățește, stratul uniform de gheață de la suprafața mării se onduleaza ușor, datorită acțiunii valurilor. În acest timp, gheața cîștigă în grosime. Dimpotrivă, dacă temperatura aerului crește, banchiza în mișcare începe să se spargă și apar șenale de apă liberă. În această perioadă mai caldă, banchizele încep să se fragmenteze în mari blocuri de gheață plutitoare (aisberguri), care pornesc în derivă spre latitudinile cu temperaturi mai ridicate. Fr. Nansen, cu velierul său „Fram“, în cursul memorabilei sale campanii, care a durat trei ani (1893—1896), cînd a ajuns în bazinul arctic pînă la latitudinea nordică de 85° 56', a fost primul care a studiat deriva aisbergurilor.

Purtate de curenții Labradorului și Groenlandei, aisbergurile din emisfera nordică se deplasează spre sud și pătrund în Oceanul Atlantic pînă la paralela 50° N. Datorită adîncimii scăzute a bazinului arctic la est de Groenlanda și îndeosebi în Marea Barents, aisbergurile nu pot porni în derivă în aceste zone marine.

Dacă cele din zona arctică au formă neregulată, aisbergurile antarctice sînt de obicei tabulare, cu platouri netede și margini abrupte. Un aisberg din emisfera sudică poate atinge lățimi de cîteva zeci de kilometri și grosimi de peste 600 m, cu pereți de gheață ce se ridică între 60 și 90 m deasupra nivelului apei. În urmă cu cîțiva ani a putut fi observat un aisberg ce măsura 112 km lungime, lățimea lui maximă fiind de 47 km, iar înălțimea de 116 m; acest colos de gheață care atinge 1 060 m sub suprafața apei a fost semnalat în largul unui arhipelag din apele înghețate ale Antarcticei, la joncțiunea cu Oceanul Indian. Se poate imagina ce forță antrena acest „munte“ de gheață plutitor. (Un ghețar de mii de ori mai mic a scufundat, în emisfera nordică, la 42° latitudine, nava de pasageri „Titanic“ (la 14 aprilie 1912).

Cînd aisbergul antarctic se desprinde de calota glaciară de la țărmul continentului alb, el capătă o viteză de cca 50 km/h. Aceste mari blocuri de gheață plutitoare se deplasează spre nord-vest, urmînd direcția marelui curent circumpolar, putînd ajunge pînă aproape de Ecuator. Frecvent, ele pot fi văzute pînă la 40° latitudine sudică, ceea ce în emisfera nordică ar corespunde Madridului.

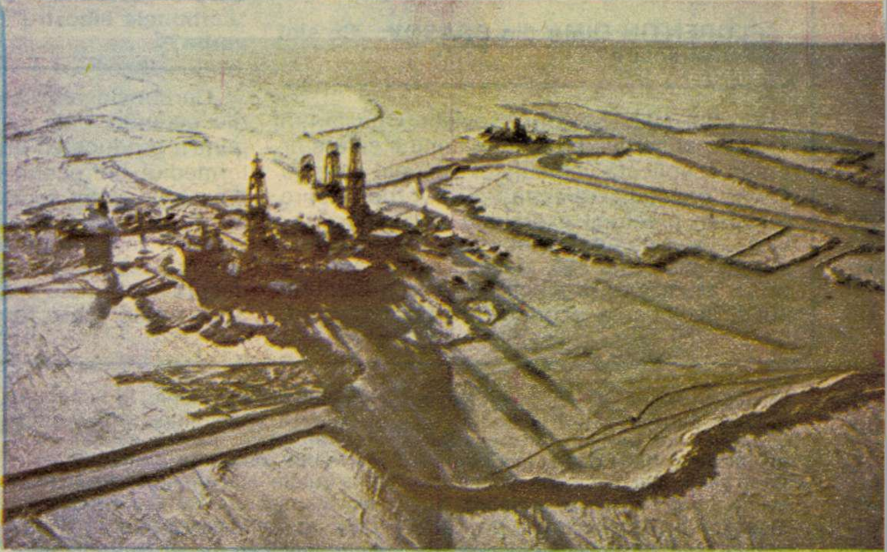

BANCHIZA DE GHEAȚĂ NU REPREZINTĂ UN TEREN MAI PUȚIN SOLID CA SOLUL!

În ultimii ani, pentru preîntîmpinarea primejdiilor provocate de aisberguri, stații speciale de observare (fixe, navigabile sau de pe sateliți) veghează continuu asupra derivei acestor mari sloiuri și dau informații asupra poziției lor exacte.

S-au efectuat studii de valorificare a aisbergurilor. Cerințele tot mai mari de apă potabilă ar putea fi satisfăcute prin topirea dirijată și colectarea apelor provenite din aceste mase de gheață. S-a calculat că un aisberg relativ redus (30 m lungime, 20 m lățime și 200 m înălțime) poate conține peste 180 de milioane de litri de apă, cantitate care ar putea acoperi necesarul pe o zi al unui mare oraș industrial.

După părerea unor climatologi și meteorologi, ideile privind valorificarea aisbergurilor ar trebui să se transforme cît mai repede în fapte, deoarece în Antarctica grosimea banchizei de gheață scade anual cu 8,3 cm. Astăzi tehnica permite remorcarea aisbergurilor și transportarea lor în zonele deficitare în precipitații, apa provenită din topirea lor atingînd un preț de cost competitiv cu cel al apei din alte resurse.

CONSTANTIN NEDELCU

- **Învelișul permanent de gheață și zăpadă de pe Terra ocupă peste 23 milioane kmp (11 la sută din suprafața uscatului). La acestea se adaugă alte cca 7 milioane kmp de ocean acoperit cu gheață.**
- **Numai ghețarii afectează aproximativ 10,3 la sută din suprafața uscatului, față de 38 la sută cît ocupă glaciația maximă în era cuaternară.**
- **Pe continente, 99,75 la sută din volumul existent de gheață se concentrează în Antarctica și Groenlanda.**
- **Pătura de gheață care acoperă Antarctica depășește suprafața Europei.**
- **Aproximativ trei pătrimi din întreg volumul de apă dulce al Terrei se află „depozitat“ sub formă de ghețari.**

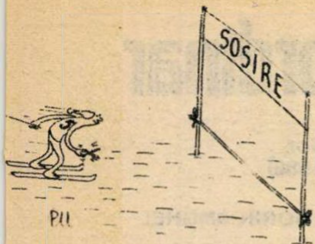

Poveste de iarnă

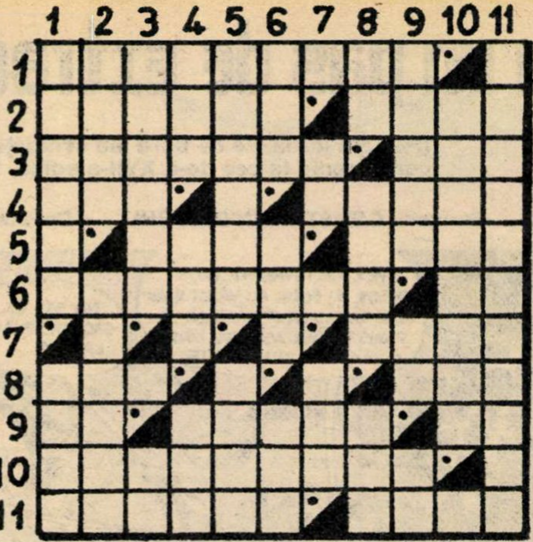

ORIZONTAL: 1) „De vorbă cu iarna“ este una din poeziile sale. 2) Mamifer carnivor din Oceanul Pacific, asemănător cu foca. Oglindirea în imagini estetice a anotimpului alb, ca în tablourile lui Aman, Tonitza sau Băncilă (pl.). 3) Brațe cu nea (dim. sing.). Încheietura brațului. 4) Iarna vine mai devreme pe la gene. Băutură răcoritoare. 5) Nu spune nimic. Vorbă (reg.). 6) Autorul poeziei „Cînd crivățul cu iarna...“ În ger! 7) Mătușă. 8) Individ. Acoperit cu fularul. 9) Începe să sufle! Ies din gură pe timp de iarnă. Dumneata. 10) Populație din ținuturile boreale. 11) Trebuie curățată de zăpadă. Se compune din fulgi.

VERTICAL: 1) Materiale aduse de un ghețar în alunecarea lui. Pictor și grafician român, creatorul pînzei intitulate „Iarna“. 2) Locuitor de la munte. Protejează mîinile de frig. 3) Munți de zăpadă. Cătălin Grigore. 4) Pasăre asemănătoare cu prepelița, răspîndită în Argentina. Se schimbă la 365 de zile (pl.). Strigăt. 5) Se referă la muzica de operă (pl. fem.). Dezghețat. 6) Poem antic atribuit lui Hesiod. Răsărit. Abreviere pentru constelația Ursa Mare. 7) Patinator de frunte (fig.). Autoturism românesc de teren. 8) La fel. Vaccinat. Institutul de studii și prospecțiuni (abr.). 9) Dorințe transmise iarna. Simbolul argintului. A început iarna! 10) Acoperit de zăpadă. 11) Sub 0 ° în timpul iernii.

DICȚIONAR: ARM, MIIE, URU, EEE.

Joc unicef

Acest joc se joacă... de unul singur — după ce ți l-ai construit, firește. Precum se vede, în poziția inițială un singur gol este liber, în celelalte aflîndu-se piesele jocului. Fiecare piesă poate sări peste vecina sa dinainte, dinapoi, din dreapta ori din stînga, dar nu în diagonală. Piesa sărită este eliminată. În acest scop se va folosi de cîte ori este nevoie și golul central. În final, ultima piesă trebuie plasată în centru, eliminîndu-se prin această mișcare penultima piesă.

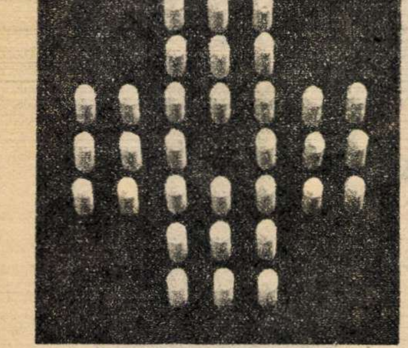

Un pătrat cu probleme

Să se plaseze in cele nouă pătrate numerele de la 1 la 9, punindu-se 5 in pătratul din centru, astfel incit suma cifrelor fie pe orizontale, fie pe verticale, fie pe cele două diagonale să fie 15.

	5	

Prof. Livia Iacob

ȘAH

Ca și in partida din numărul trecut, și în această partidă negrul își închide propriile spații de joc în loc să se dezvolte. In plus, uită să-și apere, la timp, prin rocadă, cîmpul sensibil din f7. Astfel că, prin sacrificiul nebunului alb în f7, regele negru este scos din propriul dispozitiv de apărare și expus atacurilor combinate ale damei și calului.

1. e4 d6 2. Cf3 g6 3. Nc4 Cbd7? 4. N: f7 + ! R: f7 5. Cg5+ (negrul pierde dama — 5. ... Re8 6. Ce6 — sau este făcut mat: 5. ... Rf6 6. Df3 + Re5 7. d4 + R: d4 8. Dc3 mat; sau: 6...R: g5 7. d4 + Rh4 8. Dh3 mat).

Vom continua să prezentăm astfel de partide pentru a ne crea simțul apărării încă din faza de deschidere a jocului.

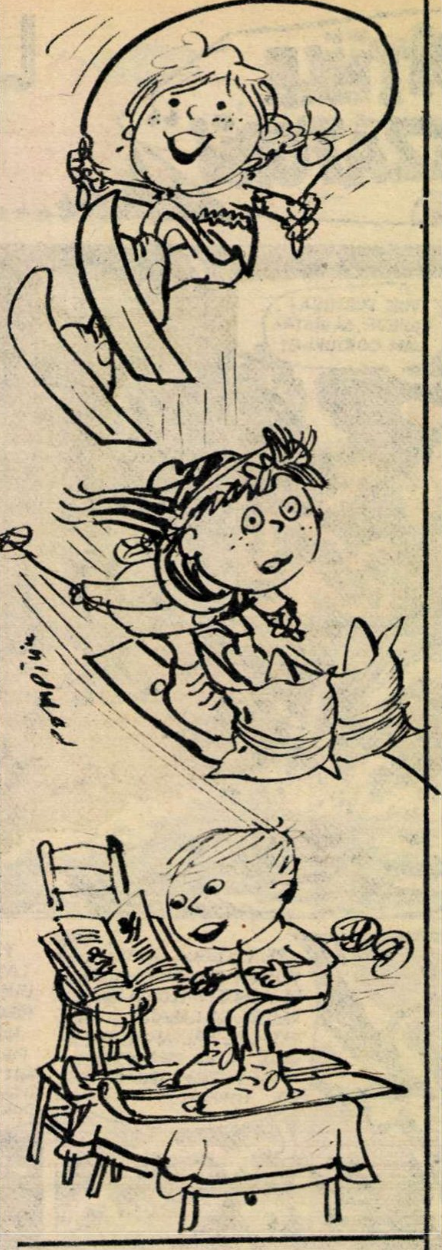

DEZLEGAREA JOCULUI DIN NUMĂRUL TRECUT

FULGI DE NEA: **Orizontal:** 1) Cazimir. Osc. 2) Isac. Noapte. 3) Up. Ingustat. 4) Cra. Oha. Ure. 5) Uimite. Tril. 6) Omături. 7) Euro. Ape Ng. 8) Net. Ut. Idee. 9) Iosif. Ain. 10) Uituc. Largi. 11) Călătorie. **Vertical.** 1) Ciucurencu. 2) Aspri. Ue. Ic. 3) Za. Amorțită. 4) Uci. Imo. Oul. 5) Nota. Usca. 6) Inghețați. 7) Roua. Up. Flo. 8) As. Trei. Ar. 9) Opturi. Dări. 10) Stări. Neige. 11) Cetelegeni.

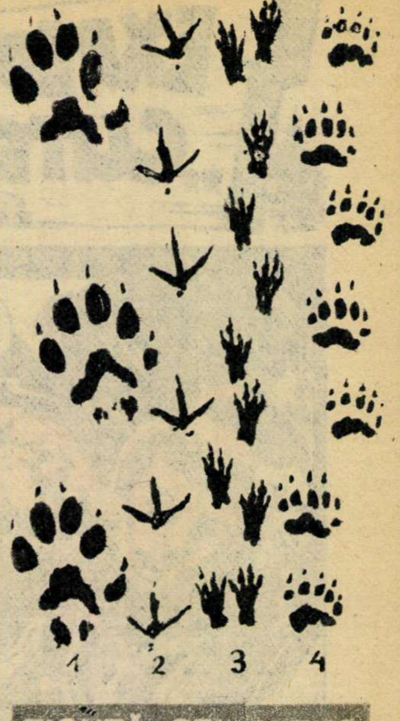

TICUȚĂ CEL UITUC

ÎN PĂDURE, TICUȚĂ A VĂZUT NIȘTE URME PE ZĂPADĂ. AJUTAȚI-L SĂ-ȘI AMINTEASCĂ CUI APARȚIN!

COPERT
NOASTR

Codlea: Copiii și florile.
Foto: Tudor Cristea

Ce v-a plăcut în acest număr ?
Ce mai doriți să publicăm ?

CUTEZĂTORII 6 Redacția revistelor pentru copii — București

REDACTOR ȘEF: **ION IONAȘCU**
SECRETAR RESPONSABIL DE REDACȚIE: **OVIDIU ZOTTA**
Responsabil de număr: MARGARETA MICU; Prezentare artistică: POMPILIU DUMITRESCU;
Prezentarea tehnică: IOAN MIHĂESCU

Redacția: Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon 17 60 10. ADMINISTRAȚIA, Editura „Scînteia“ TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA“ – Sector export-import presă P.O.Box 12-201, telex 10376 prslr București, Calea Griviței nr. 64–66.

Materialele nepublicate nu se înapoiază.

Index 41836 12 pagini 1,50 lei

EXPEDIȚIILE „CUTEZĂTORII”

La un pas de extraordinar

(File din jurnalele de bord ale echipajelor participante la cea de-a XVII-a ediție, 1986)

Scenariu: CONSTANTIN DIACONU **Desene: SORIN ANGHEL**

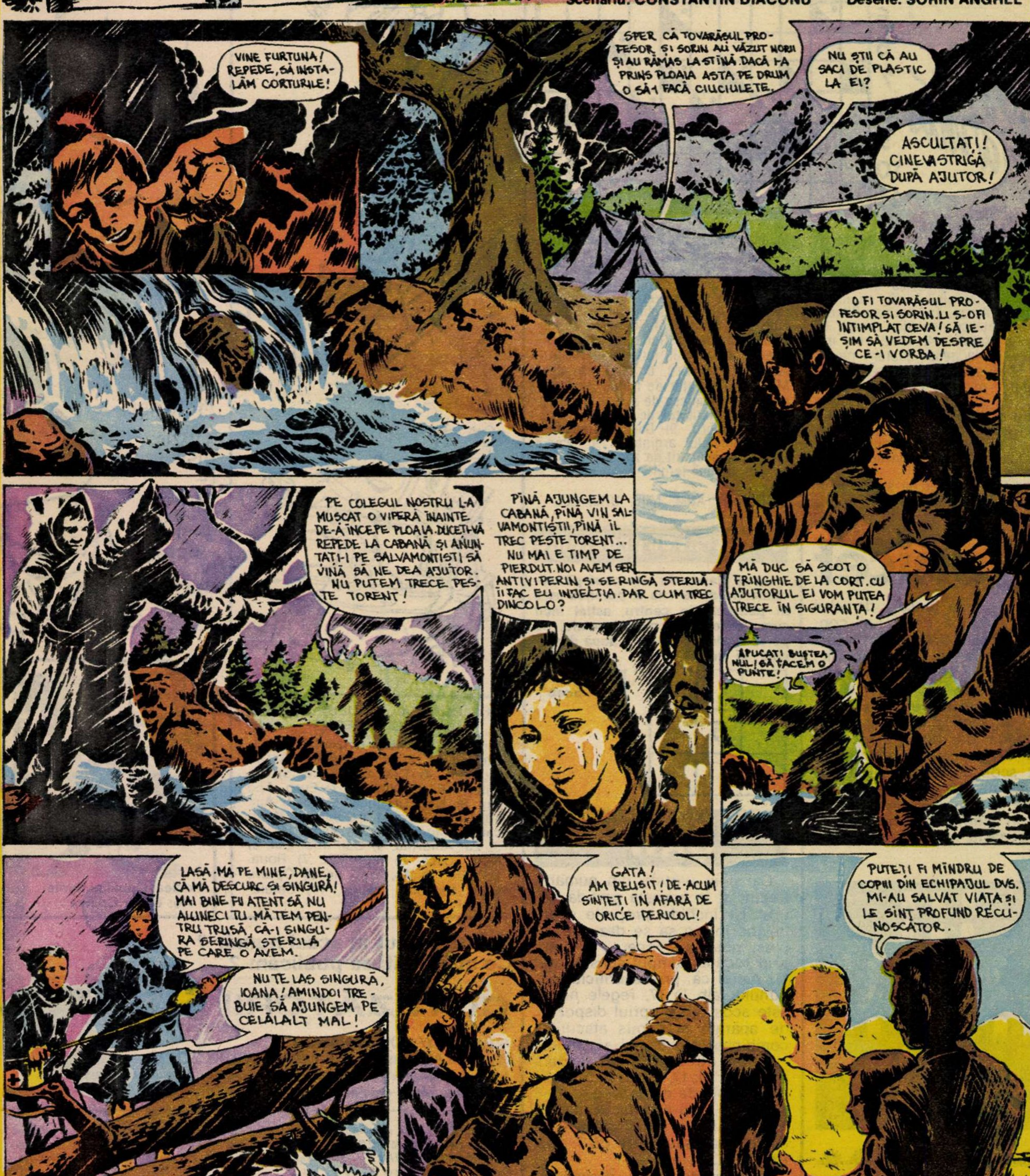
VINE FURTUNA! REPEDE, SĂ INSTALĂM CORTURILE!
SPER CĂ TOVARĂȘUL PROFESOR ȘI SORIN AU VĂZUT NORII ȘI AU RĂMAS LA STÎNĂ. DACĂ I-A PRINS PLOAIA ASTA PE DRUM O SĂ-I FACĂ CIUCIULETE.
NU ȘTII CĂ AU SACI DE PLASTIC LA EI?
ASCULTAȚI! CINEVA STRIGĂ DUPĂ AJUTOR!
O FI TOVARĂȘUL PROFESOR ȘI SORIN. LI S-O FI ÎNTÎMPLAT CEVA! SĂ IEȘIM SĂ VEDEM DESPRE CE-I VORBA!
PE COLEGUL NOSTRU L-A MUȘCAT O VIPERĂ ÎNAINTE DE-A ÎNCEPE PLOAIA. DUCEȚI-VĂ REPEDE LA CABANĂ ȘI ANUNȚAȚI-I PE SALVAMONTIȘTI SĂ VINĂ SĂ NE DEA AJUTOR. NU PUTEM TRECE PESTE TORENT!
PÎNĂ AJUNGEM LA CABANĂ, PÎNĂ VIN SALVAMONTIȘTII, PÎNĂ ÎL TREC PESTE TORENT... NU MAI E TIMP DE PIERDUT. NOI AVEM SER ANTIVIPERIN ȘI SERINGĂ STERILĂ. ÎI FAC EU INJECȚIA. DAR CUM TREC DINCOLO?
MĂ DUC SĂ SCOT O FRÎNGHIE DE LA CORT. CU AJUTORUL EI VOM PUTEA TRECE ÎN SIGURANȚĂ!
APUCAȚI BUȘTEANUL! SĂ FACEM O PUNTE!
LASĂ-MĂ PE MINE, DANE, CĂ MĂ DESCURC ȘI SINGURĂ! MAI BINE FII ATENT SĂ NU ALUNECI TU. MĂ TEM PENTRU TRUSĂ, CĂ-I SINGURA SERINGĂ STERILĂ PE CARE O AVEM.
NU TE LAS SINGURĂ, IOANA! AMÎNDOI TREBUIE SĂ AJUNGEM PE CELĂLALT MAL!
GATA! AM REUȘIT! DE-ACUM SÎNTEȚI ÎN AFARĂ DE ORICE PERICOL!
PUTEȚI FI MÎNDRU DE COPIII DIN ECHIPAJUL DVS. MI-AU SALVAT VIAȚA ȘI LE SÎNT PROFUND RECUNOSCĂTOR.

(Va urma)

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

DIN SUMAR:

- Cei 32 de campioni
- Drumul spre performanță al copiilor din Harghita
- Semafor
- Ați întrebat? Vă răspundem!

7

JOI, 19 FEBRUARIE 1987
ANUL XXI (NR. 1010)

CADRAN POLITIC

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, a efectuat, în cursul săptămînii trecute, o vizită de lucru la mari unități economice din municipiul București – „Vulcan" și Întreprinderea de mașini grele.

Dialogul de lucru al secretarului general al partidului cu colectivele muncitorești din Capitală a prilejuit o amplă analiză a modului în care se acționează pentru îndeplinirea exemplară a sarcinilor de plan pe acest an, a programelor privind perfecționarea organizării muncii și modernizarea producției în toate sectoarele, pentru înfăptuirea în cele mai bune condiții a prevederilor actualului cincinal, a indicațiilor cuprinse în cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu la recenta ședință a Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R.

Noua întîlnire a conducătorului partidului și statului nostru cu producătorii bunurilor materiale s-a desfășurat în climatul de intensă activitate creatoare în care oamenii muncii din întreaga țară, puternic mobilizați de chemările adresate de tovarășul Nicolae Ceaușescu, acționează pentru a întîmpina Conferința Națională a partidului cu noi și importante succese în toate domeniile de activitate, pentru înfăptuirea obiectivelor stabilite de Congresul al XIII-lea al Partidului Comunist Român.

Hotărîrea oamenilor muncii bucureșteni de a face totul pentru a obține rezultate cît mai bune în cel de-al doilea an al actualului cincinal și-a găsit o elocventă expresie în manifestările de dragoste și prețuire cu care secretarul general al partidului a fost întîmpinat pe întreg parcursul vizitei. Cei prezenți au reafirmat direct și cald sentimentele de aleasă stimă și respect față de tovarășul Nicolae Ceaușescu, care, de mai bine de cinci decenii, slujește cu abnegație revoluționară și fierbinte patriotism interesele fundamentale ale poporului, idealurile socialismului și comunismului, aspirațiile de pace și progres ale națiunii noastre, ale întregii omeniri.

În timpul vizitei, tovarășul Nicolae Ceaușescu a discutat cu muncitorii din cele două întreprinderi, interesîndu-se de modul cum acționează pentru îndeplinirea la termen a sarcinilor de producție. Referindu-se la unele rămîneri în urmă înregistrate anul trecut în realizarea planurilor, secretarul general al partidului a subliniat că de rezultatele pe care le obține fiecare colectiv de muncă depinde realizarea programului energetic și prin aceasta succesele de ansamblu ale economiei noastre naționale.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a insistat ca în cadrul adunărilor generale ale oamenilor muncii să fie discutate temeinic toate problemele care privesc buna desfășurare a proceselor de producție și să se ceară conducerilor întreprinderilor să asigure toate condițiile pentru îndeplinirea în mod ritmic a planului, realizarea la timp a producției pentru export, îmbunătățirea calității produselor, creșterea eficienței economice a întregii activități productive.

Noua întîlnire a tovarășului Nicolae Ceaușescu cu făuritorii de bunuri materiale a pus pregnant în evidență rolul hotărîtor al secretarului general al partidului în orientarea economiei naționale spre o dezvoltare intensivă, la nivelul înaltelor exigențe ale actualei etape, în mobilizarea și dinamizarea efortului creator al națiunii pentru propășirea multilaterală a patriei.

Îndemnurile însuflețitoare adresate de secretarul general al partidului, președintele Republicii, au găsit, ca de fiecare dată, un profund ecou în conștiința tuturor celor ce muncesc pentru îndeplinirea în cele mai bune condiții a importantelor sarcini ce le revin.

Viața economico-socială a țării este puternic marcată de întrecerea socialistă a tuturor oamenilor muncii, care se desfășoară într-o atmosferă de entuziastă angajare comunistă, patriotică, într-un înalt spirit revoluționar, muncitoresc.

Puternic mobilizate de hotărîrile Congresului al XIII-lea al P.C.R., de orientările și indicațiile tovarășului Nicolae Ceaușescu, numeroase colective de oameni ai muncii din industrie, agricultură, construcții, cercetare, din celelalte domenii ale economiei noastre au adresat înflăcărate chemări la întrecere, angajîndu-se să nu precupețească nici un efort pentru îndeplinirea, la toți indicatorii, a sarcinilor de plan pe anul 1987, an hotărîtor pentru înfăptuirea obiectivelor celui de-al 8-lea cincinal.

Activitatea creatoare a oamenilor muncii, hotărîrea acestora de a obține rezultate deosebite în îndeplinirea sarcinilor de producție, în înfăptuirea obiectivelor de dezvoltare a economiei noastre socialiste exprimă atașamentul profund al întregului popor, strîns unit în jurul partidului, al secretarului său general, față de politica internă și externă a partidului și statului nostru, entuziasmul înflăcărat cu care întreaga noastră națiune urmează neabătut pilduitorul exemplu de patriotism și dăruire revoluționară al tovarășului Nicolae Ceaușescu, genialul ctitor al destinului socialist și comunist al patriei.

> *Avem nevoie de revoluționari care să-și însușească bine uriașele cuceriri ale științei, ale tehnicii, în toate domeniile, oameni cu spirit de sacrificiu, cu o înaltă concepție revoluționară și răspundere față de prezentul și viitorul patriei, care să pună mai presus de toate interesele generale ale poporului, cauza socialismului, a bunăstării, a libertății și suveranității țării!*
>
> *NICOLAE CEAUȘESCU*

CUTEZANȚA ÎN GÎNDIRE, COMPETENȚA ÎN ACȚIUNE- embleme ale spiritului revoluționar

Istoria eroică a partidului, parte integrantă a marii istorii a patriei, s-a desfășurat cu neabătută consecvență sub semnul spiritului revoluționar, al gîndirii și acțiunii revoluționare. Adică sub semnul neînfricării și dîrzeniei, al dăruirii plenare pentru cauza partidului, al hotărîrii de a nu precupeți nici un efort, nici un sacrificiu pentru biruința acesteia, al nestrămutatei încrederi în justețea drumului arătat de partid. Relevînd acest profund adevăr istoric, la aniversarea zilei de naștere și a îndelungatei sale activități revoluționare, secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, sublinia că în toate împrejurările spiritul revoluționar s-a manifestat ca o uriașă resursă de tărie a militanților comuniști, că el a reprezentat o autentică forță în lupta de transformare revoluționară a societății. În același timp, tovarășul Nicolae Ceaușescu accentua faptul că procesul de edificare a noii orînduiri este un proces revoluționar neîntrerupt: **„Trebuie să acționăm în așa fel** — sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu în cuvîntarea de la 26 ianuarie 1987 — **încît să se înțeleagă bine că procesul marilor transformări revoluționare nu s-a încheiat, și, practic, nu se va încheia niciodată!“** Apare deci cu limpezime de cristal că în fiecare dintre etapele construcției socialiste, în fața partidului, a societății se află sarcini și obiective noi, a căror înfăptuire, potrivit comandamentelor fiecărei perioade, cere gîndire și acțiune revoluționară, adică spirit revoluționar.

Desigur, spiritul revoluționar încorporează și acum în prețiosul său conținut trăsături ce l-au definit mereu: încrederea în idealul comunist, în justețea luptei partidului, profundă dăruire și angajare în înfăptuirea liniei sale politice, hotărîrea de a nu da înapoi în fața greutăților, voința de a învinge. În epoca noastră, epoca noii revoluții științifico-tehnice, a uriașului avînt al cunoașterii umane, epoca în care poporul român își propune să realizeze cele mai cutezătoare programe de dezvoltare economico-socială din întreaga sa istorie, spiritul revoluționar dobîndește, își adaugă caracteristici noi, decurgînd din marile imperative ale acestor vremi cu adevărat hotărîtoare pentru viitorul țării. Spiritul revoluționar presupune acum profundă dăruire în muncă, exemplară ordine și disciplină, răspundere patriotică și, deopotrivă, cutezanță în gîndire, largă receptivitate la nou, înaltă competență în acțiune.

Cutezanță în gîndire, largă deschidere spre nou înseamnă acum, mai mult ca oricînd, convingerea fermă că în vasta bătălie a muncii constructive nu există expresia „nu se poate“, că prin investiție de gîndire, de pasiune creatoare, prin spirit de inițiativă se pot afla rezolvări oricăror probleme. Cutezanța în gîndire, receptivitatea la nou se exprimă prin acea stare de conștiință care nu se mulțumește cu ceea ce a realizat, ci năzuiește mereu ca tot ceea ce se va realiza mîine să fie făcut mai bine, mai durabil, mai eficient, căutînd neobosit noi resurse, identificînd noi căi și mijloace apte să soluționeze, potrivit unor cerințe mereu mai înalte, problemele de la fiecare loc de muncă. Cutezanța în gîndire se exprimă, cu alte cuvinte, prin voința de a te întrece mereu pe tine însuți, prin voința de a nu da înapoi în fața greutăților, prin hotărîrea fermă de a pune umărul la înlăturarea și depășirea lor.

Cutezanța în gîndire, deschiderea spre nou au nevoie astăzi, mai mult ca oricînd, de temelia solidă, trainică a unei înalte pregătiri profesionale, a unui larg orizont de cunoaștere, a unui bogat bagaj de cunoștințe științifice, tehnice, de cultură generală. Căci numai cei care stăpînesc temeinic datele de referință ale domeniului în care activează, numai cei care sînt capabili să le raporteze și să le compare cu datele altor domenii, mai apropiate sau mai îndepărtate, au posibilitatea de a sesiza cu promptitudine noul, forța de a se ridica deasupra obișnuințelor cotidiene, puterea de a-și regîndi necontenit dimensiunile propriei munci, depistînd noi resurse de îmbunătățire a acesteia. Cu alte cuvinte, competența profesională, buna pregătire științifică, tehnică, de cultură generală sînt temelia pe care cutezanța în gîndire, dorința de înnoire rodesc cu folos în soluții valoroase capabile să propulseze activitatea spre noi cote de calitate și eficiență. La rîndul lor, gîndirea revoluționară, cutezătoare, simțul datoriei, deschiderea spre nou sînt acele elemente care fac ca priceperea, talentul, măiestria profesională să fie continuu îmbogățite, să fie valorificate plenar, în folosul societății și al fiecăruia dintre membrii acesteia.

Pentru înfăptuirea acestui înalt deziderat, secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, cheamă, cu exemplară consecvență, așa cum a făcut din nou în memorabila cuvîntare rostită la 26 ianuarie 1987, la acțiune stăruitoare pentu formarea unui om multilateral pregătit, cu temeinice cunoștințe profesionale, științifice, tehnice și de cultură generală, cu un larg orizont politic, pentru formarea unui om permanent receptiv la nou și înnoire, deschis cuceririlor minții omenești, ferm hotărît să facă totul pentru progresul social-economic al patriei; profund convins că pot fi găsite soluții la oricare probleme pe care le ridică munca pentru edificarea noii orînduiri. Secretarul general al partidului ne cheamă să muncim și să acționăm astfel încît uriașa forță a spiritului revoluționar să fie pe deplin pusă în valoare în toate sectoarele de activitate, cu abnegație și dăruire.

S. ARIEȘANU

FIECARE SUCCES AL DETAȘAMENTULUI
TREBUIE SĂ FIE O OPERĂ COLECTIVĂ. SĂ NE
MOBILIZĂM ASTFEL ÎNCÎT LA REALIZAREA EI SĂ PARTICIPE
TOȚI PIONIERII CU ÎNTREAGA LOR CAPACITATE ȘI PRICEPERE!

CEI 32 DE CAMPIONI

Treizeci și doi de pionieri, cîți numără detașamentul clasei a VI-a C de la Școala nr. 4 din orașul Pucioasa (județul Dîmbovița) și tot atîtea titluri de... campion, iată o performanță nu ușor de dobîndit. „Secretul" ei se află, de fapt, la îndemîna oricărui colectiv pionieresc care știe să descopere și să fructifice calitățile și pasiunile fiecărui coleg, să-i stimuleze forța voinței, a ambiției și spiritului solidar pentru cucerirea victoriilor comune. În tot ce întreprind și își propun să realizeze, colegii voștri din Pucioasa au o deviză de la care nu se abat niciodată: „La îndeplinirea obiectivelor detașamentului trebuie să participe absolut toți pionierii!". Așadar, nimeni nu e lăsat să stea deoparte, fie că e vorba de învățătură, de muncă sau de o anumită acțiune pionierească.

Retrospectiva unor succese...

Care clasă nu și-a propus, la începutul anului școlar, să obțină rezultate mai bune decît în cel precedent? Cu asemenea ambiții au demarat și eroii reportajului nostru. Dar iată că la cîteva săptămîni de la debutul trimestrului I, pe „tabela de marcaj" a învățăturii și frecvenței a apărut un semnal de alarmă. Toată clasa a intrat în alertă, cazul era aprig dezbătut. Noul lor coleg, **Florin Răducanu,** începuse să lipsească tot mai des de la ore. Faptul s-a resimțit imediat în catalog. Ce era de făcut? Ideea salvatoare a apărut în toiul unei discuții în care cineva a amintit cît de harnic fusese Florin în zilele cînd lucrase la Întreprinderea de prelucrare a fructelor și legumelor din vecinătatea școlii. Ce-ar fi să i se ofere un prilej prin care el să-și dovedeasca din nou hărnicia, să-și cîștige încrederea față de colegi?...Și astfel, Florin s-a remarcat nu numai ca un exemplar organizator al noii acțiuni-record de colectare a fierului vechi, ci tot el a făcut rost de un „atelaj" cu care a fost transportată întreaga cantitate strînsă. După prima adunare de detașament, în care toată lumea l-a lăudat, noul coleg n-a mai lipsit de la școală și totdeauna a venit cu temele scrise. Așadar, Florin s-a dovedit a fi și el un... campion: al hărniciei, dar și al autodepășirii la disciplina și frecvență. Asemeni colegilor **Sorina Simion, Florin Preoteasa, Elena Petrașcu** și **Ionuț Ciurea** (care a înregistrat saltul cel mai spectaculos în acest an școlar), se străduiește acum să devină cîștigător al trofeului „Banca de onoare."

...și succese în perspectivă

La această oră, toate forțele sînt concentrate pentru încheierea victorioasă a trimestrului II — cu promovabilitate integrală, cu noi elevi care să sporească rîndurile celor nu mai puțin de... 16 fruntași la învățătura de pîna acum. Pentru realizarea unui asemenea obiectiv, pe care detașamentul îl înscrie în cadrul acțiunii „Tot înainte!", matematicienii clasei, în frunte cu **Gheorghiță Șușnea** și **Bogdan Păduraru,** s-au autopropus să se ocupe — sistematic și metodic — **de Pantelimon Zodiașcu, Florin Preoteasa** și **Florin Răducanu,** colegi care se descurcă mai greu la acest obiect. Cei cinci pionieri promovați recent pentru faza orășenească a concursului de limba română — **Bogdana Barbu, Crina Radu, Eduard Ciocoiu, Anca Manolescu** și **Nicoleta Mihai** — au reușit să le trezească dragostea pentru literatura română și elevilor care priveau cu mai puțin interes acest obiect. Dar Bogdana și Eduard, care pînă nu de mult erau supranumiți „istoricii clasei", au avut de curînd prilejul să constate efectul stimulativ și... emulativ al unor manifestări organizate prin tradiție de ei în cadrul acțiunii „Patrie română, țară de eroi". Îndată ce s-a anunțat deschiderea în oraș a unui șantier arheologic, clasa a VI-a C și-a anunțat participarea integrală la lucrări. Un „autograf integral" îi aparține detașamentului și în colecționarea de ilustrate care înfățișează fizionomia orașului lor în evoluție, precum și a altor localități de pe harta județului Dîmbovița. Dintre etnografii clasei s-a detașat totuși, ca fiind cea mai pasionată, **Anca Manolescu** (comandanta unității). Ea a și adus, de altfel, o foarte valoroasă piesă pentru colțul muzeistic al școlii: o veche ie, primită în dar de la străbunica ei.

Dar clasa a VI-a C se remarcă și în domeniul artistic. În colaborare cu colegii lor dintr-a VI-a A, au anunțat premiera „Privighetoarea de lut", cu care vor concura și la faza orășenească a Festivalului Național „Cîntarea României". Iar poetele **Irina Mihaela Gheorghiu** și **Alina Stan,** recitatoarele **Nicolae Mihai** și **Cristina Gheorghe,** înzestratele dansatoare **Mihaela Radu** și **Mihaela Gheorghe,** împreună cu cele mai frumoase voci ale clasei, **Mihaela Șerbănoiu** și **Mihai Ionescu,** înscriu pe portativul manifestărilor artistice ale detașamentului două spectacole-surpriză: unul dedicat mamelor, la 8 Martie, iar altul oferit colegilor născuți în primele patru luni ale anului și care urmează să fie sărbătoriți într-un cadru pitoresc, cu prilejul unei excursii.

Iată însă că cea mai recentă inițiativă, îmbrățișată în unanimitate de fete le aparține, în chip curios... băieților înființarea unui cerc uzinal cu profil textil pe lîngă Întreprinderea textilă „Bucegi". Deopotrivă însă, fetele și băieții, se dovedesc vrednici în acțiunile-record pentru recuperarea materialelor refolosibile, cu toții fiind deciși să recîștige locul I pe unitate în realizarea angajamentului de muncă patriotică. Un fapt însă nu-l poate contesta nimeni: Florin Răducanu și Pantelică Zodiașcu (e drept că ei au încă mult de recuperat în ce privește învățătura), recunoscuți pentru hărnicia lor, s-au aliniat primii cînd s-a dat pe detașament „ordinul de primăvară": pregătirea răsadurilor de gălbenele și a butașilor de trandafiri pentru lotul horticol repartizat clasei.

ILEANA PIȚA

Ritm

În întreaga ţară, pionierii au pornit cu toate forţele la îndeplinirea angajamentului de muncă patriotică pe acest an. Din fiecare unitate iau calea valorificării mii şi mii de kilograme de fier vechi, maculatură, textile, ambalaje de sticlă.

● **O ştire recentă** ne informează că toţi cei 15 000 de pionieri din unităţile municipiului **Craiova** şi-au dovedit încă o dată hărnicia şi spiritul gospodăresc cu prilejul „săptămînii record“ dedicată recuperării ambalajelor de sticlă ● **Aflăm că din sera** Casei pionierilor şi şoimilor patriei **Galaţi,** pionierii agrobiologi au recoltat pînă acum importante cantităţi de salată verde şi gulii. Miile de frezii parfumate ce vor porni de aici spre florăriile oraşului, în dimineaţa zilei de 8 Martie, sînt îngrijite, în aceste zile, cu migală de către prietenii florilor ● **„Pădurea ne spune ceva“,** este titlul scenetei ştiinţifice pe care au urmărit-o de curînd pionierii membri ai cercului de silvicultură de la Casa pionierilor şi şoimilor patriei **Piteşti**. Acţiunea a fost continuată de o captivantă proiecţie de filme despre natura patriei ● **Cît de lung este drumul** omului prin milenii au aflat de curînd pionierii municipiului **Cluj-Napoca,** cu prilejul unei incursiuni ştiinţifice efectuată la „masa rotundă“ intitulată „Ce ştim despre evoluţia omului“. ● **Am aflat că muncitorii de la IRUC-Brad,** judeţul **Hunedoara,** au avut de curînd oaspeţi. Cei cincizeci de pionieri, membri ai cercului de automodele şi mecanică fină de la Casa pionierilor şi şoimilor patriei din localitate care i-au vizitat, au dorit să cunoască din „tainele meseriilor“. Bucuroşi de oaspeţi, muncitorii i-au primit cu prietenie şi, invitîndu-i în ateliere, le-au vorbit despre munca lor ● **Între manifestările culturale** ale pionierilor vrînceni se înscrie cu succes şi recenta expoziţie de artă plastică: „Culorile patriei“, deschisă la Casa pionierilor şi şoimilor patriei **Focşani● Sute de copii din zona Dornelor şi Cîmpulung Moldovenesc — Suceava,** dar şi din Lunca Ilvei şi Ilva Mare, judeţul **Bistriţa Năsăud,** au petrecut o frumoasă zi de iarnă în vecinătatea muntelui Ouşoru, la Dorna Candrenilor. Viu disputatele întreceri de schi fond şi schi alpin, ca şi cele de săniuţe s-au bucurat de aplauzele numeroşilor spectatori prezenţi la această a XII-a ediţie a „Cupei Ouşoru“.

FOTO-
REPORTER „CUTEZĂTORII“

1

2

3

4

Printre cele mai interesante activităţi organizate de către pionierii Şcolii nr. 11 din Tîrgovişte în cadrul acţiunii „Tot înainte“ se înscriu şi cele dedicate cunoaşterii trecutului istoric al patriei.

Ionuţ Dănilă a expediat pe adresa concursului o imagine realizată la Muzeul judeţean de istorie, pe care a intitulat-o **„Cinstim eroii neamului“**(1).

„Cercetătorii ştiinţifici cu... cravată de pionier“... este titlul fotoreportajului trimis de **Ionela Popa** şi **Daniel Covaci** de la Subredacţia de presă a Casei pionierilor şi şoimilor patriei din Piteşti.

E vorba de colegii lor care se dovedesc foarte preocupaţi de protecţia mediului înconjurator (2–3).

Cît de frumoase sînt dansurile populare din ţinutul Chioarului – Maramureş! Dar autorul, grăbit probabil să trimită cît mai repede fotografia, a... uitat să menţioneze pe verso numele şi şcoala unde învaţă. Văzînd-o publicată, cu siguranţă că ni le va comunica (4)!

POŞTA RUBRICII

Ionel Ciubotariu, Şcoala Drăguşeni, judeţul Suceava

Prima ta fotografie este bine executată din punct de vedere tehnic. Încearcă însă să surprinzi cu şi mai multă naturaleţe lucrurile. Chitaristele din formaţia „Zenit“ trebuiau fotografiate în timpul spectacolului şi nu după ce s-au îmbrăcat, astfel încît frumoasele lor costume de-abia se mai zăresc.

Aşa cum ne-ai promis, aşteptăm în continuare colaborarea cu membrii cercului foto din şcoala ta.

FELICITĂRI

PE ADRESA...

PIONIERILOR DE LA ŞCOALA NR. 12

ARAD

De curînd, pionierii Şcolii nr. 12, Arad, au sărbătorit împlinirea a 200 de ani de cînd primii 13 elevi din Micalaca (pe atunci aşezare în apropierea Aradului, azi cartier cu peste 15 000 de locuitori) păşeau sfioşi şi plini de speranţe pragul primului lăcaş de lumină al aşezării.

Este greu, desigur, ca un copil al zilelor noastre să-şi imagineze cum arăta şcoala în urmă cu două secole şi cum învăţau copiii pe atunci. Aşa că, prietenii noştri, pionierii mai mari, s-au gîndit să afle, ajutaţi de dascălii lor, cît mai multe amănunte despre aceasta şi să alcătuiască o monografie a şcolii. Au cercetat, aşadar, arhive vechi, documente din muzee, au discutat cu cei mai vîrstnici localnici. Cu interes, cu răbdare au descoperit izvoare care vorbesc despre cei dintîi învăţători, despre faptul că şcoala lor era la început... o simplă încăpere, cu cîteva bănci, în care preda un singur învăţător. Posibilităţile materiale reduse ale familiilor, ca şi condiţiile grele în care se desfăşurau cursurile făceau ca numărul celor ce învăţau să rămînă mereu scazut.

Acum, în cartier se înalţă luminoasă, impunătoare, şcoala lor. Clădirea nouă – în care învaţă 3 250 de elevi – are numeroase săli de clasă, ateliere, laboratoare, o bibliotecă cu 12 580 cărţi de literatură şi de ştiinţă, terenuri de joacă şi de sport.

Aniversarea şcolii a fost întîmpinată sărbătoreşte. Mai întîi, au participat cu toţii la înfrumuseţarea ei, astfel încît oaspeţii s-o găsească strălucitoare. Un cîntec dedicat şcolii, o expoziţie cu cele mai frumoase dintre lucrările elevilor de azi, un bogat-program artistic – au fost doar cîteva dintre multele şi pasionantele preocupări prin care au întîmpinat această sărbătorire. Ei au adus astfel un omagiu şcolii dragi, care-i pregăteşte pentru viaţă, pentru viitor.

Felicitări tuturor!

În imagine: activul pionieresc al unităţii.

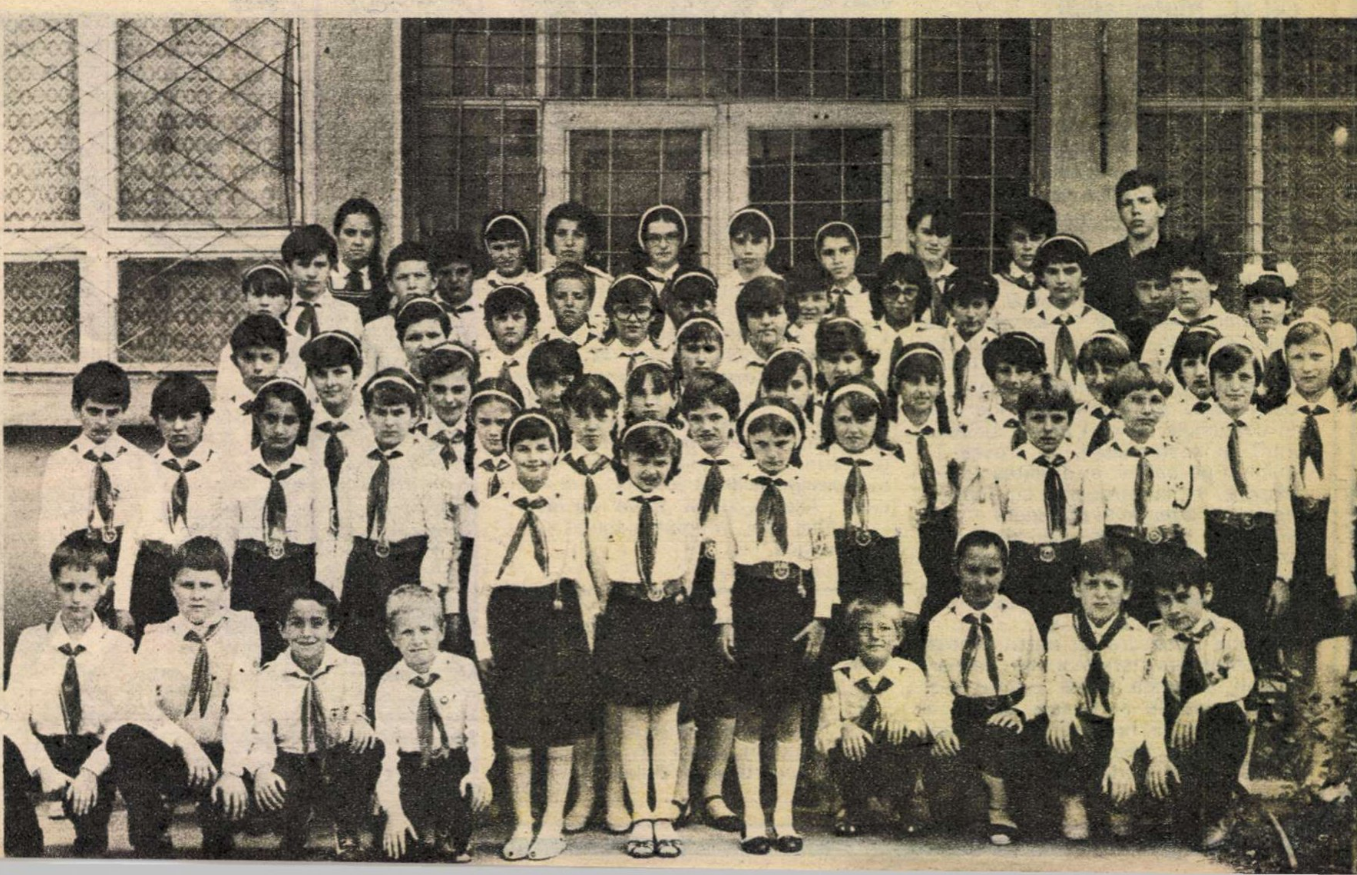

SĂ DESCOPERIM ÎMPREUNĂ:

DRUMUL SPRE PERFORMANȚĂ AL COPIILOR DIN HARGHITA

E greu de-nchipuit, pentru cei care n-au străbătut în plina iarnă meleagurile harghitene, cît de îndrăgite sînt aici sporturile de sezon: și schiul, și patinajul, și săniușul, dar mai ales hocheiul. E pur și simplu irezistibilă atracția pe care acesta o exercită asupra băieților din acest județ. Pe numeroasele patinoare naturale — atît din orașele județului, cît și din satele acestuia, amenajate „ca la carte", cu forțe și posibilități proprii - zi de zi, pe toată durata iernii, sute de copii se „luptă" cu pucul, într-o „bătălie" dintre cele mai frumoase. Numeroasele întreceri locale, republicane și chiar internaționale în care sînt angrenați, an de an, sînt doar cîteva dintre „tablourile" pe care această pasiune pentru hochei a copiilor harghiteni le oferă la tot pasul.

„Stele" ce răsar pe firmamentul hocheiului, dar și pe cel al... matematicii

Sub cupola modernului patinoar, aflat în chiar centrul orașului, copiii componenți ai echipei de „speranțe" a Clubului sportiv școlar din localitate, campioni ai țării în 1986 la categoria lor de vîrstă, și-au pus în mișcare, în regim maxim de funcționare, toate... motoarele energiei lor clocotitoare. Sub privirile atente ale antrenorului — Antal Zsombar, fost component al echipei „Dinamo" București —, ascultînd de sfaturile și de... fluierul acestuia, cei aproape 30 de copii sînt prinși într-o frenetică și pasionantă „bătălie" desfășurată pe gheața patinoarului. În costumele lor ce-i fac să semene mult cu cosmonauții, cu crosele în mîini și pe patine, ei urmăresc și își dispută — cu ardoare, cu îndrăzneală, cu energie și pricepere — micul dar... greul puc. Cei aflați dincolo de mantinelă au astfel prilejul să urmărească un spectacol sportiv atît de interesant, încît nu-și pot dezlipi privirile de la el.

...Cele două ore au trecut. Antrenamentul s-a terminat. În vestiar, grăbiți s-ajungă acasă pentru a-și pregăti lecțiile și temele pentru a doua zi, micii hocheiști ies, în doi timpi și trei mișcări, din ciudatele lor „carcase" purtate pe patinoar și intră în costumele obișnuite, de stradă. E un scurt răgaz, în care putem sta de vorbă cu ei și cu antrenorul lor. Și-n care aflăm despre ei o mulțime de lucruri, unul mai interesant și mai îmbucurător decît altul. Între altele, și despre **Sorin Public** și **Borsody Csaba.** Amîndoi sînt elevi în clasa a VIII-a — primul, la Școala nr. 11, al doilea, la Școala nr. 1. Colegi de echipă și prieteni buni, ni se spune despre ei că sînt și hocheiști de viitor. Și mai aflăm ceva: că Sorin este, an de an, premiant (premiul II în anul școlar trecut) și un matematician de înaltă clasă. Și că tot matematica e pasiunea nr. 1 a lui Csaba, hocheist care, la un recent turneu internațional (desfășurat în Cehoslovacia și la care, pe lîngă cele două echipe ale gazdelor și una a noastră, au mai participat formații din Suedia, Finlanda și Austria) a fost desemnat drept „cel mai bun atacant". Așadar, două „stele" ce răsar în hochei, dar, în egală măsură, și în matematică.

Descoperirile lui Ghiocel

În trenul (din care coborîm la Izvorul Oltului), apoi în autobuzul care ne poartă spre Bălan ne însoțește, în calitate de ghid, **Ghiocel Pop**, elev în clasa a VII-a la Școala nr. 11 din Miercurea Ciuc. Deși nu prea-i pasionat de sport (cu toate că practică din mai toate cîte puțin), Ghiocel are o admirație deosebită față de colegii lui hocheiști. **„Mileniul trei va avea nevoie de oameni inteligenți, voinici, puternici, rezistenți"** — ne spune el. **Iar ei așa vor fi, sînt sigur".** Ghiocel are de gînd să „facă" și el hochei, măcar un an sau doi, dar deocamdată e preocupat de altceva: de geografie, de biologie și de istorie, de tot ceea ce-i poate oferi răspunsuri la o mie și una de întrebări capitale" pe care și

le pune mereu. **„În ce loc de pe glob s-a aflat Atlantida?"** Ei bine, dacă nu știți, el ne poate spune. Cum a descoperit-o? A luat un planiglob, a decupat frumos toate continentele, apoi le-a apropiat unele de altele **(„cum erau înainte de a începe deriva acestora"** — ne precizează el). Ce a descoperit Ghiocel? Că peste tot continentele se lipesc atît de bine unul de altul, de-ai zice că... ieri s-au separat. Undeva, totuși, într-o zonă situată între Marea Caraibilor și Golful Mexic, rămîne un imens gol. **„Acolo cred eu că a fost Atlantida".**

Ghiocel — o adevărată enciclopedie, care te impresionează prin marele lui bagaj de cunoștințe — mai are multe alte „descoperiri" și ipoteze de acest fel. Are și un caiet în care și-a scris prima lui povestire științifico-fantastică, intitulată „Aventură în Bermude" (o palpitantă călătorie inter-galactică, în care e însoțit de surioara lui mai mică, Luiza), precum și cîteva poezii pe această temă. Interesant băiat, nu-i așa? Ei bine, cu un asemenea ghid — un viitor genetician **(„Genetica va fi știința nr. 1 a mileniului trei"** — ne asigură Ghiocel), nici nu știm cînd trece timpul și iată-ne ajunși la Bălan.

Alți „cavaleri" ai gheții, dar nu numai atît

Doar ce coborîm din autobuz în acest mic, dar deosebit de pitoresc și, mai ales, important centru minier al țării, și-i și descoperim pe renumiții copii schiori în plină activitate. Sînt cîțiva dintre membrii Clubului sportiv „Pionierul" din această localitate, club ce s-a impus prin rezultatele deosebite obținute de către copiii pregătiți de către profesorul antrenor Ion Hada. Între altele, ei au cucerit, în 15 ani, 15 titluri de campioni republicani. Unii urcă, alții tocmai coboară, în viteză amețitoare, pe pîrtia de pe dealul ce-ncepe chiar din... ușile blocurilor. Între ei avem prilejul s-o cunoaștem și pe **Emilia Lemnaru,** acum elevă în clasa a VIII-a, fostă campioană a țării, și care se pregătește intens pentru recucerirea acestui titlu.

La Casa pionierilor și șoimilor patriei zăbovim mai mult. Ne obligă la aceasta membrii formației de dansuri moderne, tematice și de societate care, sub îndrumarea profesoarei de coregrafie Ida Dan, tocmai se pregătesc pentru un nou spectacol. Aflăm că acești copii (cei mai mulți dintre ei, precum frații **Monica** și **Dan David, Veronica Panaite, Liliana Apetrei, Laura Zoltan, Maria** Olaru, **Eliza Benedik,** sînt fii și fiice de mineri) au urcat, pînă în prezent, pe cea mai înaltă treaptă a podiumului în „Cîntarea României": trei locuri întîi la nivel republican, plus alte locuri doi și trei. Ne mai reține, cu pasiunea lui deosebită pentru electronică, și Sorin Ciornovshi (pe care-l găsim în atelier lucrînd de zor la ultima lui creație, un aparat dintre cele mai sofisticate), precum și formația de muzică folk și cea de teatru de păpuși.

Pînă la urmă ajungem și la patinoar și la hocheiști. Descoperim aceeași atmosferă ca și la Miercurea Ciuc. Și aici hocheiul e marea pasiune de iarnă a băieților.

Să fii hocheist, să te pregătești sub bagheta antrenorilor Albert Wilmos și Antal Istvan e un vis al fiecărui băiat din acest orășel muncitoresc. Un vis pe care mulți dintre ei — aproximativ 100 în momentul de față — și-l împlinesc. Și e o plăcere, o bucurie să-i privești pe acești copii. Ies minerii din schimb. Vin, dimineața sau seara — iar duminica, la orice oră — și se opresc la mantinela patinoarului și își privesc copiii pe care cu greu îi recunosc în echipamentul de hocheiști. Mai ales dacă aceștia își trag peste fețe și apărătorile de plastic ale căștilor, nu mai ai cum să-ți dai seama cine se află sub multicolora carcasă ce-i acoperă complet. Oricum însă, ai ce vedea și ce admira. În „armurile" lor de ultimă oră, par niște cavaleri moderni. Sabia au înlocuit-o cu crosa, caii — cu patinele, arena turnirelor, cu oglinda de gheața a patinoarului, iar obiectul disputei — cu acel mic segment de cilindru, negru și greu, denumit puc. În rest, „bătălia" oferă același spectacol palpitant, în care curajul, îndemînarea, promptitudinea și rezistența fizică sînt etalate în toată strălucirea lor.

Și la Bălan „stelele" ce răsar pe gheața patinoarului își dovedesc aptitudini și posibilități deosebite nu numai în hochei, ci și în alte domenii. **Ciprian Bratu, Kozma Lorant, Szekely Andras** sînt printre primii, printre cei mai buni nu numai pe gheața patinoarului, în postură de „hocheiști", ci și la carte, în școlile în care învață, fiind premianți an de an.

...Frumoși sînt, și frumos cresc, în acești ani, copiii de pe plaiurile harghitene. Dispunînd cu toții, indiferent de naționalitate, de minunate condiții de viață și de învățătură, ei se pregătesc intens — și-n școli, și-n ateliere, dar și pe terenurile de sport, pentru muncă și viață, pentru viitorul luminos al României socialiste.

CONSTANTIN DIACONU
Foto: MIHAI NIEDL

* * *

Semafor

ANCHETA NOASTRĂ:

CUM NE COMPORTĂM PE STRADĂ?

• Un băiat politicos • Accidentul a fost evitat • Campioni ai... timpului pierdut • O balerină de... nota 10 • Graba poate strica, oricind, treaba • Cînd nu rezişti tentaţiei... fotbalului.

Un băiat, cu o sacoşă în mînă, vine dinspre hotelul Parc, se opreşte pe trotuar, se uită în dreapta şi în stînga şi, văzînd că nu se apropie nici o maşină, traversează strada pe la trecerea pentru pietoni. Apoi se opreşte pe trotuar, în staţia autobuzului 331. Alături, cu două sacoşe... cît el de mari, o bătrînica. Autobuzul vine. Bătrînica dă să se urce. Dar sacoşele, zăpada şi gheţuşul o fac să şovăie. Îi e greu, se vede. Dar nu pentru mult timp. Luîndu-i o sacoşă şi prinzînd-o de mînă, băiatul o ajută să se urce. „Mulţumesc, maică!" – zice bătrînica, privindu-l cu duioşie.

Cine-i acest adevărat „cavaler"? Se numeşte Andrei Ionescu şi este elev în clasa a V-a la Şcoala nr. 179. Azi s-a sculat mult mai devreme, pentru că a avut antrenament la judo. Între 8 şi 9,45. Lecţiile şi temele? Şi le-a făcut de aseară, iar acum se grăbeşte să-şi mai repete o dată la geografie şi la istorie. Anul trecut a luat premiul III, iar anul acesta are numai note de la 8 în sus.

Mai departe, pe o stradă intens circulată. O fată, cu o geantă in mînă, fără să se uite în jur, se avîntă în traversarea străzii prin faţa unui autocamion oprit pe dreapta şi... apare brusc în faţa unui autoturism care tocmai depăşea autocamionul. Claxon, viraj, derapaj – din fericire controlat – şi... accidentul e evitat în extremis. Speriată, fata nici nu se uită înapoi, aleargă şi dispare în curtea unei case de peste drum. Cît de mult ar fi putut s-o coste graba, clipa aceea de neatenţie, dacă şoferul autoturismului n-ar fi condus preventiv şi n-ar fi fost atît de îndemînatic!

Sîntem pe bulevardul Bucureştii-Noi. Maşini, tramvaie, pietoni. Printre ei, doi băieţi ne atrag atenţia. Merg... lălăind, cum se zice. Din cînd în cînd se opresc, discută, rîd, se îmbrîncesc. La un moment dat, unul dintre ei coboară de pe trotuar pe „patinoarul" străzii şi se dă pe gheţuş. Din spatele lui se apropie o maşină care-l claxonează îndelung. Băiatul se urcă pe trotuar, rîzînd, apoi, după ce maşina trece, din nou coboară în stradă, unde face pe... patinatorul... fără patine. Gabriel L. (clasa a VI-a, Şcoala nr. 192) şi Florin C. (clasa a V-a, Şcoala nr. 187) sînt prieteni „vechi". Unde se duc la ora aceasta? „Să cumpărăm struguri"... Nu se grăbesc, de ce să se grăbească? Lecţiile, temele? Da, şi le-au făcut. Dar... nu chiar pe toate. Gabriel mai are de învăţat la zoologie, iar Florin, de făcut două exerciţii şi o problemă la matematica. Dacă mai au timp? „Vedem noi, ne orientăm!" Cum stau cu notele pe acest trimestru? „Nu prea grozav". Între altele, amîndoi au – culmea coincidenţei! – cîte... doi de 4 la aceleaşi materii: la română şi la matematică.

Între timp, o fată năltuţă traversează bulevardul. Corect, pe la trecerea de pietoni. Şi atentă. E Roxana Oprea, elevă în clasa a VIII-a la Liceul „George Enescu". A ieşit pentru puţin timp, să-şi cumpere abonament pentru toate mijloacele de transport în comun. De ce pentru toate? Pentru că are mult de mers, în fiecare zi. E la clasa de balet şi formaţia lor prezintă deseori spectacole în oraş. Azi, de pildă, la orele 15, vor da un asemenea spectacol la Palatul pionierilor şi şoimilor patriei... Da, învaţă bine. Anul trecut a luat premiul III, iar anul acesta are numai note bune şi foarte bune.

Stop-cadru. L-am „prins" pe peliculă pe Cristian Popescu, elev în clasa a VIII-a la Şcoala nr. 192. E grăbit. Atît de grăbit încît aleargă printre... şinele de tramvai! Unde se grăbeşte? La şcoală. La orele 11 are meditaţie la matematică şi nu vrea să întîrzie. E de acord, e periculos să mergi printre şine, dar a vrut să... scurteze drumul (?!). De-acum însă n-o să mai procedeze niciodată aşa...

Orele 11. Alţi doi băieţi, doi prieteni – Florin Stan (clasa a VII-a, Şcoala nr. 181) şi Ionuţ C. (clasa a V-a, Şcoala nr. 179) – par a fi ieşit la plimbare. Aflăm repede de ce nu sînt grăbiţi: Florin e răcit şi are scutire medicală (tocmai se duce la farmacie să-şi cumpere nişte medicamente), dar Ionuţ... A plecat la şcoală cu o oră mai devreme! De ce? La-nceput ezită, dar pînă la urmă ne spune: pentru fotbal, marea lui pasiune. Nu-i pasă că-i iarnă, zăpadă şi gheaţă. Lecţiile, temele? Şi le-a făcut, dar... ar mai avea ceva: la matematică, un exerciţiu care nu i-a ieşit. Dacă însă ar mai fi rămas acasă, măcar 30 de minute, l-ar fi rezolvat. Un gol în poarta de fotbal, dar unul şi în cunoştiinţele lui...

•

Iarna pe stradă. Zăpadă şi gheaţă. Bucurie, dar şi posibile pericole. Strada nu este — şi nu trebuie sa fie — altceva decît drumul pe care îl parcurgem — cu atenţie şi cu respect faţă de regulile de circulaţie, faţă de ceilalţi oameni, faţă de timpul nostru — spre un scop precis.

Ancheta noastră va continua într-un număr viitor. Aşteptăm să participaţi şi voi la realizarea ei.

C. PĂLTINEANU
Foto: **MIHAI NIEDL**

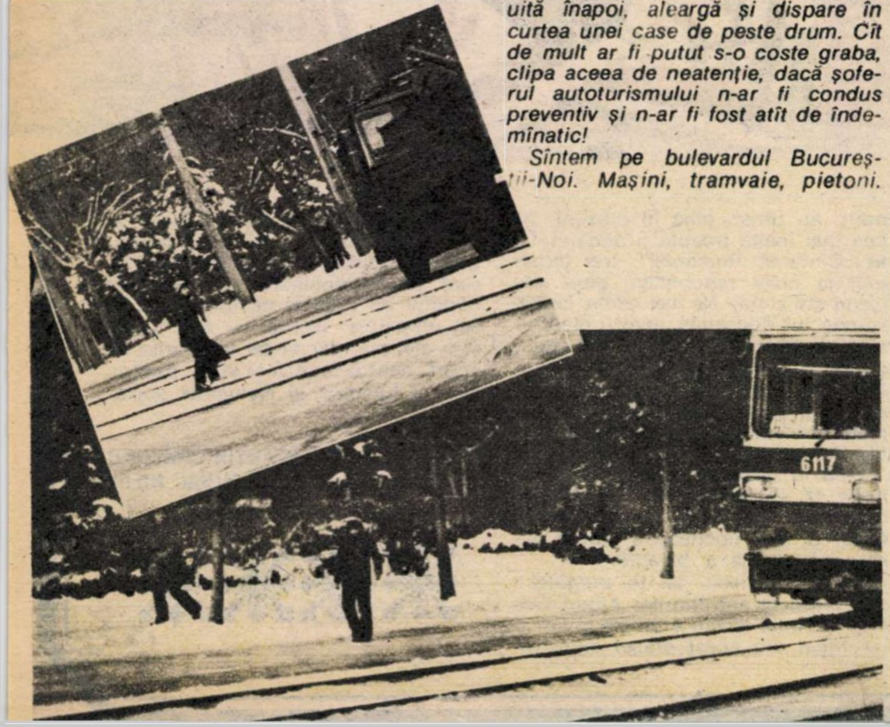

Radu Merişor CAUTĂ O SOLUŢIE

În autobuz

Radu Merişor a găsit un loc liber în autobuz. Se aşază. La staţia următoare, urcă două călătoare de aceeaşi vîrstă: o persoană necunoscută şi profesoara lui de română.

Căreia dintre ele îi va ceda locul?

Între şahişti

Pasionat de şah, cu toate că joacă destul de slab, Radu Merişor se întîlneşte în drum spre şcoală cu colegul său de clasă, Valentin Bădiţă, cîştigător al unui recent şi important turneu şahistic.

Bucuroşi, se grăbesc unul în întîmpinarea celuilalt.

Cine credeţi că e firesc să salute primul?

Lucrare scrisă la matematică

În timpul lucrării scrise la matematică, Tomiţă Simionescu îl roagă în şoaptă pe Radu Merişor să-i „sufle" unul dintre rezultate. Merişor cade pe gînduri...

În trimestrul trecut, rolurile fuseseră altele: Tomiţă îi „strecurase" rezultatul.

Cum va proceda acum Merişor?

SANDU ALEXANDRU

ECONOMISIREA ENERGIEI

O ÎNDATORIRE PATRIOTICĂ A NOASTRĂ, A TUTUROR!

Pe frontul energiei, cuvîntul de ordine al preocupării și acțiunii fiecărui cetățean din țara noastră este economisirea severă a fiecărui gram de combustibil, a fiecărui kilowatt-oră de energie electrică. Pentru că efortului depus în această iarnă de către mineri și energeticieni în bătălia de a asigura resursele necesare bunei desfășurări a activității din întreprinderi și de pe șantiere trebuie să-i răspundem toți prin înaltă chibzuință, atunci cînd este vorba de acest bun al țării, al nostru, al tuturor — **energia**.

Așa cum se arată în recentul Decret al Consiliului de Stat, economisirea la maximum a gazelor naturale și energiei electrice constituie o cerință prioritară, o îndatorire patriotică a fiecărui om al muncii, a fiecărui cetățean.

Acasă, la locul de muncă, la școală și în laboratoare să facem totul pentru reducerea cu 20 la sută a consumului de energie electrică pentru iluminat și utilizări casnice, respectînd, astfel, cotele stabilite pentru lunile februarie și martie de Decretul Consiliului de Stat.

Pentru economisirea acestor resurse vitale desfășurării normale a activității economico-sociale voi, pionierii și școlarii, sînteți chemați să sprijiniți zi de zi, oră de oră, cu inițiativa și posibilitățile voastre, eforturile părinților, ale întregului popor. Așadar, **acasă,** gospodăriți-vă în așa fel timpul de învățătură, încît pregătirea lecțiilor să se desfășoare la lumina zilei. Reduceți la minimum iluminatul artificial, nu lăsați becul aprins atunci cînd nu sînteți în încăpere. Raționalizați la maximum folosirea aparatelor electrocasnice, evitați întrebuințarea acestora atunci cînd nu este strictă nevoie de ele. **În blocul** în care locuiți, sprijiniți asociațiile de locatari în acțiunea de micșorare a consumului la iluminatul holurilor, al scărilor, prin reducerea numărului de becuri și montarea automatelor de scară. **La școală,** în sălile de clasă, în laboratoare și ateliere consumul de energie electrică trebuie diminuat la maximum și se impune să înlăturăm cu desăvîrșire orice consum inutil de energie electrică și gaze naturale.

PIONIERI ȘI ȘCOLARI!

Acționați zi de zi, oră de oră, alături de părinții voștri, pentru aplicarea neabătută a prevederilor Decretului Consiliului de Stat cu privire la raționalizarea consumului de gaze naturale și energie electrică! Dați dovadă de maximă chibzuință în folosirea resurselor energetice, înlăturați orice formă de risipă!

Acasă, la școală, în laboratoare dovediți un înalt spirit de răspundere în folosirea gazelor naturale și energiei electrice. Economisirea acestor resurse energetice ale țării este o datorie de conștiință, o îndatorire patriotică a noastră, a tuturor.

Ați întrebat?
Vă răspundem!

AUREL CHIRU din BRĂILA a auzit despre Thor Heyerdahl și ne cere cîteva date despre el.

Exploratorul și antropologul norvegian este celebru mai ales pentru cîteva experimente de mare anvergură privind navigația oceanică în trecutul îndepărtat. Prima experiență de acest fel a constat în parcurgerea în plin ocean a distanței dintre portul Callao din Peru și reciful de corali Raroia din Polinezia, la bordul unei plute simple din bușteni de balsa și bambus, după modelul indienilor precolumbieni. Expediția s-a desfășurat în 1947. În anii 1969 și 1970, Thor Heyerdahl a încercat să refacă mijloacele de navigație ale egiptenilor antici și să traverseze Atlanticul cu ajutorul unor ambarcații construite din planta numită papirus (în imagine). Omul de știință norvegian a mai întreprins expediții arheologice în Insulele Galapagos (1953) și în Insula Rapa Nui (1965) din Oceanul Pacific.

MARILENA CELU din RĂDĂUȚI ne întreabă: Ce este un autotren?

Autotrenul este un nou mijloc de transport preconizat de un grup de cercetători de specialitate Este vorba despre un „tren“ aerian suspendat, care ar circula pe o cale de monorai fixată prin cabluri de piloni înalți din beton și oțel, plasați la intervale de 350 de metri unul de altul. Noul vehicul, cu o capacitate de 80 de locuri, ar fi suspendat de cale prin intermediul unor roți pneumatice. Viteza maximă ce va putea fi atinsă de aceste vehicule va fi de 200 de kilometri pe oră.

În prezent, asupra noului mijloc de transport se mai fac încă studii, fiind în construcție un model redus al structurii.

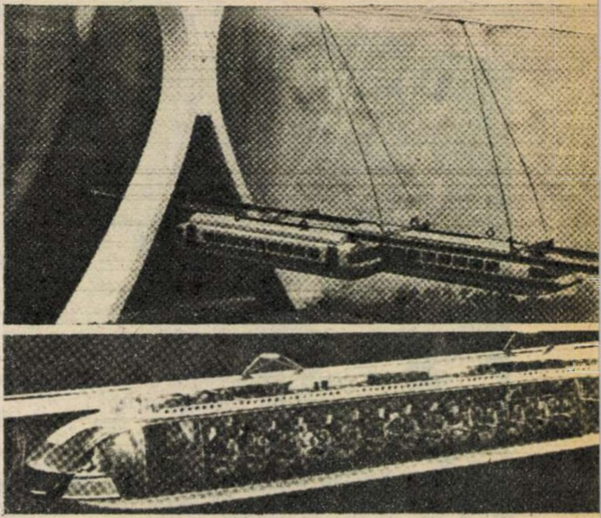

DISPECER „CUTEZĂTORII“

Doresc să corespondeze pe teme de:

Electronică: Remus Miclea, 13 ani, str. Spartacus nr. 48, bloc SQ1, sc. B, ap. 30, Oradea, jud. Bihor, cod 3700.

Matematică: Cristina Pleș, 12 ani, Cocora, jud. Ialomița, cod 8418; Marcela Azoicăi, 14 ani, comuna Ibănești, sat Dumbrăvița, nr. 180, jud. Botoșani, cod 6859.

Istorie: Cătălin Știrbu, 14 ani, b-dul George Enescu nr. 29, bloc T 48, scara C, et. 9, ap. 39, Suceava, cod 5800.

Geografie: Roxana Toderiță, 10 ani, str. Oituz nr. 22, sc. 4, ap. 33, municipiul Gh. Gheorghiu-Dej, jud. Bacău, cod 5450.

Literatură: Carina Casian, str. Valea Albă nr. 47, Bușteni, jud Prahova, cod 2185; Daniela Fudulache, 14 ani, comuna Cașin, sat Curița nr. 255, jud. Bacău, cod 5858; Elena Iacob, com. Rotunda, jud. Olt, cod 0838; Steluța Stîngă, 14 ani, comuna Călmățuiu de Jos, jud. Teleorman, cod 0779.

Filatelie: Dorina Alexandra Nan, 14 ani, comuna Viișoara, jud. Teleorman, cod 0748; Constantin Gh. Toader, 13 ani, comuna Vlădeni, jud. Botoșani, cod 6813; Filip Moisil, 13 ani, str. Cîrtibav nr. 172, comuna Șanț, jud. Bistrița-Năsăud, cod 4533; Mihai Mustață, 10 ani, str. Aurului nr. 20, bl. M 1, sc. A, et. 3, ap. 16, sect. 2, București cod 73521; Simona Adriana Blesneac, str. Carpați nr. 43, Huși, jud. Vaslui, cod 6575; Laurențiu Toma, str. Călugăreni nr. 5, bl. V 1, sc. A, et. 4, ap. 9, Oradea, jud. Bihor, cod 3700; Marian Olariu, 14 ani, str. Decebal nr. 22, Hîrșova, jud. Constanța, cod 8773.

DIN TEZAURUL NATURII ROMÂNEȘTI

Din sipetele rare, încărcate cu frumuseți, unele unice pe globul terestru, pe care natura le-a dăruit pămîntului românesc, vă prezentăm acum zece dintre cele mai diverse. O facem îndemnîndu-vă călduros de a merge să le cunoașteți direct și să le admirați acolo unde se află, ca niște comori perpetue — deschise ochiului și spiritului nostru.

DELTA DUNĂRII este unul dintre cele mai de seamă, originale și pitorești monumente ale naturii de pe Terra și cel mai important loc de popas al păsărilor migratoare între regiunile arctice și cele tropicale. În rezervația Buhaiova cuibărește singura mare colonie de pelican comun din Europa, precum și cormorani mari, țigănuși, egrete mici, lopătari, stîrci roșii. În rezervația Zătoane cuibăresc pelicanii creți, lebedele cucuiate și stîrcii pitici. Pădurile Letea și Caraorman adăpostesc stejarul de luncă, stejarul brumăriu, plopul alb, plopul negru, frasinul, frasinul pufos, circelul, colilia, precum și numeroși arbuști și liane de origine sudică.

CHEILE NEREI reprezintă o atracție turistică de primă mărime a Munților Banatului. Pe o distanță de 22—25 km, între localitățile Șopotu Nou și Sasca Română, rîul Nera și-a tăiat un sector important de chei, despicînd stîncile muntelui la o adîncime de 200—250 m de spinarea versanților. Și-au cîștigat titlul de monumente ale naturii datorită aspectului lor sălbatic și extensiunii formelor carstice, a numeroaselor specii floristice și faunistice mediteraneene. Printre cele mai importante peșteri din chei sînt cele de la Pînza Albinei, Avenul Porcului, peștera lui Vit, peștera Voinii.

NUFĂRUL SUBTROPICAL de la Băile „1 Mai“ (jud. Bihor) viețuiește în apa lacurilor formate de cîteva izvoare termale (în special în Ochiul Mare, lacul principal, cu o suprafață de 600 mp) ce au în tot timpul anului o temperatură de 30—31° C. Planta este un relict terțiar, fiind înrudită cu nufărul egiptean. Băile „1 Mai“ (de lîngă Oradea) este unica stațiune din Europa în care această superbă plantă crește spontan.

MUNTELE DE SARE, situat la marginea de vest a localității Slănic-Prahova, se prezintă sub forma unei stînci înalte de circa 25 m, împodobită feeric cu zeci de mii de lapiezuri (șanțuri) săpate de precipitații în sarea strălucitoare. Printr-un scurt tunel se intră în interiorul acestei mirifice bijuterii de sare, unde se află tăinuit un mic lac deschis către bolta reflectată în apă și cu pereți înalți, netezi, împodobiți cu concrețiuni de sare.

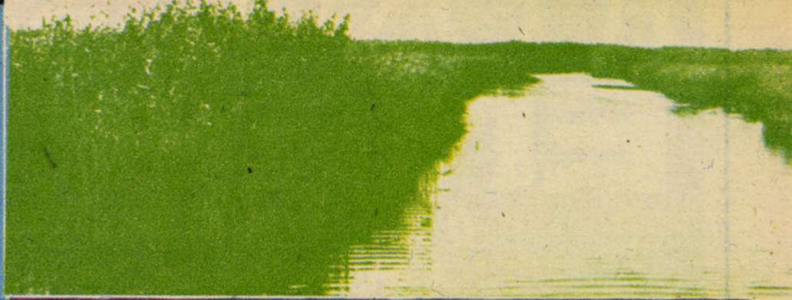

ENCICLOPEDIE „CUTEZĂTORII“

CAPRA NEAGRĂ din Carpați, cu blană neagră și coarne scurte, avînd un aspect de antilopă (supranumită chiar „Antilopa Carpaților"), este o excelentă cățărătoare, executînd salturi acrobatice spectaculoase. Ea trăiește în locuri stîncoase, greu accesibile, în grupuri.

GHEȚARUL DE LA SCĂRIȘOARA, situat în inima Munților Apuseni, deasupra văii Gîrda Seacă, la altitudinea de 1 100 m, este cea mai mare peșteră cu gheață din țara noastră. Ghețarul — un bloc de aproximativ 50 000 de metri cubi de gheață — are o vechime de zeci de mii de ani.

GAROFIȚA PIETREI CRAIULUI, una dintre cele mai frumoase și gingașe flori de munte, nu poate fi întîlnită decît la noi, pe pajiștile și padinile crestelor muntelui amintit. Petalele florii, răsfrînte larg, sînt de un roșu de cîrmîz șters. Pe ele sînt trase, în lung, dungi de un roșu mai închis, iar spre lăuntrul florii apare o rozetă de dantelă fină, cu ochiuri mici de aceeași culoare, mai închisă. Urmează apoi un cerc alb, cu raze iarăși roșii, iar în mijloc, un joc de verde și alb neîntrecut. Această specie rarisimă ar fi apărut în miocen, ca endemism al unei enclave carpatice, crescînd aici de peste o jumătate de milion de ani!

RÎPA ROȘIE, rezervație geologică situată la 3 km nord-est de orașul Sebeș (jud. Alba), se prezintă, pe malul drept al văii Secașului, sub forma unui perete înalt de 125 m și lung de 600 m. Pe acesta apar variate alternanțe de roci. Șiroirea apelor asupra acestor depozite neomogene a dat naștere celor mai frumoase „piramide" din țara noastră.

PEȘTERA TOPOLNIȚA, din Podișul Mehedinți, este a doua din țară (după Peștera Vîntului) ca dezvoltare, cu cei peste 16 000 m de galerii. Ea adăpostește numeroase lacuri întinse și adînci, săli de mari dimensiuni, cu gigantice blocuri de stîncă prăbușite, baldachine, draperii și stalagmite înalte, depășind uneori 5 m.

VULCANII NOROIOȘI din comuna Berca (jud. Buzău) au luat naștere ca urmare a pătrunderii apei de ploaie în depozitele argiloase, bogate în hidrocarburi lichide și gazoase, pe care le transformă într-un noroi foarte fluid și sărat, de culoare cenușie-neagră. Gazele de petrol din adînc, ridicîndu-se, aduc la suprafață acest noroi sub forma unor bășici mari, apoi se răspîndesc în aer. Noroiul revărsat în jurul gurii de erupție formează un mic crater conic de „vulcan" inofensiv. Acest fenomen geologic se întinde pe o suprafață de cîteva sute de metri pătrați cu aspect inedit, de peisaj extraterestru, acoperiți de argilă sărată, crăpată prin uscare, pe care se văd conurile „vulcanilor" și lungi crevase în sol.

CLAUDIU VODĂ

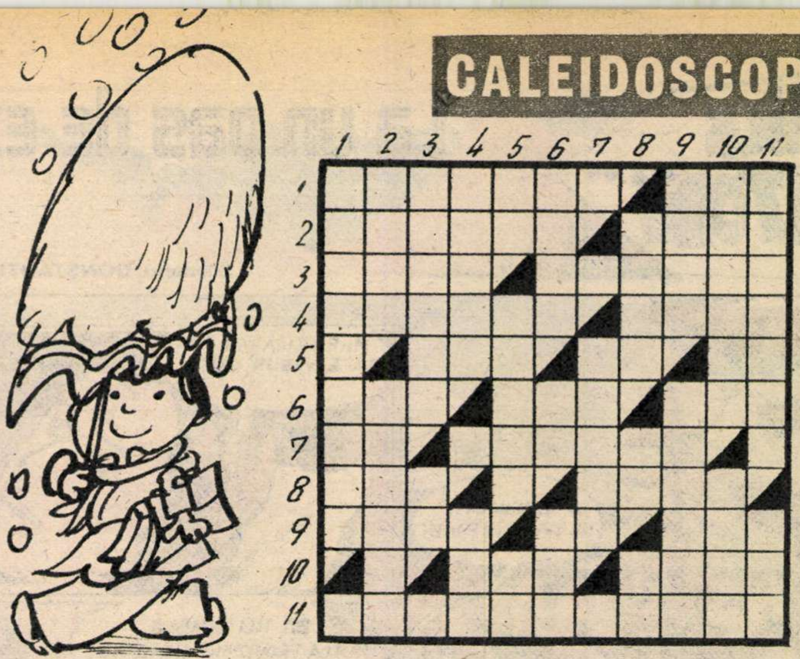

Decor alb

ORIZONTAL: 1) Scriitor român, autorul dramei istorice „Valea Albă". Aurul alb. 2) Tonicul... albiturilor. Rîu în U.R.S.S. 3) Tină în amestec. Pește mic de culoare albă-argintie (pl.). 4) Încrengătură de viermi. Celebru urs polar. 5) Vreme cu crivăț. Asia. Albită în final. 6) În acest loc (pop.). Formație apicolă. Patruped... bălan. 7) Aidoma. Marele autor al compoziției „Darul culorii albe". 8) Cristale mărunte. Localitate în Danemarca. 9) Ninși. Repar! Lac în U.R.S.S. 10) Beteală (reg.). Nu se mișcă. 11) Cu părul alb (pl.).

VERTICAL: 1) Se prăvale din înălțimi înspumată. 2) Autorul tabloului „Iarna". Mineral argilos alb întrebuințat la fabricarea porțelanului. 3) Lucrători în subteran. Sofia Bănică. 4) Specie de poezie la modă în secolul trecut (pl.). Dispozitiv la războiul de țesut. 5) Flori de lotus! Anotimp alb. Repere. 6) Electrod pozitiv. Osie. Autorul poeziei „Alb" (Aurel). 7) Gingașul Ghiocel. 8) Hîrtie de calitate superioară. Particule de cretă! Casete. 9) Dezghețat. Prins cu ață albă (pl.). 10) Nu mai e imaculată. Zăpadă. 11) Ursul alb sau hermina. Cu carnea albă.

DICȚIONAR: AGAN, TANI, ORSO, UMP.

ȘAH

Redăm în continuare o partidă de mare frumusețe, cu o splendidă combinație în care albul a sacrificat turnul și dama și a cîștigat cu concursul nebunului. Partida a fost jucată în 1625 de către vestitul șahist calabrez Greco:

1. e4—b6 2. d4—N b7 3. N d3—f5? 4. e:f5! (Albul dă un turn pentru a ocupa diagonala mică!) N: g2 5. D h5+—g6 6. f:g6—Cf6? (Trebuia N g7. Acum albul sacrifică și dama și aplică un „croșeu" decisiv.) 7. g:h7+! C: h5 8. N g6 mat.

JONGLERIE... ÎN SPAȚIU

Plasați în cerculețele acestei figuri cifrele de la 7 la 18 în așa fel încît suma cifrelor din vîrfurile fiecărui pătrat să fie egală cu 50, iar sumele cifrelor dispuse pe diagonalele pătratului exterior să fie egale între ele. Ați reușit?

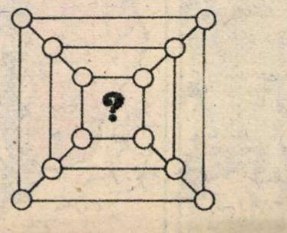

DEZLEGAREA JOCURILOR DIN NUMĂRUL TRECUT:

POVESTE DE IARNĂ: 1) Minulescu. 2) Otarie. Arte. 3) Rămurea. Arm. 4) Ene. Sirop. 5) Tace. Miie. 6) Eminescu. Er. 7) Nana. 8) Ins. Git. 9) Su. Aburi. Tu. 10) Eschimoși. 11) Rigola. Pana.

UN PĂTRAT CU PROBLEME:

9	1	5
1	5	9
5	9	1

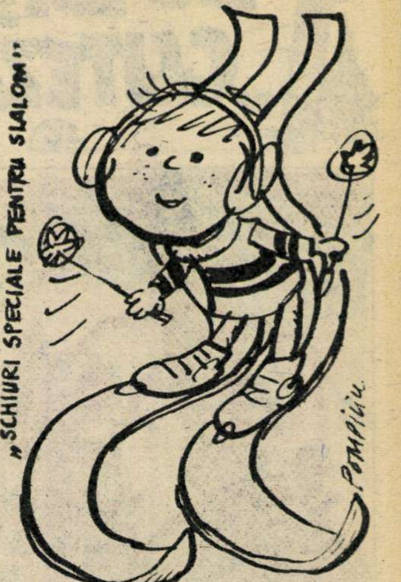

TICUȚĂ CEL UITUC

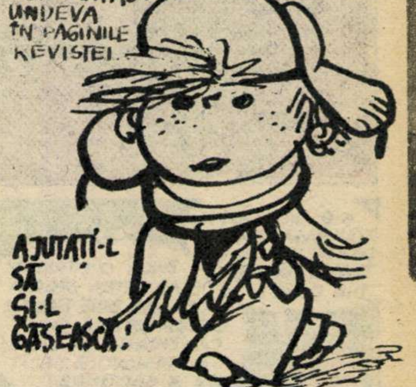
GHIOZDANUL LUI TICUȚĂ ESTE RĂTĂCIT UNDEVA ÎN PAGINILE REVISTEI.
AJUTAȚI-L SĂ ȘI-L GĂSEASCĂ!

Ce v-a plăcut din acest număr?

Ce mai doriți să publicăm?

COPERTA NOASTRĂ

Foto: M NIEDL

In laboratorul de biochimie al Palatului pionierilor și șoimilor patriei.

CUTEZĂTORII 7 Redacția revistelor pentru copii — București

REDACTOR ȘEF: ION IONAȘCU
SECRETAR RESPONSABIL DE REDACȚIE: OVIDIU ZOTTA
RESPONSABIL DE NUMĂR Constantin Diaconu; *PREZENTAREA ARTISTICĂ* Pompiliu Dumitrescu; *PREZENTAREA TEHNICĂ* Viorel Sâmpetrean

Redacția Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon 17 60 10. ADMINISTRAȚIA Editura Scînteia TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" – Sector export-import presa P.O.Box 12-201, telex 10376 prsfir București, Calea Griviței nr. 64-66.

Materialele nepublicate nu se înapoiază. *Index 41836 12 pagini 1,50 lei*

EXPEDIȚIILE „CUTEZĂTORII“

La un pas de extraordinar

Scenariu: **CONSTANTIN DIACONU** Desene: **SORIN ANGHEL**

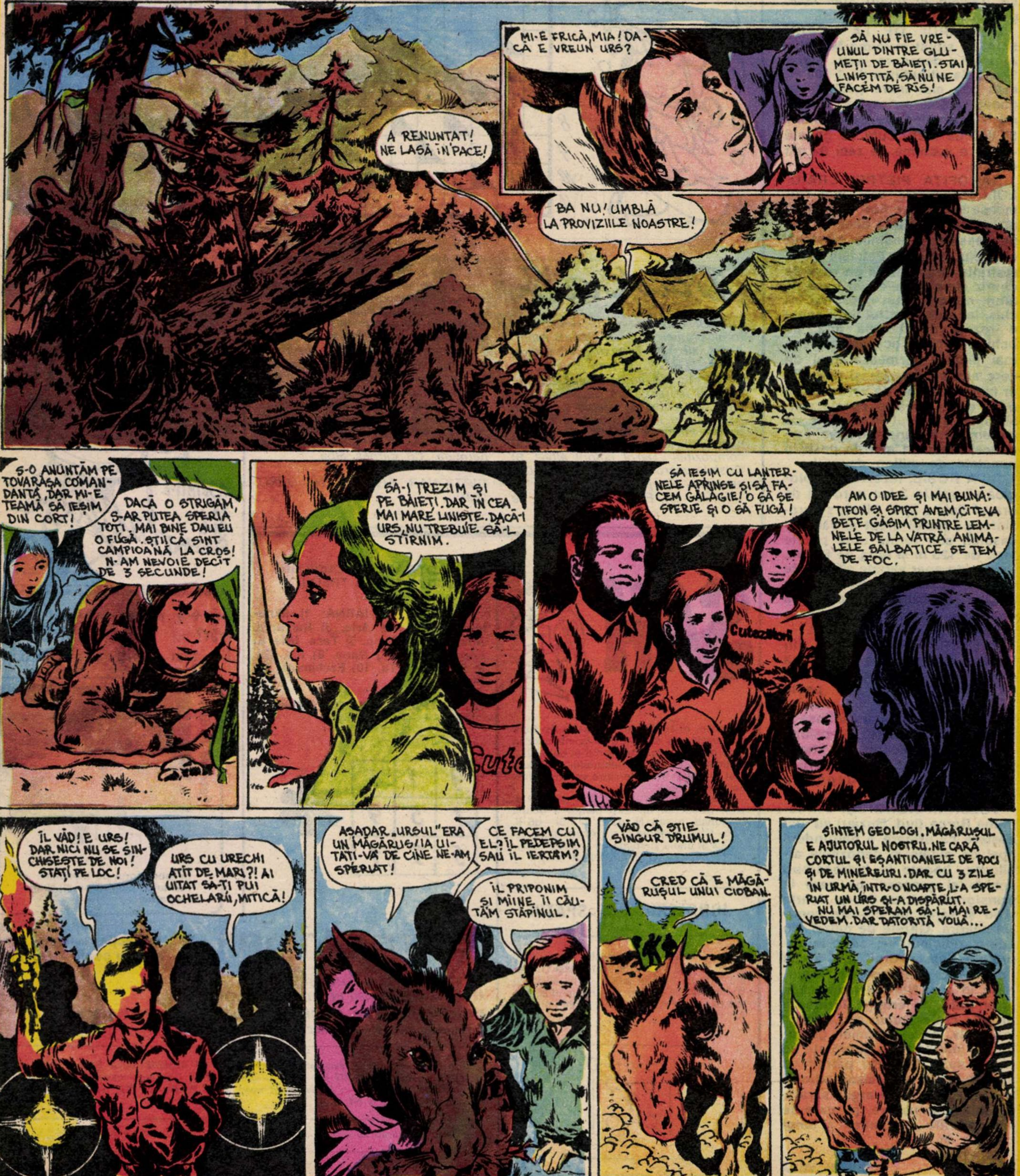
MI-E FRICĂ, MIA! DACĂ E VREUN URS?
SĂ NU FIE VREUNUL DINTRE GLUMEȚII DE BĂIEȚI. STAI LINIȘTITĂ, SĂ NU NE FACEM DE RÎS!
A RENUNȚAT! NE LASĂ ÎN PACE!
BA NU! UMBLĂ LA PROVIZIILE NOASTRE!
S-O ANUNȚĂM PE TOVARĂȘA COMANDANTĂ, DAR MI-E TEAMĂ SĂ IEȘIM DIN CORT!
DACĂ O STRIGĂM, S-AR PUTEA SPERIA TOȚI. MAI BINE DAU EU O FUGĂ. ȘTII CĂ SINT CAMPIOANĂ LA CROS! N-AM NEVOIE DECÎT DE 3 SECUNDE!
SĂ-I TREZIM ȘI PE BĂIEȚI. DAR ÎN CEA MAI MARE LINIȘTE. DACĂ-I URS, NU TREBUIE SĂ-L STÎRNIM.
SĂ IEȘIM CU LANTERNELE APRINSE ȘI SĂ FACEM GĂLĂGIE! O SĂ SE SPERIE ȘI O SĂ FUGĂ!
AM O IDEE ȘI MAI BUNĂ: TIFON ȘI SPIRT AVEM, CÎTEVA BEȚE GĂSIM PRINTRE LEMNELE DE LA VATRĂ. ANIMALELE SĂLBATICE SE TEM DE FOC.
Cutezătorii
ÎL VĂD! E URS! DAR NICI NU SE SINCHISEȘTE DE NOI! STAȚI PE LOC!
URS CU URECHI ATÎT DE MARI?! AI UITAT SĂ-ȚI PUI OCHELARII, MITICĂ!
AȘADAR „URSUL“ ERA UN MĂGĂRUȘ! IA UITAȚI-VĂ DE CINE NE-AM SPERIAT!
CE FACEM CU EL? ÎL PEDEPSIM SAU ÎL IERTĂM?
ÎL PRIPONIM ȘI MÎINE ÎI CĂUTĂM STĂPÎNUL.
VĂD CĂ ȘTIE SINGUR DRUMUL!
CRED CĂ E MĂGĂRUȘUL UNUI CIOBAN.
SÎNTEM GEOLOGI. MĂGĂRUȘUL E AJUTORUL NOSTRU. NE CARĂ CORTUL ȘI EȘANTIOANELE DE ROCI ȘI DE MINEREURI. DAR CU 3 ZILE ÎN URMĂ, ÎNTR-O NOAPTE, L-A SPERIAT UN URS ȘI A DISPĂRUT. NU MAI SPERAM SĂ-L MAI REVEDEM. DAR DATORITĂ VOUĂ...

DIN SUMAR :

- Ucenicii focului continuu
- Prietenii naturii
- Campioni ai recoltelor bogate
- 150 de ani de la naşterea lui Ion Creangă

8

JOI, 26 FEBRUARIE 1987,
ANUL XXI (NR. 1011)

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

CADRAN POLITIC

Agenda preocupărilor pe care secretarul general al partidului, tovarăşul **NICOLAE CEAUŞESCU** le desfăşoară, în permanenţă, pentru perfecţionarea activităţii în toate domeniile, a înscris un nou şi fructuos dialog de lucru cu cadre de conducere şi specialişti din domeniul mecanizării agriculturii şi construcţiei de maşini. Cu acest prilej, tovarăşul Nicolae Ceauşescu a analizat stadiul îndeplinirii sarcinilor privind realizarea unor maşini agricole moderne, de mare randament, care să asigure aplicarea celor mai eficiente tehnologii de cultură, în vederea obţinerii unor producţii agricole ridicate, în conformitate cu obiectivele noii revoluţii agrare în ţara noastră, cu sarcinile stabilite de Congresul al XIII-lea al partidului.

În cadrul unei expoziţii special amenajate la Institutul de cercetare ştiinţifică şi inginerie tehnologică pentru maşini şi utilaje agricole – unde a avut loc dialogul de lucru – au fost prezentate o serie de maşini agricole realizate în spiritul indicaţiilor tovarăşului Nicolae Ceauşescu, au fost examinate soluţii pentru îmbunătăţirea gradului de funcţionare a semănătorilor ce vor fi utilizate în campania de primăvară.

Secretarului general al partidului i-au fost prezentate noi tipuri de maşini agricole, care asigură diversificarea operaţiilor şi lucrărilor agricole ce vor fi efectuate mecanizat şi, totodată, contribuie la ridicarea productivităţii muncii, la satisfacerea cerinţelor mereu crescînde ale agriculturii noastre. Apreciind rezultatele bune obţinute în conceperea şi realizarea de maşini şi utilaje moderne, tovarăşul Nicolae Ceauşescu a subliniat necesitatea de a se găsi soluţii pentru îmbunătăţirea continuă a întregii sisteme de maşini agricole, adoptarea de soluţii constructive perfecţionate, puţin costisitoare. Secretarul general al partidului a cerut ca noile maşini de care va beneficia agricultura noastră să asigure densitatea optimă pentru fiecare cultură, executarea lucrărilor agricole în cel mai scurt timp şi de înaltă calitate, astfel încît, în acest an şi pe întregul cincinal, planul şi programele de dezvoltare a agriculturii să fie îndeplinite în mod exemplar.

În spiritul orientărilor şi indicaţiilor formulate de secretarul general al partidului, în toate sectoarele vieţii economice şi sociale se acţionează cu abnegaţie, cu înaltă răspundere pentru îndeplinirea exemplară a planului la toţi indicatorii. Angajarea de a valorifica la maximum resursele tehnico-materiale şi de forţă de muncă reflectă – aşa cum se subliniază în mobilizatoarele chemări la întrecere – hotărîrea tuturor colectivelor de oameni ai muncii de a înfăptui ritmic, la toate sortimentele, planul la producţia fizică în cel de-al doilea an al cincinalului. Numeroase întreprinderi din industria extractivă, metalurgică, chimică – care furnizează o gamă largă de produse pentru celelalte ramuri ale economiei – au raportat importante realizări ale sarcinilor ce le-au revenit de la începutul anului.

Muncă susţinută, disciplină fermă, înaltă răspundere se manifestă şi în ce priveşte economisirea energiei. Acţionîndu-se în spiritul Decretului Consiliului de Stat, în fiecare unitate economică au fost adoptate măsuri eficiente pentru gospodărirea cu grijă maximă a energiei electrice şi gazelor naturale, pentru asigurarea reducerii consumurilor în sectoarele neproductive cu cel puţin 30 la sută.

Sarcină prioritară pentru toate întreprinderile şi ramurile economiei naţionale, exportul constituie pentru fiecare colectiv de muncă un obiectiv urmărit zi de zi, lună de lună. Rezultatele pe care le raportează tot mai multe unităţi productive în acest domeniu demonstrează aplicarea neabătută a indicaţiilor tovarăşului Nicolae Ceauşescu privind onorarea în cele mai bune condiţii de calitate şi la termenele prevăzute în contracte a sarcinilor către partenerii externi.

Succesele pe care oamenii muncii din întreaga ţară le raportează în primele două luni ale anului evidenţiază preocuparea organelor şi organizaţiilor de partid, a tuturor comuniştilor, a tuturor oamenilor muncii, de a răspunde prin fapte chemărilor şi îndemnurilor iubitului nostru conducător, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, de a realiza integral planul pe 1987, de a înregistra tot mai multe succese în îndeplinirea obiectivelor Congresului al XIII-lea al partidului.

> Trebuie să avem permanent în vedere că dezvoltarea şi perfecţionarea democraţiei muncitoreşti-revoluţionare constituie o necesitate obiectivă — factorul determinant pentru făurirea cu succes a socialismului şi comunismului. Noi pornim permanent de la faptul că socialismul îl construim cu poporul şi pentru popor, şi vom face totul pentru ca poporul — adevăratul făuritor al istoriei, a tot ceea ce se creează în societatea noastră — să-şi poată edifica, în linişte şi pace, în mod liber şi conştient, viitorul său de aur, viitorul comunist.
>
> NICOLAE CEAUŞESCU

SOCIALISMUL

O ORÎNDUIRE CARE SE FĂUREŞTE CU POPORUL, PENTRU POPOR

Adînci, structurale sînt transformările petrecute în societatea românească în anii socialismului, cu deosebire în perioada inaugurată de Congresul al IX-lea al partidului, fiecare în parte şi toate la un loc atestînd, aşa cum sublinia tovarăşul **Nicolae Ceauşescu** în ampla cuvîntare rostită la 26 ianuarie 1987, justeţea politicii partidului, al cărei ţel suprem îl reprezintă propăşirea ţării şi poporului, demnitatea României socialiste. Între aceste profunde transformări revoluţionare se numără şi crearea cadrului instituţional menit să asigure participarea permanentă şi efectivă, nemijlocită, a tuturor oamenilor muncii la elaborarea strategiilor de dezvoltare economico-socială, la conducerea societăţii.

La temelia vastului proces de construcţie democratică a orînduirii noastre, desfăşurat cu exemplară consecvenţă în ultimii 22 de ani, se află concepţia profund ştiinţifică, de autentică esenţă umanistă a tovarăşului **Nicolae Ceauşescu,** secretarul general al partidului, preşedintele Republicii, potrivit căreia **socialismul este opera conştientă a milioanelor şi milioanelor de inimi şi cugete,** unite **prin aceleaşi idealuri, prin aceeaşi voinţă şi hotărîre de a înălţa patria socialistă în glorie, măreţie şi suverană demnitate.** Pornind de la adevărul că socialismul şi democraţia sînt de nedespărţit, tovarăşul **Nicolae Ceauşescu** a formulat teza de mare valoare principială şi practică potrivit căreia **socialismul se construieşte cu poporul** şi **pentru popor,** că noua orînduire se făureşte cu participarea activă, susţinută a tuturor fiilor ţării, în folosul întregii societăţi şi al fiecăruia dintre membrii săi.

Demersul teoretic al secretarului general al partidului, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, a fost urmat de o amplă activitate practică, politico-organizatorică, menită să asigure materializarea în viaţă a acestei noi viziuni asupra formelor de conducere democratică a societăţii. Din iniţiativa şi cu aportul hotărîtor al tovarăşului Nicolae Ceauşescu, în anii care au trecut de la Congresul al IX-lea s-a desfăşurat o amplă lucrare de regîndire a cadrului democratic al orînduirii noastre, de înnoire şi lărgire a acestuia, de permanentă perfecţionare a pîrghiilor sale de realizare. La temelia acestor preocupări s-a aflat neostenita muncă desfăşurată în aceşti ani pentru creşterea rolului conducător al partidului în opera de edificare a noii orînduiri, pentru afirmarea sa drept centrul vital al societăţii noastre, de la care emană energia şi lumina care pun în mişcare întreg angrenajul social.

Pe baza adîncirii continue a democratismului vieţii de partid, a strîngerii necontenite a legăturilor acestuia cu poporul, s-a creat un sistem profund original, unic în felul său, de conducere democratică a societăţii.

În toţi aceşti ani s-a acţionat cu neabătută consecvenţă pentru perfecţionarea activităţii organelor puterii şi administraţiei de stat, pentru întărirea controlului oamenilor muncii asupra acestora, pentru sporirea rolului organizaţiilor de masă şi obşteşti în unirea puterilor şi energiilor creatoare ale maselor. Concomitent s-a făurit cadrul instituţional care asigură accesul direct şi efectiv al oamenilor muncii la conducerea unităţilor economice şi a localităţilor ţării, la conducerea vieţii politice şi social-economice la nivel naţional. Prin adunările generale ale oamenilor muncii, prin reprezentanţii lor în consiliile oamenilor muncii, făurarii bunurilor materiale şi spirituale au creat condiţii prielnice pentru a lua parte activă, nemijlocită, la soluţionarea tuturor problemelor care privesc activitatea unităţii în care lucrează, la găsirea celor mai potrivite mijloace pentru realizarea exemplară a sarcinilor care îi revin.

În acelaşi timp, pe plan naţional s-a instituit un amplu sistem de congrese, conferinţe şi consfătuiri, la care practic îşi spun cuvîntul reprezentanţi ai tuturor sectoarelor de activitate politică, social-economică, ştiinţifică, ideologică, cultural-artistică, participînd astfel nemijlocit la elaborarea întregii politici a partidului şi statului nostru, la conducerea societăţii. Cu adevărat statul nostru este astăzi un stat al democraţiei muncitoreşti revoluţionare, în care poporul este singurul stăpîn al avuţiei naţionale, făurarul conştient al strălucitului său destin contemporan, al viitorului comunist al patriei.

Aşa cum atestă, cu puterea de netăgăduit a realităţii, ultimii 22 de ani de nouă istorie românească, largul democratism al orînduirii noastre îşi vădeşte uriaşa sa forţă în măreţele împliniri ce dau caracter unic acestei perioade.

Pe întreg cuprinsul patriei s-au creat peste 250 zone şi platforme industriale, milioane şi milioane de locuri de muncă, ceea ce a creat pretutindeni pe cuprinsul românesc condiţii propice afirmării plenare a personalităţii umane. Pe temelia puternicei şi armonioasei dezvoltări a economiei naţionale, a creşterii necontenite a potenţialului său productiv, s-au putut înfăptui ample programe de construcţii de locuinţe, de modernizare a dotărilor social-edilitare, chipul aşezărilor ţării reînnoindu-se din temelii. A crescut necontenit nivelul calităţii vieţii făuritorilor noii orînduiri.

Astăzi, în noul stadiu de dezvoltare a societăţii româneşti, se impune, aşa cum sublinia tovarăşul Nicolae Ceauşescu, să se asigure buna funcţionare a organismelor democratice create, punerea deplină în valoare a puterii de creaţie istorică a tuturor oamenilor muncii. În folosul întregii societăţi şi al fiecăruia dintre membrii săi.

S. ARIEŞANU

Ne pregătim
temeinic, prin muncă,
pentru muncă, pentru viitor.
Ca întotdeauna, vom răspunde prezent
acolo unde țara are nevoie!

UCENICII FOCULUI CONTINUU

Transmite în direct
„Studioul pionierilor
— COLANU"!

Dragi colegi din toate clasele, fiți pe recepție! Azi vă prezentăm o ediție cu totul „specială" a tradiționalei noastre emisiuni lunare „Prietenii oțelarilor". Bănuim că sînteți cu toții nerăbdători să aflați cu ce proaspete cunoștințe, experiențe și, desigur, impresii s-au întors, în urmă cu o zi, membrii cercului uzinal „Prietenii oțelarilor" care, precum știți, își desfășoară activitatea la Combinatul de oțeluri speciale din Tîrgoviște. De aceea ne și grăbim să înmînăm microfonul colegilor noștri **Elena Barbu, Nicoleta Manolache** și **Simona Cristian** din clasa a VIII-a, **Alina Dincă** și **Nicușor Banu** din clasa a VII-a, **Gabriel Badea** din clasa a V-a. Pentru început să-i dăm cuvîntul... Dar ce s-a întîmplat, Elena? Pari foarte emoționată azi...

— Într-adevăr, sînt încă stăpînită de o puternică emoție. Fiindcă ieri, noi, cei 15 ucenici ai maistrului **Ion Onișa,** am fost martorii unui eveniment deosebit. Unic pînă acum pentru noi. Pentru întîia oară am fost părtașii elaborării unei șarje încă din etapa cînd macaraua manevrată din cabina giganticului pod rulant descărca, în gura cuptorului 2, bena cu minereul de fier ce avea să se preschimbe — la înălțimea unei temperaturi de 1 570°! — într-un oțel inoxidabil cu totul special. Un oțel reprezentînd o marcă „de ultimă oră", o marcă recent asimilată în ierarhia celor nu mai puțin de... 500 pe care le produc siderurgiștii tîrgovișteni.

Dar iată că pioniera **Nicoleta Manolache** e nerăbdătoare să preia și ea microfonul...

— Mărturisesc că din momentul cînd cei doi electrozi de grafit introduși în inima cuptorului au fost conectați la instalația specială de înaltă tensiune și pînă la apariția, la început a unui „timid" firișor de oțel incandescent scurgîndu-se pe rînă (adică pe jgheab) spre uriașa oală de turnare — închipuiți-vă că are o capacitate de peste 10 tone! — am trăit și noi, alături de toată echipa temerarilor „focului continuu", emoțiile marii așteptări. Căci cu fiecare nouă probă ce lua drumul laboratorului spectral nu numai ei, vajnicii „oșteni ai vetrei fierbinți", ci și noi, „ortacii" lor, simțeam că ne aflăm în fața celui mai exigent și decisiv examen.

Dragi cititori, trebuie să facem o precizare: atît la elaborarea amintitei șarje cît și la transmisia acestei emisiuni am fost și noi prezenți. Așa încît, de astă-dată intervenția în discuție aparține reporterului, pentru a consemna o impresionantă mărturisire pe care a făcut-o inginerul Vasile Ivan cu o jumătate de oră înainte de deșarjare.

— Vă mai amintiți, copii? Spunea atunci inginerul Ivan, om călit la vatra focului continuu, că la fiecare nouă șarjă el se simte ca un „explorator" în fața unei mari și mult așteptate descoperiri. Pentru că acolo, în gigantica retortă, se petrece o tainică frămîntare a metalelor pe care el, „exploratorul-oțelar", nu le-a văzut încă niciodată (această „radiografiere" va fi posibilă într-un viitor apropiat). Dar și le închipuie, căci doar cu știința, cu forța minții și a brațelor sale le-a declanșat. Dar el, „exploratorul oțelar", știe că acolo trebuie să se producă oțelul cel mai bun, oțelul pe care-l așteaptă confrații săi întru muncă și cutezanță — constructorii. Cei ce înalță schelăriile metalice ale noilor și modernelor edificii, cei ce construiesc utilaje și agregate, locomotive, mașini și avioane sau centrale atomo-electrice. Iar pentru fiecare dintre acestea și voi, ucenicii maistrului Onișa, știți că trebuie un oțel anume, un oțel cu totul special, cu anumite elemente de aliere, tenacități și durități. Și mai știți, căci ați văzut și ați învățat, cum e supus apoi unei terapii de „înnobilare", de sporire a calităților — lucru pe care-l fac termo-tratamentiștii (iată o meserie care aici în uzină le aparține cu deosebire... fetelor). Iscoditori cum sînteți ați vrut să aflați prin ce alte metamorfoze mai trece oțelul — cum se recoace, cum se transformă din nou în fluidul incandescent risipind imense jerbe de scîntei, în timp ce se revarsă în lingotiere, luînd cele mai felurite forme (după dorința și solicitarea beneficiarilor). Sau cum laminoriștii (iată o meserie pentru care unii dintre voi v-ați și exprimat opțiunea) preschimbă lingourile poligonale, cilindrice, sferice în barele și țevile ce „aleargă precum niște șerpi strălucitori" pe rolele care le transportă spre locul de unde vor porni spre București sau Reșița, spre atîtea mari șantiere și cetăți industriale ale țării.

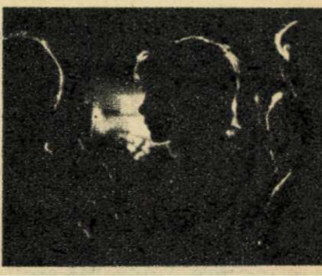

DRUMUL NOSTRU DINSPRE AZI CĂTRE MÎINE

Emisiunea continuă:

— Vom fi, desigur, mîine oțelarii care, știind încă de pe acum atîtea despre tainele oțelului, vom prelua ștafeta celor ce ne-au împărtășit cu generozitate secretele acestei nobile și eroice meserii. Sigur, meseria mea — căci aceasta, de oțelar, va fi meseria mea! — ține să accentueze **Nicușor Banu** — și a celorlalți membri ai cercului nostru uzinal va fi cu mult deosebită și chiar mai ușoară decît a metalurgiștilor de azi. De altfel, așa cum ne spunea tovarășa ingineră Ioana Cristea, în cei nouă ani de cînd lucrează în uzină profesia de oțelar și-a schimbat simțitor „fizionomia" — prin mecanizarea și automatizarea, prin modernizarea întregului flux tehnologic. Dar vom fi mîine oțelarii care asemeni maistrului Onișa, asemeni părinților noștri oțelari, vom pregăti și vom aștepta cu aceeași emoție fiecare nouă șarjă, fiecare proaspăt șuvoi de oțel incandescent. Și de fiecare data acest moment ni se va părea mirific, iluminîndu-ne chipurile de o mare, intensă bucurie.

— Faptele noastre vorbesc destul de semnificativ: am contribuit chiar la elaborarea unei șarje cu fierul vechi colectat împreună cu colegii tîrgovișteni — precizează **Alina Dincă.**

— Sîntem a șaptea promoție a acestui cerc uzinal, adaugă pionierul **Gabriel Badea,** care asemeni fraților noștri mai mari, elevi acum la Liceul metalurgic din Tîrgoviște, se pregătesc cu pasiune pentru această eroică și frumoasă meserie.

Ne-a părut rău că maistrul Ion Onișa n-a putut fi și el prezent la această emisiune. Dar tinerii săi ucenici știu că inima și gîndul său au fost și sînt mereu alături de cei pe care cu atîta dragoste și pasiune îi pregătește să devină un temerar echipaj din schimbul de mîine al oțelarilor tîrgovișteni.

ILEANA PIȚA

LEGĂMÎNT CU VIITORUL

Alegerea meseriei

Și totuși, în caietul de matematică nu scriem numai cifre. Și nici în caietul de română nu sînt numai analize literare și gramaticale. În lucrarea scrisă la istorie sau la fizică nu este niciodată vorba numai despre istorie și despre fizică.

În fruntea fiecărei pagini a tuturor caietelor școlare mai scrie ceva, întotdeauna mai scrie ceva. Nu cu penița stiloului, ci cu vibrația aspirațiilor. Scrie **viitor**, *scrie* **muncă**, *scrie* **aș vrea să-mi aleg meseria de...**

Preocuparea pentru alegerea celei mai potrivite meserii și grija de a te pregăti cum se cuvine spre a o învăța constituie un act patriotic de cea mai mare însemnătate.

Să devii miner? Constructor? Mecanizator agricol? Energetician? Chimist? Metalurgist?

Aceste meserii și încă o mie au un „atelier-pilot" unde te găsești chiar în clipa de față: este vorba despre banca ta de la școală, despre laboratorul și atelierul școlii.

Cu caietele, cărțile și instrumentele pe care le folosești **astăzi, aici** *și* **acum** *te apropii treptat de meseria dorită, de perfecțiunea și de gloria ei – căci e neapărat nevoie să aspiri a fi cel mai bun în meseria pe care ți-o vei alege. Toți trebuie să fiți cei mai buni în viitoarele voastre meserii!*

Pentru că atunci cînd simți că ai reușit să te numeri printre cei mai folositori și mai pricepuți din meseria ta, cînd ea te bucură zilnic și-ți aduce respectul oamenilor, e semn că **aceasta** *și nu alta este cea mai frumoasă meserie! Indiferent care va fi ea.*

Alegerea meseriei nu este deci o chestiune de o zi-două, nu se face în grabă și nici „după ureche". Trebuie să te gîndești la ea mereu. Sfătuiește-te insistent și în mod repetat cu părinții, cu profesorii, cu maiștrii de la atelierul școlii, cu muncitorii din întreprinderile vizitate. Primarul și deputații consiliului popular ai localității, cu care vă întîlniți adesea, îți pot da îndrumări deosebit de utile. Ziarele, revistele, emisiunile de radio și televiziune îți sînt și din acest punct de vedere de mare ajutor.

Opțiunea pentru o meserie sau alta este în primul rînd opțiunea fundamentală pentru contribuția ta la înflorirea patriei, o opțiune pentru hărnicie, competență, demnitate, omenie, cinste, spirit creator... adică exact ceea ce scrie, cu litere din lumina viitorului, în fiecare caiet, pe fiecare lucrare practică de atelier sau de laborator.

OVIDIU ZOTTA

Interviul nostru

ENTUZIAȘTII CATALOGULUI

Ne-am reîntîlnit cu **Codrin Bernevig,** *pionier locțiitor al președintelui C.N.O.P., la el „acasă", în unitatea pionierească al cărui comandant este, la Școala nr. 18, din municipiul Bacău. Nerăbdători, așteptăm să aflăm numai vești bune despre colegii din școala lui și despre toți colegii săi din județ.*

– Presupunem că o să începi cu prima „trecere în revistă" a rezultatelor obținute în trimestrul școlar precedent?

– Firesc, pentru că l-am încheiat bine. Sintezele noastre asupra rezultatelor obținute demonstrează autodepășirea. Am realizat, de pildă, la ciclul gimnazial, o promovabilitate de 96 la sută, mai bună față de anul școlar trecut.

– Ce „replică" are acest rezultat acum, cînd ne aflăm în plină desfășurare a celui de-al doilea trimestru școlar?

– Căutăm să fim și mai perseverenți și mai ambițioși. Merită evidențiați colegii noștri de la școlile din localitățile Berești-Bistrița, Măgura, Mănăstirea Cașin, Orbeni, Școala nr. 7, Comănești, Școlile nr. 10, 11 și 18, Bacău. Ei fac parte din cele 18 unități pionierești ale județului nostru care vor să obțină, ca și pînă acum, o promovabilitate de sută la sută.

– E de la sine înțeles că ați avut inițiative, ați organizat activități pionierești prin care să dați un curs și mai însuflețitor dorinței și voinței de a învăța cît mai bine...

– Sînt activitățile pionierești, inițiate de noi, pe care le-am intitulat: „Voi învăța și voi munci – legămînt cu viitorul", „Entuziaștii catalogului", „Cuvîntul notei 10", precum și... „Procesul notei cinci".

– Acest „proces" ne sugerează lupta voastră cu mediocritatea.

– Sîntem hotărîți ca în acest an școlar să repurtăm și mai multe succese care să demonstreze o creștere a eforturilor noastre la învățătură.

– Se apropie etapa republicană a concursurilor pe obiecte de învățămînt. Ce v-ați propus în această privință?

– Să avem reușite mai mari față de anul trecut, la română, matematică, biologie și fizică. Ne-am pregătit pentru a face un salt, de la mențiune la premiu.

– Este în același timp și mărturisirea unei năzuințe personale?

– Da, la concursul de matematică, în ceea ce mă privește...

– Succes, Codrine! Ție și tuturor colegilor tăi.

M. MICU

Ritm

La Pitești, Cîmpulung și Curtea de Argeș, pionierii claselor a VII-a și a VIII-a sînt foarte preocupați de alegerea meseriei. Ei au participat de curînd la „Întîlnirea cu meseriile" — o interesantă acțiune organizată cu scopul de a veni în sprijinul orientării lor școlare și profesionale. Sutele de participanți au avut prilejul să viziteze întreprinderile industriale din orașele lor și să poarte fructuoase discuții cu muncitorii fruntași ● **Cele cinci „zile record"** pe care pionierii din localitățile **Gîrbovi, Sudiți, Manasia, Fetești** și **Țăndărei**, județul **Ialomița**, le-au dedicat colectării maculaturii și deșeurilor textile i-au mobilizat pe membrii tuturor unităților. Rezultatele muncii lor s-au concretizat în mii de kilograme de hîrtie și textile ce vor lua calea industriei ● **Cum trebuie să ne comportăm** în familie, la școală și în societate? Ne pot răspunde pionierii de la școlile din **Avrămeni, Bălușeni, Corni, Durnești, Flămînzi, Frumușica, Vorona, Curtești, Răchiți, Stăuceni,** județul **Botoșani,** care au participat de curînd la o serie de dezbateri etice pe această temă. Sîntem convinși că toate răspunsurile prietenilor botoșăneni ar putea fi de nota 10 ● **Aflăm că o nouă formație artistică** pionierească și-a făcut recent debutul la **Școala nr. 7, Roman,** județul **Neamț.** E vorba despre o orchestră de mandoline ai cărei 26 de membri sînt cu toții în clasa a II-a B din școala amintită ● **Anotimpul zăpezii i-a antrenat** de curînd pe pionierii claselor a II-a și a IV-a de la **Școala nr. 9, Sibiu,** într-o veselă întrecere de săniuțe, la „Întîlnirea pe derdeluș". Colegii lor de la **Școala nr. 7** au putut fi văzuți cum evoluează „pe luciul gheții", în cadrul unui campionat de patinaj viteză.

PRIETENII NATURII ÎN ACȚIUNE

Prietenii naturii de la Poiana Stampei efectuînd cercetări în rezervația de la Tinov.

Mediul ambiant, curtea, grădina, strada, localitatea, holdele roditoare, pîraiele şi pădurile, împreună cu miile de vietuitoare care le populează constituie pentru copiii din **Fizeşul Gherlii** un laborator viu, care îi aşteaptă zi de zi cu adevărate miracole demne de a fi descoperite. Sub îndrumarea unui profesor pasionat – Andrei Lapohos – dorința copiilor de a cunoaşte şi ocroti natura, de a spori valorile materiale şi culturale ale satului, s-a transformat într-o adevărată mişcare. Cucerindu-i cu mic, cu mare pe localnici, ea îi „molipseşte" şi pe pionierii satelor învecinate, Cătina şi Sic.

Pionierii din Fizeşu Gherlii participă cu entuziasm şi la ediția actuală a concursului „Prietenii naturii", deschis tuturor pionierilor din țară. Deşi iarna le-a bătut şi lor la uşă, ei acționează cu toate forțele pentru rezolvarea sarcinilor „la zi", pentru că în domeniul ocrotirii naturii nu există pauze.

Jurnal de iarnă

Cum au întîmpinat prietenii naturii de la Fizeşu Gherlii anotimpul alb?

— Treaba nu e chiar atît de simplă, spun ei, căci pregătirile de iarnă încep cu mult înainte. Se ştie că păsările cîntătoare care iernează la noi nu-şi găsesc hrana necesară atunci cînd totul se acoperă de nea, cînd zilele sînt geroase şi cînd au nevoie de mai multe calorii. În şcoala noastră e o veche tradiție să pregătim căsuțe pentru hrănirea păsărilor. Am experimentat diferite tipuri confecționate de noi în atelierul şcolii. În imagine (4) îi vedeți pe pionierii **Ion Bozeşan, Dănuț Buzdugan** şi **Fehér Ildiko,** care împreună cu colegii lor confecționează aceste căsuțe. Ele împodobesc pomii din grădini, ameliorează condițiile de existență ale păsărilor cîntatoare şi constituie un important factor de asigurare a recoltei de fructe a anului viitor. Pentru că, obişnuite cu grădinile, păsările curăță pomii de omizi.

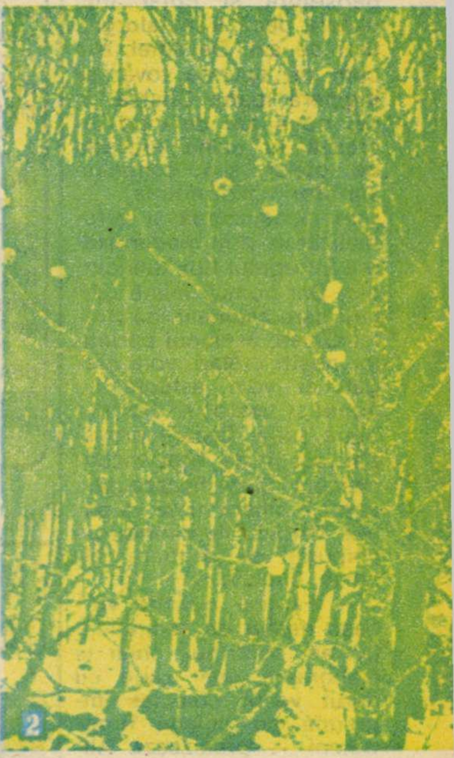

— Spuneați că ați început pregătirile pentru sezonul rece din vreme. Cu ce anume?

— Cu strîngerea hranei, a grăunțelor. Am strîns în timpul verii şi al toamnei semințe de dovleac, de bostan, de pepeni şi le-am uscat. Am păstrat pentru iarnă şi cîteva capitule de floarea-soarelui, dar nu aruncăm nici nucile viermănoase, slănina rîncedă sau bucățile de seu. Cînd vine vremea pentru asta, înşirăm jumătăți de nucă şi mere pe o sfoară, pe o sîrmă (3), realizînd astfel nişte „ademenitoare" pentru pițigoi.

— De ce trebuie ademeniți pițigoii?

— Pentru că ei se tem de căsuțe, mai ales dacă acestea sînt strălucitoare sau viu colorate. Jumătățile de nucă sau merele atîrnînd în pom par mai fireşti, iar pițigoii ademeniți astfel se obişnuiesc încetişor şi cu hrana din căsuță.

Obişnuința! Să fim atenți la asta. Păsările obişnuite cu căsuțele nu-şi mai caută hrana în altă parte, iar dacă uităm să le punem semințe, grăunțe, le condamnăm la pieire. Pionierii din Fizeşu Gherlii nu-şi uită însă niciodată păsările. În primele zile geroase ei împodobesc un „pom de iarnă" încărcat cu tot felul de bunătăți pentru ele (**2**). Pentru fazanii care îşi caută hrana la ni-

AGENDA PIONIERULUI COMANDANT

În curînd va fi declanşată noua ediție a concursului „Prietenii naturii". Întrucît de cunoaşterea şi ocrotirea naturii sînt preocupați tot mai mulți pionieri, recomandăm comandamentelor unităților să acorde toată atenția acestor frumoase şi instructive activități şi să stimuleze participarea la concurs.

Într-unul din numerele noastre viitoare va fi publicat Regulamentul noii ediții a concursului „Prietenii naturii". Pînă atunci se pot lua toate măsurile pentru alcătuirea echipajelor care vor reprezenta unitățile. Nu uitați că acestea trebuie să fie conduse, neapărat, de cîte un cadru didactic. Tot din vreme vă puteți gîndi la alegerea denumirii echipajului şi a emblemei acestuia.

Reamintim că scopurile concursului urmăresc cultivarea sentimentelor patriotice, de dragoste față de frumusețile şi bogățiile patriei noastre, a respectului față de activitatea poporului nostru pentru înflorirea României socialiste.

Totodată, prin participarea la concurs fiecare pionier îşi îmbogățeşte cunoştințele privind natura înconjurătoare şi acționează pentru ocrotirea şi protecția mediului înconjurător. Participanții la concurs pot deveni ei înşişi pasionați descoperitori ai unor taine ale naturii, aducîndu-şi totodată contribuția la dezvoltarea economiei localității, județului, a țării.

Participanților la concursul „Prietenii naturii", ediția 1986–1987, le reamintim că, potrivit Regulamentului publicat în revista „Cutezătorii" nr. 15 din 10 IV 1986, ea se încheie la 31 martie.

După cum ştiți, jurnalele conținînd acțiunile, observațiile ştiințifice şi rezultatele cercetărilor efectuate de fiecare echipaj vor fi trimise din vreme la Consiliul județean al Organizației Pionierilor, unde un juriu de specialişti va selecta cele mai bune jurnale. Tot la Consiliul județean al Organizației Pionierilor, jurnalele, împreună cu alte materiale puse la dispoziție de echipaje, vor face obiectul expoziției „Prietenii naturii".

Trei din cele mai bune jurnale din **județ vor fi trimise la faza republicană** a concursului pînă la data de **31 martie 1987.** Premiile concursului „Prietenii naturii" vor fi atribuite de către un juriu care va face selecția finală.

Aşa cum menționează regulamentul, participarea la faza finală a concursului „Prietenii naturii" este condiționată de îndeplinirea angajamentului la muncă patriotică a unităților pionierești din care fac parte echipajele, în domeniile menționate de regulament. Nu uitați! Certificarea acestor realizări se va face în interiorul jurnalului de către Consiliul popular al localității.

Celui mai bun echipaj i se atribuie marele trofeu transmisibil „Prietenii naturii".

3

velul solului au construit locuri de hrănire sub formă de corturi, iar pentru iepuri și căprioare, din frunzișul adunat toamna, formează clăi (7). Apoi iarna, cînd e nevoie, ei duc pentru animalele pădurii și anume cantități de fîn (1), legîndu-l cu grijă de trunchiurile copacilor.

Sera și farmacia

Colecția lor de cactuși, excepțional de frumoasă, se află, vara, în aer liber. Toamna însă trebuie mutată înapoi în seră. Îngrijirea cactușilor și a altor plante exotice necesită pricepere, multă muncă, umiditate și temperatură optime. Cînd intri în seră te minunezi de bogăția colecției, dar surprizele nu se termină aici.

Alături de seră a luat ființă și un obiectiv nou, căruia copiii, părinții, localnicii obișnuiesc să-i spună farmacie. Totul a început cu acțiunea de recoltare a plantelor medicinale. Cunoscînd tot mai bine plantele culese și efectul lor curativ, prietenii naturii au început să facă rezerve de mușețel, de mentă, de măceș etc. pe care le pot oferi sătenilor care au nevoie (6).

4

5

Laborator sau... parc?

Gospodarii adevărați s-au străduit dintotdeauna să lucreze pămîntul, să obțină produsele lui fără să degradeze solul, fără să dăuneze păsărilor sau să polueze apele. Din păcate unii oameni uită totuși aceste reguli. Prietenii naturii din Fizeșu Gherlii au acționat pentru a înlătura anumite manifestari negative care periclitau mediul ambiant. Au participat și participă activ la asigurarea curățeniei în localitate și, pentru ca satul să fie frumos, au transformat un spațiu, pînă atunci neîngrijit, într-un parc splendid. Au curățat terenul, au plantat pomi și arbuști ornamentali, au semănat gazon, au confecționat bănci. Vara, parcul devine un laborator în aer liber. Seara aici se țin expuneri și proiecții de diafilme despre natură, despre plante și animale, despre comorile naturale ale comunei. Pînă acum toți prietenii naturii din clasele a VII-a și a VIII-a au învățat să altoiască și au în curte sau în grădină trandafiri altoiți de ei. Alții au strîns de acum a treia recoltă din merii plantați și altoiți de ei. În toamna aceasta, pionierul **C. Bota,** din clasa a VII-a, a cules din părul pădureț pe care l-a altoit primele pere domnești pe care le-a gustat cu colegii. Selectarea puieților, prelevarea, transportul, plantarea și altoirea lor, ca și ocrotirea tulpinelor firave de rozăturile iepurilor a cerut muncă și pricepere (5).

Toate acestea au cerut multă strădanie, dar prietenii naturii au făcut totul cu dragoste și sînt bucuroși că puieții plantați și altoiți de ei cresc, devin pomi roditori, iar satul devine tot mai frumos.

O floare

Am lăsat la urmă povestea „bulbucelului" (Trollius europaeus) — o floare galbenă, zveltă, frumoasă. Numele ei a fost dat de către prietenii naturii din Fizeșu Gherlii echipajului lor. Această floare mică a dus vestea copiilor entuziaști de aici în multe colțuri ale țării și chiar peste hotare.

Mai întîi însă au fost luați în seamă de locuitorii satului lor. Văzînd ce frumoasă activitate desfășoară copiii pentru a ocroti natura, sătenii s-au adresat organelor locale, cerînd să-i sancționeze pe aceia care strîngeau, din împrejurimi, brațe întregi de bulbucei — flori ocrotite de lege — ca să le vîndă la piață. Sătenii, consiliul popular comunal i-au ajutat pe copii pentru ca poiana bulbuceilor să fie salvată. De atunci prietenii naturii din Fizeșu Gherlii au învățat să și cultive această gingașă floare și pot oferi cu plăcere doritorilor semințe și răsaduri. De altminteri, bulbuceii din Fizeșu Gherlii înfloresc de acum în Grădina botanică din Cluj-Napoca și din București, ca și în grădinile unor pionieri din Slobozia, din Galați și din multe alte localități ale țării.

Din semințele primite de aici sîntem convinși că vor răsări și înflori nu numai gingașii bulbucei, ci și țelul nobil de a ocroti natura al cărui simbol a devenit această floare, într-un sat de cîmpie din județul Cluj, contribuind la îmbogățirea și înfrumusețarea continuă a scumpei noastre patrii.

ȘTEFANIA HORVATH

6

7

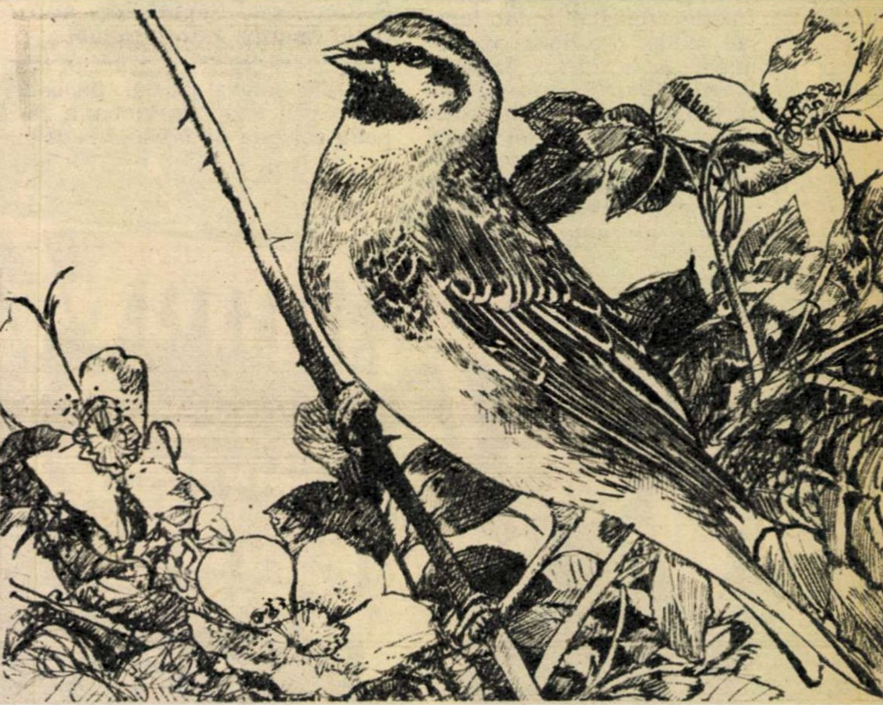

De la comuniști învățăm cutezanța revoluționară

CAMPIONI AI RECOLTELOR BOGATE

O înfloritoare primăvară a agriculturii românești rodește sub bolta de cutezanță a noii revoluții agrare. Un adevăr pe care milioane de pionieri și elevi de pe cuprinsul patriei îl descoperă, îl traiesc zi de zi alături de părinți, alături de cei care făuresc, prin vrednicie și pasiune, recoltele bogate ale acestor ani. Ne-am convins de aceasta, încă o dată, la Băilești, în județul Dolj. Aici, unde competiția muncii așază fapte temeinice în hotarele de înnoiri ale prezentului socialist. Marea izbîndă a recoltelor înalte i-au adus Cooperativei agricole de producție din Băilești înaltul titlu de „Erou al Noii Revoluții Agrare". Un titlu de mîndrie ce a încununat nu numai holdele de grîu și orz (cea mai mare producție pe țară, de 9 193 kg la hectar) sau lanurile de porumb, ci și strădania mecanizatorilor, a zootehniștilor, a tuturor celor aproape 3 000 de țărani din cooperativă. Cum să cuprinzi în rîndurile unui spațiu de revistă „recolta" atîtor fapte ce au adus prestigiu acestor campioni ai recoltelor bogate?

Colegii voștri de la cercul de agrobiologie al Casei pionierilor și șoimilor patriei ne sînt și aici, la Băilești, de mare ajutor. Jurnalul lor de cutezanță înscrie nu numai cotele întrecerii la învățătură, dar și prezența, din primăvară pînă în toamnă, în cîmpul fertil al hărniciei și pasiunii. Da, al pasiunii, pentru că pionierii — agronomi din Băilești se învrednicesc nu numai cu brațele la spornicia recoltelor, ci și cu pricepere și dăruire. Nu ne-a surprins, de aceea, să o întîlnim pe Camelia Roșu, din clasa a VI-a a Școlii nr. 5, urmărind cu ochii specialistului miracolul fraged al firului de grîu în căutarea luminii și căldurii soarelui de primăvară. Acolo, în cercul de agrobiologie, Camelia Roșu și, alături de ea, Gabriel Grosu, Aurelia Dunavățu, Magdalena Becherescu, Mihai Becherescu, Flaviu Cristea descifrează nu numai tainele fascinante ale uzinelor și laboratoarelor pămîntului, ci și experiența celor care au adus aici, printre primii în țară, titlul de „Erou al Noii Revoluții Agrare".

Priceperea oamenilor sporește avuția cooperativei

Cînd am ajuns la Băilești, sub cerul tîrziu de ianuarie zăpada scînteia pe întinderile celei mai mari cooperative agricole de producție din Dolj. Într-adevăr, C.A.P. Băilești este și deținătoarea acestui record, avuția sa cuprinzînd hotarele a 9 000 hectare de cîmpie. O avuție ce sporește de la an la an nu prin noi cuprinderi de pămînt, ci prin îmbogățirea rodniciei acestuia de către oameni. Cum? Care este secretul recoltelor înalte?

La urma urmei, nu este vorba de nici un secret. Cel mai important lucru — ne spunea președintele cooperativei, Marin Tupangiu — este priceperea oamenilor. A fost secetă mare, în 1986, în Cîmpia Balasanului și dacă era să ne lăsăm bătuți de capriciile vremii unele culturi, mai ales cea de porumb, ar fi trebuit compromise. Nu s-a întîmplat așa, pentru că aici cuceririle noii revoluții agrare au stăvilit efectele secetei. Sistemele de irigații au mers din plin. Pămîntul, chiar dacă este cernoziom ciocolatiu, adică de calitate superioară, a fost ajutat cu îngrășăminte chimice și organice. Prașilele, atît cele mecanice, cît și cele manuale, au fost făcute la timp. Apoi culesul și depozitarea recoltei nu au lăsat nici un bob pradă risipei. Producțiile înalte într-o unitate „Erou al Noii Revoluții Agrare" înseamnă, așadar, ordine și disciplină, lucrul potrivit la timpul potrivit. Și mai este ceva — ne preciza președintele cooperativei — fără de care toate celelalte strădanii nu și-ar găsi adevărata valoare. Este vorba de respectarea întocmai a normelor agrotehnice. Agricultură intensivă nu se poate face decît aplicînd pe scară largă, cu îndrăzneală, tehnologiile moderne.

Rodul competenței

— Priviți această parcelă din lotul nostru școlar, ne îndeamnă pioniera Camelia Roșu. Este organizată și cultivată după modelul fermei conduse de tovarășa inginer Gheorghița Pădurețu. Asolamentele, densitatea, fertilizările respectă întocmai lucrările făcute la cultura mare, în cîmp.

Da, în cercul de agrobiologie al Casei pionierilor și șoimilor patriei din Băilești, agronomii de mîine își însușesc modelul de viață și muncă al specialiștilor de azi. Un exemplu de abnegație și competență este șefa de fermă Gheorghița Pădurețu. Soiurile de orz cultivate de ea anul trecut, „Miraj" și „Productiv", au fost cele mai productive din toată cooperativa. Au dat pe un hectar 10 000 kg. Un record al recordurilor ce-și trage seva mai ales din statornica dorință

...Primăvara agriculturii noastre se află în mîini bune, prevestind izbînzile zilei de mîine,

de autodepășire. Pentru că, la Băilești, boabele de aur ale recoltelor bogate sînt rodul, deopotrivă, al experienței înaintașilor, dar și al priceperii și dăruirii cu care tinerii specialiști încununează prezența lor în acest anotimp întinerit al agriculturii.

Ziua-lumină a unui tînăr specialist

Dacă cei din cercul de agrobiologie sînt încă pionieri și... ucenici, prietenul lor mai mare, tînărul inginer Florea Pîrvulescu este în al șaselea an de muncă în Cooperativa agricolă de producție Băilești. Pășise în noua profesie cu optimism. Și așa a rămas. Un om care privește cu încredere viitorul, un specialist care vede în ziua de mîine șansa de a atinge noi piscuri ale roadelor pămîntului. În fiecare dimineață, în acești șase ani, a trecut pragul casei însoțit de ambiția celui care știe că are datoria de a lupta și trebuie sa cîștige. Chiar dacă ferma care i-a fost repartizată nu dispunea de cel mai bun pămînt pe care C.A.P.-ul îl are în administrare. Acolo, la „Măgura lui Coada", nici porumbul și nici grîul nu reușeau să atingă în aritmetica producțiilor locul întîi... dacă se număra de jos în sus. Așa că ferma din „Măgura lui Coadă" îi oferea tînărului inginer spațiu larg de muncă, de inițiativă. Bătălia a început cu amplasarea optimă și rotația culturilor. Acum știe că păioasele merg cel mai bine după leguminoase: fasole boabe sau soia. Pregătirea terenului, așa cum învățase pe băncile școlii, nu trebuie făcută în „ochiurile" iernii, ci, totdeauna, toamna. Fertilizarea, atît în primăvară, cît și în toamnă, este respectată acum ca la carte. La fel și irigarea, și erbicidarea. Totul gîndit și făcut potrivit normelor științifice și metodelor agrotehnice moderne. După șase ani, tragem linie și socotim împreună. Producția de orz a sporit de aproape patru ori. La fel și cea de grîu. La porumb, toamna trecută, de pe fiecare hectar s-au cules 20 de tone. Este un bilanț al pasiunii și competenței, care nu se află însă la capătul posibilităților! Inginerul Florea Pîrvulescu este convins că nici pămîntul, nici tehnologiile și, mai ales, nici oamenii nu și-au spus ultimul cuvînt.

— Am învățat să facem recolte mari — spunea inginerul Pîrvulescu — și avem datoria de a demonstra că putem să depășim, an de an, propriile noastre rezultate.

Primăvara bate la ușă!

Și la C.A.P. Băilești primavara lui 1987 bate la ușă. Zorul întîmpinării acestui eveniment este în toi. Se fertilizează ce mai trebuie, se înnoiesc balanțele de furaje și se constată că mai pot fi vîndute celor care au nevoie încă 500 tone. În ferma zootehnică a inginerului Petru Militaru întrecerea dintre cei mai buni îngrijitori, pe nume Maria și Aurel Botea, Aurel Bobocel, Veta Mititelu, Florina Văduva, Florina Voicea dă izvor de rodnicie producției de lapte. La atelierele S.M.A., zeci de mecanici au încheiat campania de reparații. Cele aproape o sută de tractoare sînt gata de campania de primăvară a anului 1987.

Cînd am fost la Băilești, tocmai avusese loc un amplu simpozion pe tema „Noi tehnologii în cultura cerealelor și folosirea erbicidelor". Manifestarea a adunat în jurul mesei rotunde țărani, mecanizatori, zootehniști. Au luat parte și muncitori din modernele întreprinderi ale orașului: de celule electrice și mecanică, de la turnătorie. Ingineri, profesori, elevi. Printre ei, și membrii cercului de agrobiologie de la Casa pionierilor și șoimilor patriei. Pentru că, la Băilești, industria, agricultura, știința și învățătura își dau mînă bună pentru noile recolte ale lui 1987, ale anilor ce vin.

CONSTANTIN RĂDUȚ

Școli care vă așteaptă

Pentru prietenii noștri care intenționează să îmbrățișeze o meserie din vastul domeniu al agriculturii facem unele precizări. Liceele agroindustriale pregătesc cadre de specialitate pentru agricultură într-o multitudine de meserii, ele aflîndu-se pe întreg teritoriul țării, în comunele mari, în orașe, în unele reședințe de județe (Arad, Brăila, Buzău, Constanța, Focșani, Oradea, Tîrgu Mureș, Sibiu, Tulcea). În treapta întîi de liceu (clasa a IX-a și a X-a), elevii dobîndesc cunoștințe generale despre agricultură, materiile de bază fiind agrotehnica, creșterea animalelor și mecanizarea agriculturii. După absolvirea primei trepte de liceu există mai multe posibilități. Una dintre acestea o reprezintă școala profesională cu durata de un an și jumătate pentru specializarea ca zootehnist, mecanizator, agronom mecanizator, mecanic agricol, mecanic de îmbunătățiri funciare, alte meserii agricole. O altă posibilitate este aceea de a urma la liceu clasa a XI-a și a XII-a în aceleași meserii enumerate, adăugîndu-se aceea de veterinar, piscicultor, apicultor și sericicultor. În sfîrșit, se poate opta și pentru intrarea directă în producție (după terminarea clasei a X-a, avînd calificarea de agricultor mecanizator) cu perspectiva de calificare la locul de muncă sau la școala serală în meseriile amintite, ca și în floricultură, viticultură, pomicultură și altele. Vă sfătuim, dragi prieteni, ca înainte de a vă hotărî asupra meseriei viitoare să vizitați și liceele la care vreți să vă înscrieți, să stați de vorbă cu prietenii voștri mai mari, uteciștii, care sînt de acum elevi în aceste școli. Succes!

Limba noastră-i o comoară

150 DE ANI DE LA NAȘTEREA CELUI MAI MARE POVESTITOR ROMÂN

ION CREANGĂ

Autorii de povești au avut adesea o viață ca de poveste... Dar dintre toți niciunul nu și-a pus atît de strălucit viața în poveste ca Ion Creangă. Viața lui și a satului său, viața oamenilor de la munte cu bucuriile și amărăciunile ei, pe care soarta a țesut-o în pînză de amintiri, de basm și de poveste. Numele lui care-l arată a fi unul din acele vlăstare viguroase ce cresc din arborele milenar al neamului, avînd rădăcinile pierdute în adîncuri de vreme și frunzișul fremătînd în viitor, numele acesta devenit **renume** este legat indestructibil de poveste și de basm, căci pînă și **Amintirile...**, o atît de directă expresie a realității, ne poartă printr-un basm fermecător și printr-o lume de poveste.

Năzdrăvăniile lui Nică a lui Ștefan a Petrii, de cînd „a făcut ochi“ și pînă în 1855, cînd se duce la școală, la Socola din Iași, scos cu greu din sat „ca ursul din bîrlog“, deși sînt de o incontestabilă autenticitate realistă, au totodată atmosfera tihnită și fluiditatea orală, blîndă, a basmului din bătrîni. De aceea ori de cîte ori evoc numele lui Ion Creangă mă simt ispitit să încep ca într-o poveste: A fost odată ca niciodată...

A fost un scriitor cum n-a fost niciunul dintre predecesori și niciunul dintre urmași. Mai întîi, a fost odată un copil din Humulești, care a făcut ochi și a văzut lumina zilei la 1 martie 1837, ca fiu al lui Ștefan a lui Petra Ciubotariul și al Smarandei născută David Creangă. Pe linie maternă, neamul său se trăgea din Transilvania. Fiu de oameni harnici, descurcăreți și de omenie, Ion Ștefănescu — căci așa îl chema de fapt — a avut o copilărie fericită, plină de pozne și amintiri frumoase.

Copilăria și-o petrece în satul natal pe care-l evocă în **Amintiri...** cu o deosebită dragoste: „Dragu-mi era satul nostru cu Ozana cea frumos curgătoare și limpede ca cristalul în care se oglindește cu mîndrie Cetatea Neamțului de-atîtea veacuri! Dragi-mi erau tata și mama, frații și surorile și băieții satului, tovarășii mei de copilărie (...). Asemenea, dragi-mi erau șezătorile, clăcile, horile și toate petrecerile din sat, la care luam parte cu cea mai mare însuflețire!“.

Ajungînd învățător, tipărește în 1868 **Metodă nouă de scriere și cetire pentru uzul clasei I primare,** pe care o scrisese împreună cu alți colegi. În 1875 îl cunoaște pe Mihai Eminescu, cel mai mare poet român, pe atunci revizor școlar, cu care va lega una din cele mai exemplare prietenii.

Apoi Creangă este introdus în cenaclul „Junimea“ și începe să publice în revista „Convorbiri literare“. Pentru început **„Soacra cu trei nurori“** și **„Capra cu trei iezi“**. Urmează apoi, între 1876 și 1883, **„Dănilă Prepeleac“**, **„Moș Nichifor Coțcariul“**, **„Povestea lui Stan Pățitul“**, **„Povestea lui Harap Alb“**, **„Fata babei și fata moșneagului“**, **„Ivan Turbincă“**, **„Povestea unui om leneș“**, **„Moș Ion Roată și Unirea“**, **„Amintiri din copilărie“**, partea I, a II-a și a III-a.

Omul acesta din Humulești, din a doua jumătate a secolului al XIX-lea, venea, de fapt, de de mult și de departe, din adîncurile istorice ale neamului nostru și din toate punctele cardinale ale românității, realizînd o genială sinteză în timp și spațiu a gîndirii și sensibilității populare. Prin semnificațiile etice și estetice fondul operei lui Creangă este al întregului popor român. În creația sa pulsează bogăția spirituală a țăranului român, animată de talentul unui geniu, vibrează gîndurile și sentimentele milioanelor de Ioni care i-au dăruit zestrea fabuloasă a sufletului lor, plămădind din vis pe Făt-Frumos și pe Ileana Cosînzeana, din ură pe zmeii-paralei și pe omul spîn, din voinicia și înțelepciunea lor multiseculară pe Harap Alb. Din imensa lor sete de viață, din seninătatea lor robustă, din spiritul lor hîtru, în stare să facă haz de necaz, i-au dat acel zîmbet sănătos care-l așază în rîndul marilor maeștri ai umorului, lîngă Rabelais, bunăoară.

Creangă n-a fost însă, cum au pretins unii, un scriitor țăran sau dialectal. Creangă a fost un scriitor de marcă, un scriitor tipic național și tocmai de aceea profund universal. Există în opera lui, provenind tocmai din caracterul popular și național, resursele unei universalități incontestabile, care fac din ea un bun al întregii umanități, cum arăta și primul său exeget și monograf străin, profesorul Jean Boutiére, în lucrarea **„Viața și opera lui Ion Creangă“**, apărută la Paris, în limba franceză, în anul 1930, sau G. Călinescu în strălucita sa carte **„Ion Creangă. Viața și opera“**.

De reținut, din capul locului, de către tinerii cititori faptul că Ion Creangă a fost un scriitor de geniu și nu un simplu prelucrător de folclor. El a fost un creator în sensul cel mai profund și mai complex al cuvîntului. Un Eminescu al poveștii și basmului românesc. În simplitatea lui frustă sălășluiește, de fapt, o profundă cunoaștere a civilizației și culturii populare, o imensă știință a vieții, intuită în raporturile ei subtile și fundamentale. Creangă știe totul despre mersul anotimpurilor și despre rosturile gospodărești ale omului de la țară, despre mișcările sufletești și mentalitatea acestuia.

Viața eroilor lui Creangă se desfășoară în spiritul autentic al firii poporului nostru. Ei respectă virtuțile morale și fizice pe

care le respectă omul din popor: ospitalitatea, hărnicia, curajul, prietenia, spiritul rațional și întreprinzător, optimismul viguros, franchețea în opinii și atitudini, modestia, cu un cuvînt propriu limbii noastre OMENIA, ca o formă complexă de umanism popular. Om al unui veac raționalist, Creangă privește ironic tot ceea ce este ostil omului și vieții: moartea, forțele răului, pizma, cruzimea, invidia etc.

Creația lui Creangă atestă cu prisosință adevărul că, pentru a fi universal în creație, trebuie să fii mai întîi național, om al țării tale și al timpului tău. Numai astfel Ion a lui Ștefan a Petrii din Humulești a ajuns un stîlp de boltă al literaturii române, o stea în pleiada spiritualității noastre, Ion cel Mare cum s-ar cădea să-i spunem după valoarea operei sale. La 150 de ani de la naștere și la 97 de la moarte putem spune cu Eminescu:

Lumina stelei ce-a murit
Încet pe cer se suie...

ION DODU BĂLAN

Farmecul cuvintelor

V-ați gîndit vreodată că, sub renumele său bine cunoscut de povestitor, îndrăgit de copii în mod deosebit, marele nostru scriitor clasic, Ion Creangă, a fost și... un excelent profesor de gramatică?

Ion Creangă profesor de gramatică? Sau, ca să fiu mai aproape de realitate, profesor de limba și literatura română?

Și totuși așa a fost! Nu numai pentru faptul că a funcționat într-adevăr ca învățător. Nu numai pentru faptul că a scris texte pentru manuale școlare. Dar și – dacă nu mai ales – pentru faptul că aproape în fiecare frază scrisă de el putem descoperi un exemplu de claritate a ideii, de corectitudine a exprimării și de măiestrie a construcției.

Citiți poveștile, povestirile sau amintirile lui Creangă... Vi se va părea că cineva stă în fața voastră și vi se adresează în modul cel mai direct și mai firesc cu putință. Pare extraordinar de simplu, dar știți ce greu se realizează așa ceva?

Obișnuim să vorbim despre marele talent de povestitor al lui Creangă, pornind mai cu seamă de la impresiile noastre. Vorbim apoi despre priceperea lui de a fi folosit cuvinte și expresii din limbajul popular, observîndu-le separat, în afara construcției în care se încadrează. Mai spunem și că a fost un maestru al „oralității", adică al priceperii de a „vorbi" prin scris, lăsînd să se creadă că el a „reprodus" pur și simplu ceea ce auzise și știa dinainte.

Uitați-vă puțin cu atenție și întrebați-vă dacă este ușor să compui un asemenea portret: „poate că acesta-i vestitul Ochilă, frate cu Orbilă, văr primare cu Chiorilă, nepot de soră lui Pîndilă, din sat de la Chitilă, peste drum de Nimerilă. Ori din tîrg de la Să-l-cați, megieș cu Căutați și de urmă nu-i mai dați. Mă rog, unu-i Ochilă pe fața pămîntului, care vede toate și pe toți altfel de cum vede lumea cealaltă; numai pe sine nu se vede cît e de frumușel. Parcă-i un boț, chilimboț boțit, în frunte cu un ochiu, numai să nu fie de diochiu!"

Rime simple, dar sugestive și creatoare de umor (Ochilă/ Orbilă/ Chiorilă/ Pîndilă/ Chitilă – „a chiti" înseamnă, în limbajul popular, „a privi", „a observa"), alte rime subtile (Să-l-cați/ Căutați/ nu-i mai dați), asocieri sonore (boț chilimboț boțit), un haz care țîșnește din fiece cuvînt, toate acestea dau portretului celebrului personaj din „Povestea lui Harap-Alb" un farmec deosebit care a încîntat și va încînta multe generații de cititori!

Dar ce cunoaștere a limbii române, în toate aspectele ei, cîtă pricepere de a îmbina cuvintele se găsesc în aceste cîteva fraze!

„Profesorul" Ion Creangă ne-a învățat limba română povestind, ne-a arătat frumusețile ei și posibilitățile ei expresive. Să-l citim cu atenție și să-ncercăm a-i urma exemplul!

CEZAR TABARCEA

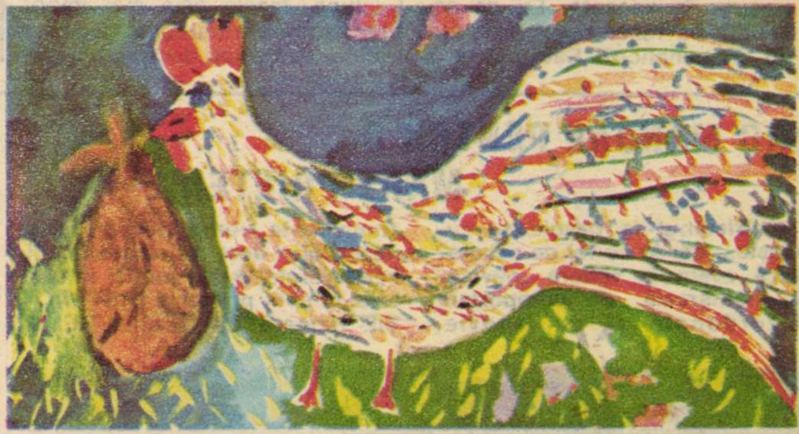

* * *

Imagini din filmul „AMINTIRI DIN COPILĂRIE", în regia Elisabetei Bostan.

PUNGUȚA CU DOI BANI", „LA CIREȘE". „URSUL PĂCĂLIT DE VULPE", desene realizate de: Marian Radu, Mariana Iancu și Carmen Medeleanu, membri ai cercului de artă plastică de la Palatul pionierilor și șoimilor patriei.

* * *

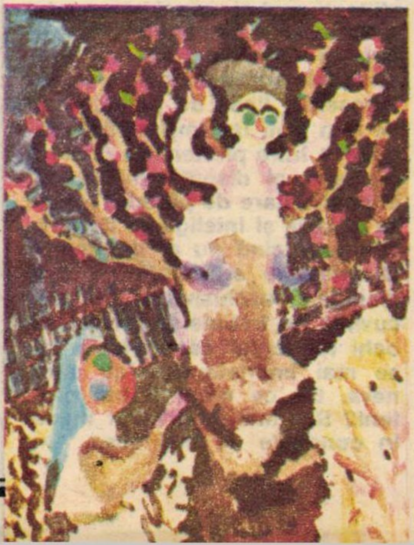

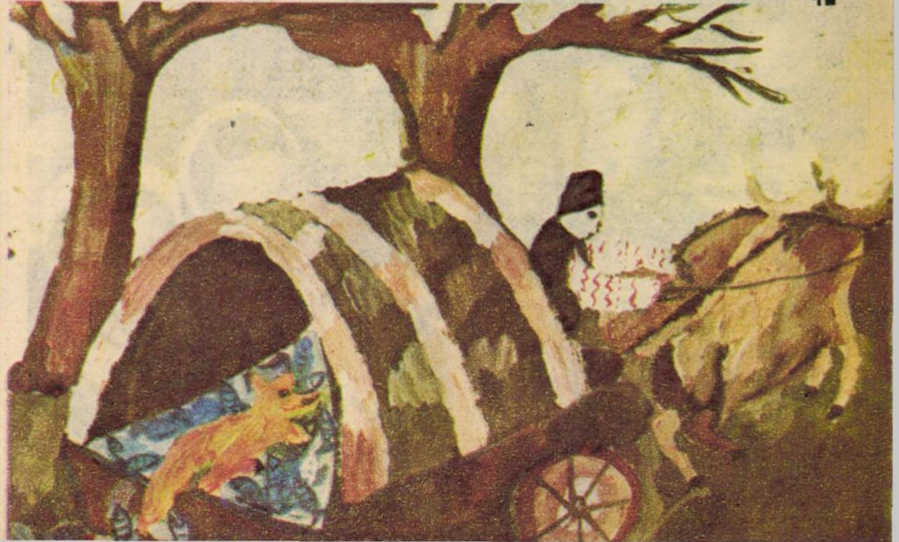

Semafor

> **„Pe pionieri îi caracterizează omenia, spiritul de întrajutorare, prietenia..."**
> *(Din „CODUL ETIC AL PIONIERULUI")*

Banca de onoare

Eram prieten cu George. Un băiat așa de bun! Uneori mă simțeam stînjenit de inteligența lui.

Prima noastră zi de școală am petrecut-o ascultînd aventurile palpitante, peripețiile prin care trecuse în vacanță. Eu ce să-i spun? Că rezolvasem probleme de matematică? Sau că făcusem... dulceață împreună cu bunica? Nu puteam, fiindcă întîmplările povestite de el erau cu mult mai atractive decît banalele mele preocupări.

M-a captivat relatîndu-mi meciul lui formidabil cu nu știu ce echipă, fazele cele mai importante. Îmi era oarecum rușine de mine, eu nu joc decît rareori fotbal. Nu mă pricep, n-oi fi avînd talent!

Dar George mi-a propus să ne antrenăm împreună. Am fost de acord, i-am mulțumit.

Nu s-a mărginit însă la fotbal. Îl îngrijora faptul că învățam prea mult și mă distram prea puțin. „Las-o și tu mai moale cu învățătura asta, ce-ți tocești atît creierii, fii și tu mai vioi!"

Așa că hai azi la film și mîine iar la film, și pe urmă la hoinărit și a doua zi la fel și... m-am pomenit că notele mele scădeau în mod vizibil! Înainte de a ne împrieteni, eu mă consideram drept un elev bunicel, cu note satisfăcătoare, de opt și de nouă, dar acum devenisem un soi de imitație a lui George nu numai prin distracții, ci prin tot ceea ce făceam! Totul era de mîntuială, lecțiile nu mă mai atrăgeau, le făceam repede, „pe sărite", pe principiul „las' că le știu eu!".

Cu toate că nu împărtășeam în sinea mea părerile lui George, nu puteam sta nepăsător atunci cînd era mustrat de colegi. Mă simțeam obligat să-i iau apărarea. Am făcut asta și într-o oră de dirigenție.

... Parcă văd și acum clasa curată, sclipitoare. Liniște. Vorbește tovarășul diriginte.

— L-ați ascultat pe Matei „apărîndu-l" pe George. E normal să-ți aperi prietenul. Dar astăzi, pe Matei nu l-a luat nimeni în seamă. De ce oare? Pentru că prin felul în care învață de la un timp și-a pierdut autoritatea! Ce valoare au cuvintele lui de vreme ce el însuși pierde vremea și muncește superficial ca George?

Răsuflarea mi s-a tăiat la vederea atîtor perechi de ochi ațintite spre noi. Au vorbit mulți colegi. Toți spuneau adevărul despre ce trebuie să însemne o adevărată prietenie. Pînă și George roșise. Cît despre mine, simțeam dorința vie, clocotitoare de a fi din nou cel care fusesem. Și nu numai eu. Chiar și George și-a dat cuvîntul că va ieși din derivă.

Mult am muncit pentru ca lanțul cunoștințelor mele să fie reînnoit, să fie mai trainic! Odată cu mine s-a străduit însă și George. Un timp, fuseserăm cam supărați unul pe altul, fiecare crezînd că vinovat e celălalt. Încetul cu încetul, ambiția de a învinge ne-a apropiat din nou, chiar mai mult decît înainte. Pot spune că prietenia noastră, adevărata noastră prietenie, abia acum a început! Orele pe care le petrecuserăm cîndva hoinărind împreună le petreceam acum învățînd împreună.

... Așa se face că „altimetrul" rezultatelor noastre la învățătură a început să urce încet, dar sigur și, la sfîrșitul trimestrului, eu și George ședeam în „Banca de onoare". Doi prieteni, doi învingători.

ANDREEA DUCA,
clasa a VIII-a C,
Școala nr. 53,
București

MIC MANUAL PENTRU O... MARE PRIETENIE!

• Prietenul la nevoie se cunoaște... dar la ce fel de nevoie? Dacă avem în vedere „nevoia" de hoinăreală, de comportare dezordonată și de lenevie, atunci este vorba despre false necesități, deci prietenia ar fi neadevărată! • Nu numai în poezie, ci și în prietenie DISTRACȚIE rimează cu OBLIGAȚIE! • Prietenia este un „contract", adică o înțelegere pentru a COOPERA, deci pentru a ne realiza idealurile acționînd împreună în spiritul deplinei sincerități, al cinstei desăvîrșite, al întrajutorării • Un prieten adevărat este primul care te încurajează cînd începi un lucru bun, dar tot el este și primul care îți spune deschis părerea despre cusururile tale! • De asemenea, nu-și impune cu orice preț, în toate situațiile, numai și numai părerea lui • Succesele prietenului tău trebuie să le consideri ca fiind propriile tale succese. Invidia și lăudăroșenia, lipsa de politețe sau de bun simț fac imposibilă prietenia • Între prieteni nu poate fi gîlceavă, ci dispută, nu ceartă, ci confruntare de păreri. Trebuie să ai tăria și inteligența de a recunoaște cînd nu ai dreptate • O prietenie adevărată nu este niciodată exclusivistă, cu alte cuvinte nu trebuie să privești cu ochi răi faptul că prietenul tău se mai împrietenește cu altcineva. De ce n-am fi trei prieteni? Sau mai mulți? Dar numai în condițiile de mai sus...

ECONOMISIREA ENERGIEI

ÎNDATORIRE PATRIOTICĂ A FIECĂRUIA DINTRE NOI!

Pentru fiecare cetățean al țării, deci și pentru voi, pionierii și școlarii, a devenit limpede că economisirea severă a energiei electrice și a gazelor naturale este o îndatorire patriotică căreia trebuie să-i răspundem zi de zi, oră de oră. Mai ales acum, în această perioadă, așa cum se arată în Decretul Consiliului de Stat cu privire la raționalizarea consumului de gaze naturale și energie electrică este nevoie ca acasă, la școală, în laboratoare să dăm dovadă cu toții de maximă chibzuință în folosirea resurselor energetice, să înlăturăm orice formă de risipă.

În sprijinul acestei cerințe, pentru a vă aduce contribuția și voi, copii, alături de părinți și tovarășii profesori, la încadrarea în cotele lunare stabilite la consumul de energie electrică este bine să cunoaștem...

CONSUMUL DE ENERGIE — PE ORĂ — AL UNOR APARATE ELECTROCASNICE

● un bec de 40 W	0,04 kWh
● un aparat de radio	0,06 kWh
● un televizor	0,09 kWh
● un bec de 100 W	0,1 kWh
● un aspirator	0,6 kWh
● un fier de călcat	1 kWh
● o mașină de spălat „Alba lux"	2,7 kWh
● o mașina de spălat automată	3,7 kWh

PIONIERI ȘI ȘCOLARI!

ANALIZAȚI CU ATENȚIE ACESTE CIFRE ȘI, ÎMPREUNĂ CU PĂRINȚII VOȘTRI, ADUCEȚI-VĂ, ZI DE ZI, ORĂ DE ORĂ, CONTRIBUȚIA PENTRU REDUCEREA LA MINIMUM A CONSUMULUI DE ENERGIE ELECTRICĂ.

Atelier PRACTIC

Îndemnați de colegul vostru, Valentin Miron, dar și de faptul că ne aflăm în prag de primăvară, vă propunem un proiect simplu de construire a unui solar.

Figura alăturată prezintă schema unui solar cu o suprafață de 5 mp, care dispune de o fereastră mobilă ce permite îngrijirea și aerisirea culturilor. Instalația constă dintr-un cadru de scîndură (notat cu 3) pe care este așezată o suprastructură metalică formată în principal din barele verticale 2 și semicercurile 1. În față este instalată fereastra 5, pe care sînt montate fixatoarele 4. Construcția este învelită cu folie transparentă din material plastic. Materialele necesare sînt vizibile în desene și pot fi adaptate după posibilitățile fiecărui constructor. Pentru rama 3 se va folosi de preferință scîndură de stejar sau brad, groasă de 30-40 mm; piesele 1 sînt din țeavă sau bară metalică cu diametrul de 10-12 mm; piesele 4 vor fi lucrate din tablă de 3 mm țeavă sau lemn. Mai sînt necesare: balamale, șuruburi, vopsea și folie din material plastic. Prelucrarea și asamblarea le veți face orientîndu-vă după desenele prezentate în figura alăturată.

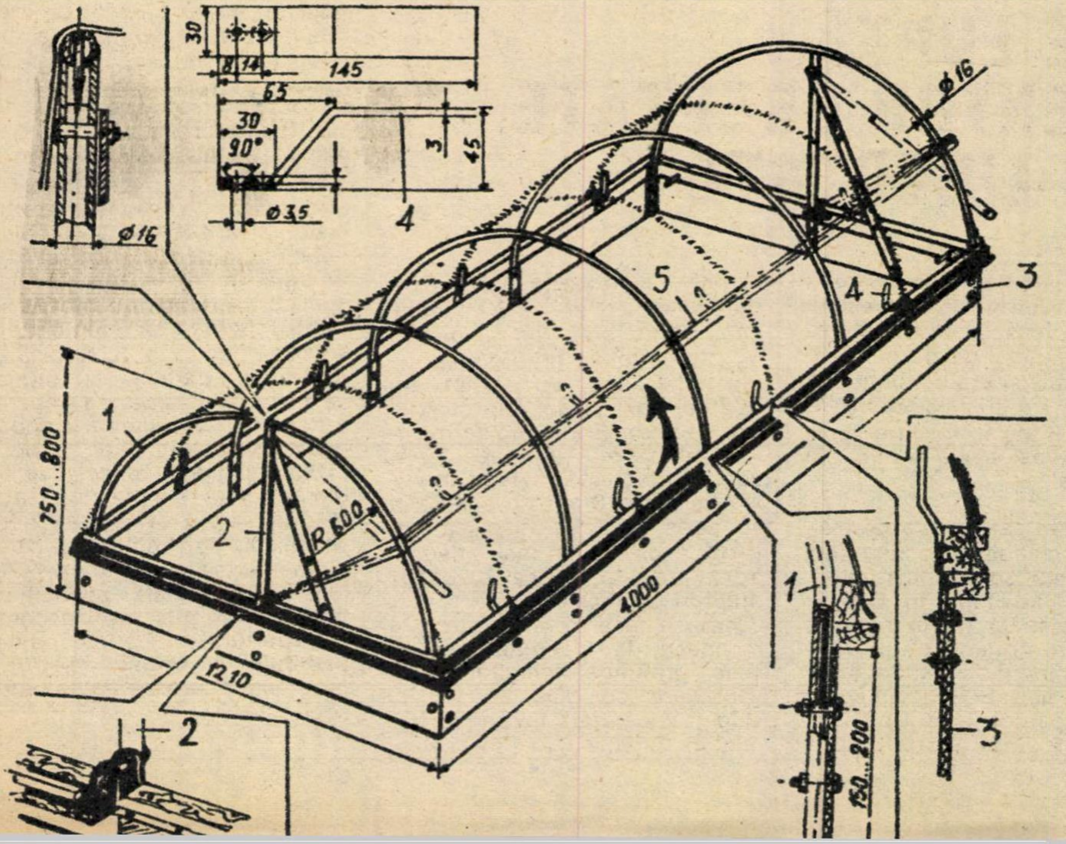

Ați întrebat? Vă răspundem!

Corespondentul nostru, CORNEL ȚĂRANU, din PIATRA NEAMȚ, ne pune mai multe întrebări privind Școala populară de artă. Încercăm să dăm un răspuns cît mai complet deoarece și pe alți prieteni ai revistei îi interesează.

În toate municipiile reședință de județ din țară există școli populare de artă. Cei care doresc se pot înscrie, în fiecare an, între 1 august și 10 septembrie, la alegere, la următoarele discipline: **canto** (durata 3 ani, se primesc cursanți între vîrstele 16 și 30 ani); **balet** (durata 5 ani, vîrsta 6—12 ani); **teatru** — actorie și artă păpușărească (durata 3 ani, vîrsta 14—35 ani); **artă plastică** și **artă populară** (durata 3 ani, vîrsta 10—35 ani); **muzică** — instrumente muzicale — (durata 3, 4, 5 ani în funcție de instrumentul ales, iar vîrsta, de asemenea, între 10, 14, 16 ani, pînă la 20—30 ani); **artă fotografică** și **artă cinematografică** (durata 2 ani, vîrsta 14—35 ani); **dans popular, dans modern, dans contemporan** (durata 3 ani, vîrsta 10—25 ani).

Înscrierea se face pe baza unei cereri care va fi aprobată în urma unui examen de aptitudine pentru disciplina dorită. De pildă, la muzică se probează auzul și memoria muzicală, la artă plastică se dă o probă de desen, la teatru — interpretare etc.

După absolvirea anilor de studii se obține o diplomă. Aceasta, fără să confere dreptul de a ocupa o anumită funcție în domeniul respectiv, este un lăudabil atestat al pasiunii și hărniciei cu care ai urmat cursurile școlii de artă. Adevăratul „certificat" îl va constitui aprecierea publicului de la diferitele manifestări culturale în care vei apărea ca artist amator.

GEORGIANA DOBRE, din GALAȚI, dorește să afle cîteva date despre performanțele unor păsări.

Printre păsările migratoare care străbat cel mai lung drum cunoscut pînă astăzi, pe primul loc se află **chirighița** polară. Iarna, această pasăre își petrece viața pe țărmurile Antarcticii. În schimb, cînd se apropie perioada cuibăritului ea se deplasează la celălalt capăt al Pămîntului, oprindu-se în Groenlanda sau în Țara lui Baffiu, unde găsește condiții ideale pentru creșterea puilor. Cînd timpul rece sosește, chirighița se deplasează de-alungul coastelor Peninsulei Labrador, traversează Atlanticul și urmează coasta vestică a Africii, străbătînd, astfel, într-o singură călătorie, 1 700 km. O altă pasăre călătoare — **ploierul** american, cuibărește, vara, în Peninsula Alaska pentru ca toamna să migreze în pampasurile argentiniene — străbătînd peste 6 000 km. Și **cucul,** care cuibărește în țara noastră, este o pasăre de cursă lungă. În vederea iernatului, el migrează tocmai în Australia sau în Africa de Sud, parcurgînd o distanță de peste 6 000—7 000 km. În ce privește viteza de zbor a unor păsări, **nagîțul** se situează pe unul din primele locuri. Zburînd cu 150 km pe oră, el poate traversa Atlanticul în 24 de ore. Unele specii de **pescăruși** pot atinge în zbor 200 km pe oră. Altitudinile cele mai ridicate pot fi atinse numai de păsările mari. **Cocorii,** de pildă, pot zbura pînă la 1 500 m altitudine. În 1931 a fost fotografiat un cîrd de gîște ce zburau peste Himalaia, la 9 500 m altitudine.

Calendar eroic

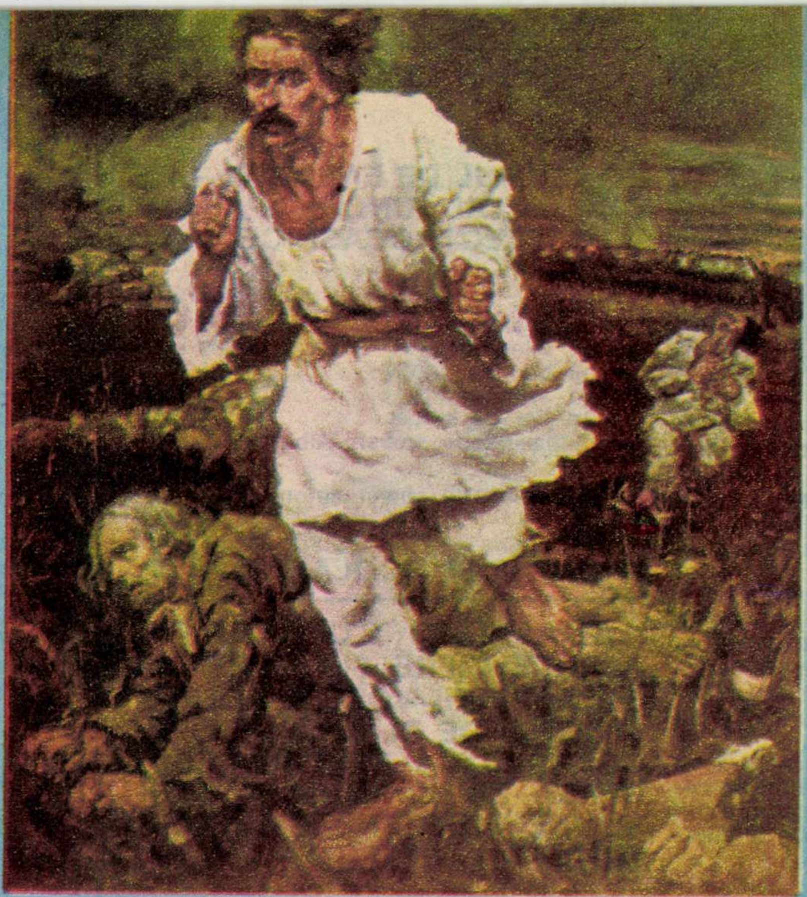

1907

FIERBINTE PAGINĂ DE ISTORIE SOCIALĂ, DE LUPTĂ PENTRU DREPTATE ȘI LIBERTATE

Cu optzeci de ani în urmă, în primăvara lui 1907, în marea carte a vieții poporului român s-a scris, cu lacrimi și cu sînge, o fierbinte pagină de istorie socială, de aprigă luptă pentru dreptate, pentru demnitate și adevăr — puternicele răscoale țărănești care, aprinse în satul cu nume semnificativ pentru realitățile vremii, Flămînzi, s-au întins cu repeziciunea unui pîrjol, cuprinzînd întreaga Românie de atunci.

În acel an, vîlvătaia revoltelor țărănești a izbucnit cu putere și s-a propagat cu repeziciune deoarece, pretutindeni, la sate, multe și mari erau nevoile și durerile ce împresurau pe țăran, nedrepte și neomenoase rînduielile și alcătuirile sociale și politice ale timpului. Documente de epocă arată, mai întîi de toate, că uriașe întinderi din pămîntul țării erau concentrate în mîinile unui mic număr de mari proprietari — adevărați latifundiari —, în vreme ce sute și sute de mii de familii de țărani nu stăpîneau nici măcar suprafețele necesare pentru a realiza cele trebuincioase traiului lor.

Iată cifre păstrate în mărturii de epocă ce vorbesc mai grăitor decît oricare alte dovezi despre nedreapta împărțire a pămîntului în România de la începutul acestui secol. 66 de mari proprietari, avînd fiecare moșii de peste 5 000 de hectare, posedau laolaltă o suprafață de peste 520 000 de hectare. Adică o dată și jumătate mai mult decît 291 000 de țărani. 4 171 de mari proprietari, deținînd fiecare moșii mai mari de 100 hectare stăpîneau laolaltă peste 5,8 milioane hectare de teren, în vreme ce 921 000 de țărani nu dețineau în total decît 3,5 milioane hectare. Pămîntul, marea bogăție a țării, era astfel concentrat într-o măsură covîrșitoare în mîna unui pumn de avuți, în vreme ce imensa majoritate a țărănimii era lipsită de pămînt sau avea pămînt insuficient.

Din această strîmbă repartiție a proprietății decurge o altă stare anormală de lucruri: cea mai mare parte a locuitorilor satelor era nevoită să ia în arendă pămînt moșieresc. În atari împrejurări lăcomia moșierilor și mai ales a arendașilor acestora îi obliga pe țărani să încheie contracte sau învoieli agricole în condiții împovărătoare pentru ei. În schimbul pămîntului pe care îl primeau pentru a-și asigura hrana familiilor lor, țăranii erau nevoiți să lucreze întinse suprafețe ale proprietăților moșierești, să presteze alte nenumărate munci în folosul boierilor și arendașilor. Din zori și pînă în seară și din ianuarie pînă în decembrie obligațiile țăranilor fața de proprietari și arendași păreau să nu mai aibă sfîrșit. În preajma izbucnirii răscoalelor, într-o jalbă a țăranilor de pe o moșie din județul Dolj era creionată, în cuvinte amare, trista soartă a țăranilor: „Brațele noastre gem obosite de osteneală și inima în noi plînge".

Înfățișarea satelor era pe măsura vieții chinuite a locuitorilor.

O anchetă sociologică întreprinsă în anul 1906, în 164 de sate, scosese la iveală realități tulburătoare, dramatice privind nivelul și modul de viață al țăranilor: mai mult de 8 locuințe din 10 erau pardosite cu pămînt; mai mult de jumătate din casele sătenilor erau acoperite cu trestie, paie, coceni sau pămînt; circa 70 la sută din locuințele așezărilor rurale erau construite din nuiele lipite cu pămînt, din vălătuci lipiți cu lut, din chirpici sau ceamur. Era cumplită neștiința de carte — aproape 70 la sută din locuitorii satelor în vîrstă de peste 8 ani nu știau nici să scrie, nici să citească. La toate acestea se mai adăuga, agravîndu-le, lipsa oricăror drepturi politice.

Așa se face că în satele țării mocneau, la începutul acestui veac, profunde nemulțumiri. O spuseseră cu glas de foc și sînge nenumărate fierberi și frămîntări țărănești — răscoalele de la 1888, ridicările la luptă ale țăranilor din diferite părți ale țării din 1894, 1897, 1903, 1904. Dar guvernanții țării au rămas orbi și surzi la strigătele de durere, de osîndă, de mînie ce se înălțau pretutindeni în satele țării.

Însuflețiți de un adînc spirit de dreptate, hotărîți să curme nedreptele rînduieli ale vremii, țăranii s-au răsculat, lovind casele și conacele boierești și arendășești, locurile în care se încuibase nedreptatea, distrugînd oneroasele contracte și învoieli agricole. În numeroase locuri, țăranii au intrat cu plugurile în moșiile boierești, arătînd astfel că se simțeau stăpînii pămîntului pe care-l munceau din veac în veac. Ca un torent năvalnic, ce nu putea fi oprit, răscoala izbucnită în nordul Moldovei s-a revărsat din sat în sat, din județ în județ, cuprinzînd întreaga țară. Înspăimîntate, autoritățile vremii au trimis împotriva răsculaților armata. Dar setea de dreptate, dorul unei vieți mai bune erau mai puternice decît teama de gloanțe și baionete. În numeroase locuri s-a ajuns la puternice ciocniri între armată și răsculați. Mii și mii de țărani au plătit cu viața speranța într-un viitor mai bun, într-o societate clădită pe temeliile egalității și justiției sociale. Alți mii și mii au fost arestați și închiși, bătuți și schingiuiți.

Din perspectiva anilor apare cu limpezime faptul că marile răscoale țărănești din primăvara însîngerată a lui 1907 au reprezentat o uriașă contestare a orînduielilor burghezo-moșierești, a raporturilor sociale ale vremii, a anacronicelor stări de lucruri din România acelei epoci. Ele au ilustrat uriașul potențial revoluționar al țărănimii noastre, marea sa sete de dreptate și libertate, voința de a clădi o societate în care făurarii bunurilor materiale și spirituale să fie deplin stăpîni pe soarta lor, pe roadele muncii lor. Răscoalele cu caracter revoluționar din 1907 — arată tovarășul Nicolae Ceaușescu — „au demonstrat maturitatea politică a țărănimii, hotărîrea ei de a acționa cu toată energia împotriva nedreptăților sociale, a asupririi moșierești, pentru lichidarea inegalităților sociale, pentru a fi stăpînă pe pămînt și a participa cu întreaga sa forță la dezvoltarea generală a țării, la asigurarea independenței și suveranității patriei".

Sînt aspirații adînci, venind din adîncuri de vreme, cărora le-a dat viață orînduirea nouă, socialistă, în edificarea căreia țărănimea se afirmă ca o puternică forță socială, animată de hotărîrea de a-și spori necontenit aportul la înflorirea politicii partidului și statului nostru, la progresul și prosperitatea patriei socialiste.

SILVIU ACHIM

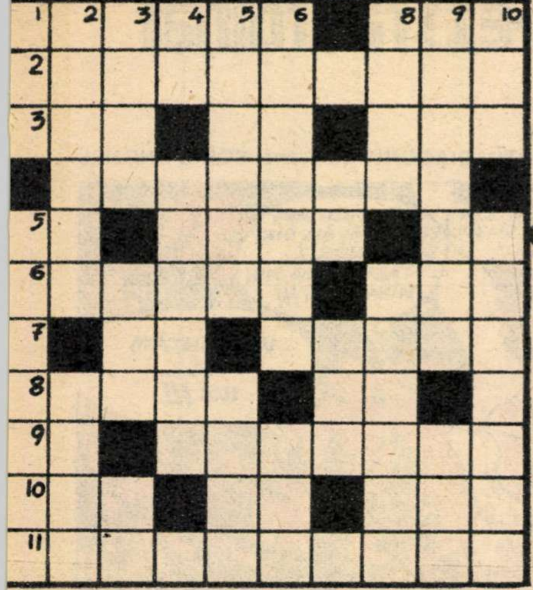

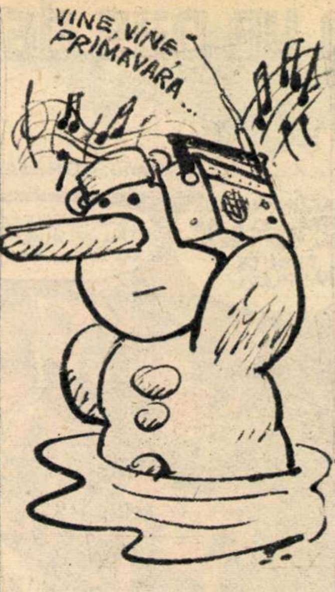
VINE, VINE PRIMĂVARA...

ZVON DE PRIMĂVARĂ

ORIZONTAL: 1) Tablou de Ion Andreescu, înfățișînd o lucrare agricolă de primăvară (2 cuv.). Leac. 2) Poet clasic român, autorul cunoscutei poezii „Vestitorii primăverii". 3) Primăvara devine mai senin. Mijloc de bilă! Ș.a.m.d. 4) „...de primăvară", cunoscută creație a „poetului gîzelor și florilor", G. Topîrceanu. 5) Singular (abr.). Vedetă. Sandu Cornea. 6) Năvod. Armăsari. 7) Interjecție. Epocă geologică. 8) Lună de primăvară, titlul unei poezii de St. O. Iosif. Rele! 9) Urît, dar nu prea! Incubatoare pentru... boboci. 10) Aici primăvara sosește mai curînd decît la munte. Simbolul sodiului. Floare... adormitoare. 11) „... de primăvară", poezie de Heinrich Heine, tradusă în românește de St. O. Iosif.

VERTICAL: 1) Cunoscută poezie de Mihai Eminescu din care cităm: „... codrilor albastru/ Nuferi galbeni îl încarcă" (neart.). Celebru compozitor austriac, autorul valsului „Voci de primăvară" (Johann). 2) A fugi. Foarte. 3) A aerisi. Zeu roman, protector al casei. Sere! 4) Rece! Stare sufletească vizibil influențată de sosirea primăverii. 5) A privi. Una din cele trei ale primăverii. 6) Margini de anvelopă. Literă slavonă. 7) Dan Radu. Nevăzător. 8) Sugestii. A ovaționa. 9) Și primăvara constituie izvorul lor de inspirație (fem. pl.). Din cînd în cînd. 10) Țara cercheșilor. Răsună primăvara (pl.).

DICȚIONAR: TALIAN, ATI, LAR, IAT, ZIC,

Dorin Arghir
Onești — Bacău

CONCURSUL

Arena matematicienilor

Numărul 7 a prezentat un anumit interes, mai ales în antichitate, ținînd seama de cele șapte „minuni" ale lumii antice, apoi de cele șapte zile ale săptămînii etc. Acest număr însă poate prezenta interes și acum: problema vă propune să-l ridicați la puterea a patra și apoi să analizați rezultatul care vă poate conduce la același număr 7, în urma unei operații foarte simple. Știți cum trebuie procedat?

ȘAH

Partida de față, disputată în 1979 de către marii șahiști Bronstein și Ghik, este o așa-zisă „partidă-glumă", dar a cărei cheie o întîlnim astăzi în multe partide de turneu.

1.d4 f5 2.e4 f:e4.

În acest moment, albul, la mutare, începe o combinație de mat-croșeu de nebun și, după numai trei mutări, negrul este făcut mat. Încercați să realizați combinația. Soluția — în numărul următor.

CARE DINTRE SĂGEȚILE PREZENTE ÎN DESENUL NOSTRU VA ATINGE PUNCTELE NOTATE CU 1? DAR PE CELE ÎNSEMNATE CU 2?

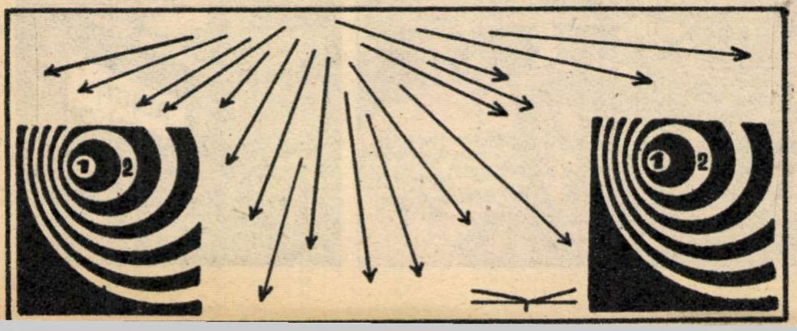

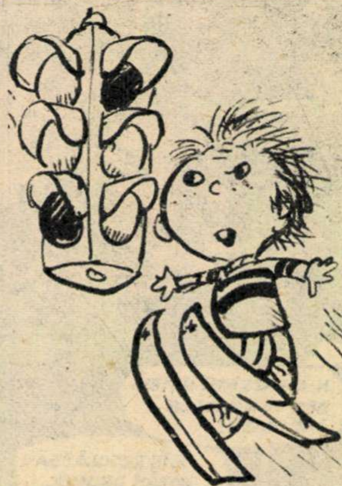

DEZLEGAREA JOCURILOR DIN NUMĂRUL TRECUT

Decor alb. ORIZONTAL: 1) Camilar. Apa. 2) Amidon. Agan. 3) Tani. Obleti. 4) Anelid. Fram. 5) Rea. Aa. Ta. 6). Aci. Roi. Cal. 7) Ca. Enescu. 8) Tos. Orso. 9) Albi. Rr. Ump. 10) Tra. Stau. 11) Încărunțiți. VERTICAL: 1) Cataractă. 2) Aman. Caolin. 3) Mineri. Sb. 4) Idile. Ita. 5) Lo. Iarna. Rr. 6) Anod. Oe. Rau. 7) Aisor. 8) Alfa. Cr. St. 9) Ager. Cusuți. 10) Pătată. Omăt. 11) Animale. Pui. **Jonglerie în spațiu**

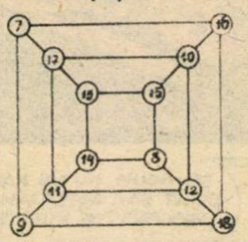

CIFRE ÎNCRUCIȘATE

Treceți în căsuțele libere cifrele necesare, astfel încît, executînd operațiile aritmetice prevăzute, să obțineți atît pe orizontal cît și pe vertical rezultatele anunțate.

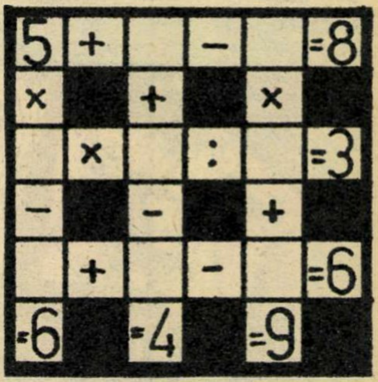

5	+		–		=8
×		+		×	
	×		:		=3
–		–		+	
	+		–		=6
=6		=4		=9	

TICUȚĂ CEL UITUC

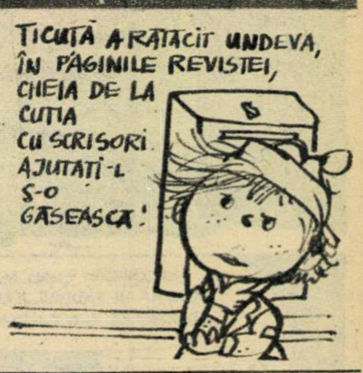
TICUȚĂ A RĂTĂCIT UNDEVA, ÎN PAGINILE REVISTEI, CHEIA DE LA CUTIA CU SCRISORI. AJUTAȚI-L S-O GĂSEASCĂ!

Ce v-a plăcut în acest număr ?
Ce mai doriți să publicăm ?

Foto: TUDOR CRISTEA

COPERT
NOASTR

„Prietenii oțelarilor" de la Școala Colanu, jud. Dîmbovița.

CUTEZĂTORII 8 Redacția revistelor pentru copii — București

REDACTOR ȘEF: **ION IONAȘCU**
SECRETAR RESPONSABIL DE REDACȚIE: **OVIDIU ZOTTA**
Responsabil de număr : CONSTANTIN RĂDUȚ; Prezentarea artistică : POMPILIU DUMITRESCU.
Prezentarea tehnică : IOAN MIHĂESCU

Redacția: Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon 17 60 10. ADMINISTRAȚIA, Editura „Scînteia". TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" – Sector export-import presă P.O.Box 12-201, telex 10376 prsfir București, Calea Griviței nr. 64–66.

Materialele nepublicate nu se înapoiază.
Index 41836 16 pagini 1,50 lei